

~~P. A. vel.~~

Ras.

~~5863~~

145

Geusen-Lieden-boeckhe

Eē nieu Geu- sen Zieden-boeckke/

Waer in begrepen is / den ganc-
schē handel der Nederlandē / in vooz-
leden **Jaeren** tot noch toe gheschiet / betweleke
een **deels** onderwogen in vuck uptghen-
gaen / ende met meer andere bp een
gheboeght sijn.

Mitsgaders ooc noch sommige schoo-
ne Refereprien / ten selven propoofte die-
nende / hier achter bp ghestelt.

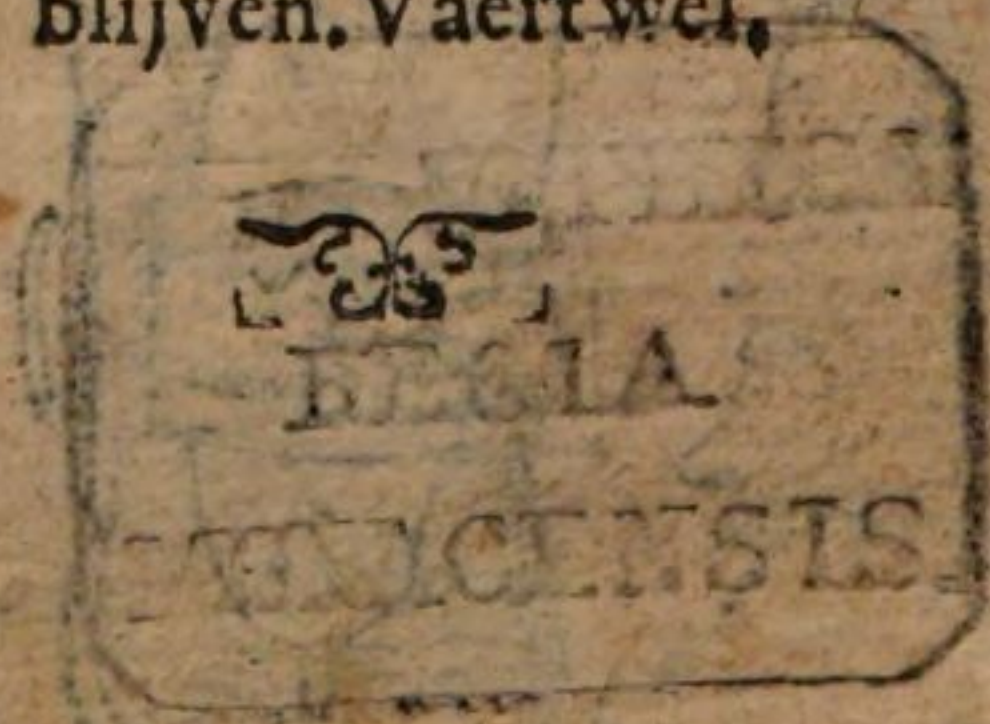
 Nieuwelijcx vermeerdert,
ende gecorrigeert.

Vive Dieu, La Santé du **Roy**, & la
Properité **des Gues**. 1611.

Den Drucker tot den Sangher.

B Eminde Sangher, also ick hebbe bevonden, dat u. i. het oude Geusen lieden-boecxken seer aengenaem is geweest, ende datter ooc geen meer te coop en zijn, so hebbe ick dat selve wederom ter hant genomen om te drucken: Vvaer inne verhaelt worden vande principaelste sakē die hen in dese Nederlanden hebben toegedragen, beginnende vanden Iare 1566. ende also voorts vervolghende. Te weten: Van de wreetheden die de Spaengiaerden gepleecht hebben, als oock van sommige heerlijcke en trefelijcke Victorien, dewelcke God Almachtich die vā de Gereformeerde Religie beliest heeft te verleenē, met oock noch sommige schoone Refereynen, die ten selven propooste zijn dienende, hier achter by gestelt, ende tot meerder gerief des Sanghers zijn de Liedekens al achtervolgende ghestelt, also het gheschiet is: Ende hebbet oock met sommige nieuwe Liedekens verciert, hopēde dat u deselve noch meerder sullen aengenaem zijn. Ende wilt desen arbeyt na onser cleyner gaven, te dancken nemen, ende den Heere bevolen blijven. Vaert wel.

Psalmen van Penitentie / Ducis
Albani. Volcht den eersten Psalm. Na de
 wyse van den 9. Psalm. Waerom
 raest dat volck/etc.

Waerom rasen de Geusen met hochmoet/
 Waerom comen sy in den Byel te samen?
 Wat ist datmen te Blissinghen nu doet

En t' Enchupsen/om my te gaen beschamen/
 Met Coningen/sy hen connen verbinden/
 En Dorsten/die oock daer toe zyn bedacht/
 My te bestynden/en gantsch te verblinden/
 En mynen God/die Paus met gantscher macht?

Sy spreken: Laet ons werpen banden hals
 Den thierenden penninck met al gaet beswaren/
 Duc d' Albes Commissy:want sy is vals/
 En willen my booz blaht gaen verclaren/
 My met al myn Spaenglaerden gepresen/
 Willen sy gantschelyck te Land upstaen/
 Den Paus willen sy niet ghehoorsaem wesen/
 Noch dienen Welts in de halve maen.

Maer ick sal noch depper comen te velt:
 Om haer te dwinghen dat sy myn beeld' eeren
 Dat t' hantwerpen opt Casteel is ghestelt/
 Daer aen sy myn Commissy fuillen leeren
 Maer sy comen tsamen met groote hoopen/
 Daer booz ick my niet eenmael had ontfet/
 Den thierenden penninck sal ick oer becoopen/
 Dat ick den Adel heb gantsch verplet/

En ben ick niet Stadthouder toz berept/
 Van myn Continck en d' Inquisicy mede/
 En heeft de Paus my niet claer toegheseyt/
 Dat ick het land besitten sal niet vrede:
 Maer sal ick dus myn loon van haer verwachten/
 Dat ick haer alder beudel ben gheweest/
 Datmen my sonder hulpe laet versmachten

Geuse Liedekens.

Is dit het loon van dat ghecroonde Beest?

Princelijcke Catholijcken baptiant /

Raept / schraept u ghelt / wilt my bystant senden /

Want verliesen wy nu dat Nederlant /

In Franckrijck sal onse Ryck gantschlyck enden /

In Spaengien salt oock niet te langh dueren /

Italiaen heeft de Paus aenghebecht.

De Duptschen willen syn Biecoz noch schueren

Wy mogen singhen: Ita Missa est.

Liefde vermacht al. seet. 1562.

Den ij, Psalm. van Dacdalbe, Op de wijse van

Lj. Psalm, ontfermt u over my. & c,

Vermale dyt. is die upz ende tijt /

Wat ick int Nederlant opt ben ghecomen /

Wat my de Inquisitj sonder schromen /

Opt heeft vercozen dat my nu wel spijt:

O ick onsalighe meynde subyt

Clant ghebrei tot mynen profijt te winnen /

Maer ick ben alder menschen herten quyt /

Crjch ick geen troost soo verlies ick myn sinnen.

Al heb ick veel or nosel bloets betreen /

Ghebrent / ghedoodt / ghy woecht ende bebanghen /

Veel Edelen / Jae Graven int verstranghen /

Ghebacht / ende is Landts Privilegg met een

Te niet ghedaen / ende veel Maechdekens reen

Tot schand ghebacht / end oock die Gzid der Staten /

Gantschellick veracht / dit deed my vreesse geen /

Had ick den vrienden penninck na ghelaten.

Dees Flamingos dees Luthjanen onbzot /

Cond ick onder myn Tiranije plaghen.

Al had ick al de bomen dootgheslaghen /

Niemandt en rebelleerde myn ghemoet

Tot haerder schande / end al haer ghezott /

Moesten sonder d' Inquisitie beven

Een Enghel was ick voor haren ogen soet.

Du een Dupbel / niemant en gunt my lieven.

Verbloeck

Verbloeckt moet syn die dach en die nacht/
 Dat men in Engelandt mijn gheft heeft gebouwen
 Dit heeft het quaet altemael ghebouwen/
 Dat ick haer Mamon mocht roeren onacht/
 Ebederden haers Lants hadden sy geen acht/
 Soolangh ick haer by den Vleeschpot liet blijven/
 Maer nu ick haer Mamon aenroer met cracht/
 Willen sy my upt die landen berdyghen.

Princelycke Paus met al u Santen byp/
 Bidt/loeft/en smeect/end wilt Processy boeren/
 Bidt sinte Ludtsaert/ Maerschalck van u hoeren/
 Juth/Claes/en Peeter/ende sancta Doffy/
 Nostra Dennoza end Walledolp/
 En oock sint Jozis/daert al moet booz byeessen/
 Honderd dupsent sielmiffen doet booz my
 Ende laet Granbelle dat Requiem lesen.

¶ Liefde vermacht al. Fecit.

Den iij. Psalm, Ducis Albani. Op de wijze van
 den iij. psal. Hoe veel is des volcx Heer.

Hoe veel volcx/ O Paus/ Heer/
 Dat my benigt so seer/
 Dees Luthzanen my quellen/
 Zy moeren tghens myn/
 End sterck te belde zijn/
 Als ketters sy haer stellen
 Ick hoor' daer syn booz waen
 Veel die daer spjeken claer/
 Vergaen syn al haer crachten
 Melts en helpt haer niet
 Paus laet haer int verdriet/
 Placcaet sy niet en achten.

¶ Inquisitien sent/
 Die my hier bedt ghesent/
 En my de eer wilt gheben/
 Dat ick der ketters bloet/
 Soud byenghen onder voet/

Genfe liedekens.

Waer is u hulp ghebleven?
 Ghy laet my inden noot:
 Al soud ick blijven doot/
 Want t sy al Apostaten/
 Wanckelijck is afghewendt
 Englant/ tis u bekent/
 Hebben my gantsch verlaten.

Comt Daus beplighe man/
End slaet met uwen Ban/
Dapper al mijn vbanden/
Sendt my u hoeren gelt/
Of ick sal moeten telt
Kupmen met grooter schanden/
Ick volchde uwen raet
Den thierenden penninck quaet/
Brengh my tot een ruſſne/
Want ick bind dat ghewis
Der thierenden penninck is
Der Geusen Medecijne.

Wijns lycke Astaroth/
Satan comt upt het cot/
Met al u helse beenden/
Weelzebub comt oock boort/
Lucifer doet de moort.
En wilt my hulpe senden/
Doet ghy nu geen bystant.
Soo raecken wy vant Lant
Op willen Revolteren/
Soecken een anderen heer
End volghen Christi leer/
Dus siemmen t'lat berkeeren.

Liefde vermacht al/ fecit.

Den iiii. Psalm Ducis Albani, Op de wijze van
dē 9. Psalm, Heer ic wil u uyt ſhertē gront.

Ke Marbillie/ke Diablos/
moet ick nu te boet en te Ros/

Weycken

Wijcken van Almaer cleyn van waerden/
So wert ick niet gheacht op aerden,

Kenego Dios/ dat is waer/

Dat mijn wissel int openbaer/

Wt Spaengien te rug is ghesonden/

Dit geeft my thert veel swaer wonden.

Sal ick nu door ghebreck van gelt/

Rupmen moeten al upt dat belt:

Sal ick moeten Banckerotteren/

Na Spaengien schampcu met onneeren.

Ben ick dan niet op een vleeschbanck/

Zonder gelt is mijn macht heel cranck/

Inden strick ben ick dan ghebanghen

Die ick boor ander had ghebanghen.

Heylighe vader/ bon Compagnoen/

Wat sal ick dese Geusen doen?

Want het gaet hier teghen mijn gissen

Ick vrees tek salt lan moeten missen/

Bijtschappen/ Prelaten comt boor

Daven Canoniken/ sent gelt aenboor/

Laet u hoeren wat abstinieren/

En wile het gelt tot my waert keeren.

Wergas del Rio mijn Bloetraet

Witelle zyt mijn toeverlaet/

Is nu u vaet gantslyck verloren/

Soo sullen wy hier in versmoeren?

Ghy Spaenschen Adel met u pracht/

Ick heb u tot veel staet ghebracht/

Wt den dreck heb ick u vergheden/

Weet ghy my nu gheen troost te geven.

Ghy Oostersche Canonicken byp/

Adiaphoristen staet my byp/

Hertoch Erick met u ghesellen/

Hertoch Oles wilt thendel vellen.

Magerkol ghy die pleech int belt

Ben Duphel te dienen om gelt/

Schouwenborgh bracht sneecken by hoopen/

Geuse Liedekens.

Nu tghelt op is nu gaense loopen.

Een troost is booz mp noch int lef/

Die spaensche Sancten helpen best/

Die wil ick dienen tallen daghen/

Sp helpen mp van alle plaghen.

Señora de Valledolgt/

Maect mp doch dese Geusen quijt/

Señora de Milagres coene:

Want sp maken mp veel te doene.

Señora de Mocera mil/

Een helm met eenen gulden schilt

Meucht ghy te danck van mp hertverben/

Laet mp in Spaengien rustich sterben.

Wynlijcke Ridder Sanct Jago/

Señora de Sanct Telemo/

W bebeel ick Lijf end Ziel tsamen/

Alle Catholijcken spreeckt Amen.

Liefde vermacht al, 1573. den 2. Decemb.

De thien Geboden des Aertschen Gods.

Hest op u hooft/steect op u ooren/

Ghy volck willich ende bereyt/

Om de stemme des Wais te hoozen/

In als te doen dat hy u seyd.

ICK ben (spreekt hy) u aertschen Vader/

Gods Stadthouder met volle macht:

Weest mp ghedenstich alle gader/

Gheen ander neben mp en acht.

Laet u Beelden maken met hoopen/

Van Gout/Zilber/ende van steen/

Bewijst haer eer: wilt Bebaeri loopen/

Wilt niet aenbidden God alleen.

Wilt mijnen Naem in weerden houwen/

Oft anders naeckt u byer en Zweert/

Al bloeckt ghy Gods Naem sonder floutwen/

Is een cleyn saeck/ gheen straffens weert.

Ses daghen is te veel om wercken/
 Dus heb ick Operdaghen ghemaect/
 Om my te doen eeren in myn kercken/
 Want al myn volck daer meest na haect.

Vader en moeder wilt versaken/
 Om in myn Religie te gaen/
 Tot groot ghemack suldp gheraken/
 Met wyf noch kinders zyn belaelen.

So ghy Vootslach en Hoereten/
 Valscheit en dieverge bedroft/
 Sucht niet van als can ick u bypen
 Mids datter van u beeren blijft.

Hebt ghy verborcht te begeeren
 Ws naesten huys/ wyf ofte goet/
 Bzengt gelt ick sal u Absolveren/
 Want gelt alle misdaden boet.

O Mensche siet hoe goedertieren
 Mijn Wet is end onsozghelick:
 Soo wie hem daer na wil regteren/
 Sal salich zyn ghelyck als ick.

Hier beginnen de liedekens van Paepkē uyt,
 voorwint met de Geuse. En gaet opde wijze
 Broeders en Susters en vreeft doch niet,

Ick hope dat den tijt noch comen sal
 Dat men sal roepen over al/
 Eendrachtich booz een Leus/
 Als Breersde met vlyde gheschal/
 Bibe bibe le Geus.

Die Edele Heere van Breers soet/
 Met den Graef van Nassou dat Edel bloet/
 Deer Ingeniens/
 Den Graue van Culenburgh metter spoet/
 Bibe bibe le Geus.

Wese hebben ons verloft van den Cardinael/
 En bande Kettermers slets in generael/
 Vanden Bisschop seer pompeus/

Geuse Liedekens.

Dus roepen wy met blyfchap altemael/
Vibe vibe le Geus.

Sp hadden ons ghepafte te brengen inden noot/
Als nachsthaepkens dienen doot/

Met Triumphe Geus:

Dus roepen wy (want God verdoot) :
Vibe vibe le Geus.

Sp hadden na ons bloet ghebast/
Ons Goet te nemen hadden sp ghepafte:
Want sp maken ons samen/
Doot den Coninck/ Maer roept ontlafte/
Vibe vibe le Geus.

Hertoch Erick heeft hem sterck ghefiet
Teghen de waerheit repnen met/
Met Lanten ende speer:
Hierom gheeft God diet heeft belet
Rof/ Glori/ Wyjs/end' eer.

De Wyng van Ozaengten triumphat
Met andere Baroeuen hier int lant
Sp waren Dambozeus/
God maeckte haer synen wille bekant/
Vibe vibe le Geus.

De Deken van Ronsen om Gods woort bloot/
Hy heeft ghebracht menich Christen ter doot/
Met moede preus/
Daerom roepen wy cleyn en groot/
Vibe vibe le Geus.

De Marcgraef van Antwerpe was ee wreet tyant
Hy heeft de Christenen verdroncken en verbrant
Met nyde Dangeren/
Dus roepen wy tot synder schant/
Vibe vibe le Geus.

Bisschoppen en Prelaten en achenen nu niet meer
Noch den Paus met syne valsche Leer/
Want sp syn venieus/
Dus roepen wy teghen haer seer/
Vibe vibe le Geus.

Verblift u alle gader met groot Jolijt/
 Die den Cardinalen dragen de trou ten spijt/
 Als sy draghen na de Lens.
 Dus seght alijt (en weest verblift)
 Vibe vibe le Geus.

Danckt God den Prins van Hemelrijck/
 Ghy die de waerheyt soeckt ghelijck/
 Hoe langhet hoe meer/
 Betert u/ gheeft God autentijck/
 Lof/ Glorj/ prijs end Eer.

Een nieu Liedeken, Op de wijze: Een meykē
 op een Rivierken lat, &c.

DE Prins van Oraengien is te velde ghetomen/
 Vibe le Geus/
 Ghy Papen/ als Apen/ ghy meucht wel schromen/
 Bedeckt u neus/

Al dooz den Prins spijt alle Papisten/
 Wp blijven Geus.

Al die Papisten naer haer goet dencken/
 Vibe le Geus.

Zp meyn den Godes Leering te crencken/
 Zp zijn so beus/

Al dooz den Prins spijt alle Papen
 Wp blijven Geus.

Godes leeringh sal blijven staen/
 Vibe le Geus :

Maer Papen God die sal bergaen/
 Hoozt myne Leus

Al dooz den Prins spijt Papen en Munniken/
 Wp blijven Geus.

Al hebben sy soo menighen simpelen bedrogghen/
 Vibe le Geus/

Zp hebben so menigen Leughen ghelogghen/
 Met berraet altoos

Al dooz den Prins/ spijt alle papen wout- apen
 Wp blijven Geus.

Gerse Liedekens.

Zp bouwen op s' Pausen Leeringh bals:

Wibe le Geus:

Die gheschozen Zieldieven/ haer Aflaet by leuen/

Die syn al heus/

Al dooz den Pyns/ spyt Zielmis/ bigilp/

Wp blijven Geus.

Haer Gupchelpel/ haer valsche opstel/

Wibe le Geus:

En mach niet staen/ het moet vergaen/

Oock haer moeder deus:

Al dooz den Pyns/ spyt due d' Aibes placeaten/

Wp blijven Geus.

S'paus Bullen en syn niet meer ghesten/

Wibe le Geus/

Ducdalbe can scherp weere sien

Haer macht is heus.

Al dooz den Pyns/ spyt die den Alf aenelebeu/

Wp blijven Geus.

De Paus heeft ghebyoken Gods ghebode/

Wibe le Geus/

Zp jaghen hem nae den Alf int Cot/

Dit is doch heus/

Al dooz den pyns/ spyt geau Muncken/ Canuncken/

Wp elghen Geus.

Du hoorntmen den Geestlycken hoop seer claghen/

Wibe le Geus:

Om datwen de Zelmoozders wt haer nestē siet iagē

Dit is de geus:

Al dooz den Pyns/ spyt Jacopynen Bagynen/

Wp blijven Geus.

Hoe worden die Ziehberraders nu dus veracht/

Wibe le Geus

Om dat Paus God en heeft geen macht/

Al hadden sy een poos:

Al deur den Pyns spyt de Cardinalen te malen/

Wp blijven Geus.

Oock Papen/ Bapinren/ ghy sijt het welhaert/

Wibe

Vibe vibe le Geus/

Want ghy u valsche Inquisit vermaert.

Wout brenghen/ist geus/

Al door den prins/spijt Muncken/Munckinnen/

Wp blijven Geus.

Gozlo/ Zielmoor/der s/wp raden u wel/

Vibe le Geus:

Dat ghy u wacht voor Lucifers hel/

Men brennter geus

Al door den prins/smaeckt dit bediet/

Wp blijven Geus.

Ofter yemant vraeghde, hoe ick ben befaet,
Der Papen Clage hen ick ghenaeemt. Ende
gaet op de wijze: Den Boer met groot ghe-
welt, al uyt de Camer sprauck.

Hoe seer siemen nu dalen
Ons hauselijck Roomsche Kijck/
Bischoppen en Cardinalen/

Papen en Municken al ghelijck/

Wp vallen tot den Dozen int sijck/

Wie sal ons weder oprichten?

Want onse knechten/nu nemen den wijck/

Dus moghen wp wel cryten

Zuchten ende claghen seer

Ons Kerck met haer profiten

Willen wp trecken ter neer/

Sp vallen vast aen/hoe langer hoe meer

Die nu de Cappen draghen

Sonder verraghen/trecken om seer.

Ken onse heylighe Santen

Sp als nu de handen slaen/

End achtense als onnutte plantten

Die langh geen Matrakel en hebben ghedaen

Des moeten sp nu te water gaen/

Sp willense oock wel bieren/

End bricieren/met roode Tabbaerden aen/

Wonder

Geuse Liedekens.

Wonder sietmen bedryven
Vande Geusen menichfout/
Sp willen ons verdryven
Wt onse Cloosters lustich ghebout/
Och als sp aldus hebben ghebrout/
Waer willen wy dan loopen?
Spaseten met hoopzn/int groene Wout:
De ghesichten ende wercken/
Van onsen Vader den heplighen Ghe/
Zijn nu in alle Kercken
Meest al te samen ghestelt:
Ons Wisse heeft haer te bedde ghebelt/
Sp soecht veel Medecynen/
Sp wil verdwynen/ in ghebreck van ghelt:
Sp zijn in groot benouwen/
Ons Aflaten al inder list/
Om datse niet megghen aenschouwen
Het baghebber dat ons seer mist/
Ratten en Musen hebben upt ghepist/
Zijn dit niet groote plaghen/
By blaghen/bedrybense sulcken list.
Hoe haest sietmen berkeeren
In coften tijt/soomen mach sien/
Om datmen ons niet meer wil eeren/
Stuppen/nijghen/en buighen de knien/
De Biecht is doof gheworden by dien/
Sp en can niet meer gheweten/
De secreten/ al vande lien.
Wynligcke Vader gheprezen/
Gheresen te Roome groot/
Wilt onse Doorstander wesen/
In desen: want nu wilt treffen de sloot/
Dwen Schilt wilt nu ontdecken bloot/
Ende wilt hem lustich upten/
En ontsupten/want het is noot.
Een nieu Liedeken, Op de wijze van Enghe-
lenborgh.

A Enhoort ghy menschen seer baillant/
 Een nieu Lict sal ick singhen: want
 Al van die Christenen allen/
 Die verstroyt zijn in allen Landt/
 Men gaet daer heel af kallen.

De Christenen zijn soo wel ghemoet
 De Inquisic al mettet spoet/
 Tplaccaet willen sy niet ghedooghen:
 Maer om te besehermen t'onnoosel bloet/
 Daer na ist dat sy pooghen.

De Inquisic en Tplaccaet/
 Dat quam al upt den Spaenschen raet/
 De Bisschop hadde al outboden/
 Ter eeren den Christelijken staet
 Dit docht de Christenen niet van nooden.

De Papen dachten op dat termyn/
 Alle dinck sal nu ghewonnen zijn/
 Wy sulen nu weder flozeren/
 D'Inquisic en Tplaccaet seer sijn/
 Sal ons doen domineren.

De Christenen die verhoorden das/
 Om t'gheloof/ welck sy accordeerden ras/
 Sy sloten oock sonder verdzieten/
 De Officieren al op dat pas/
 Gheen bloet meer te vergieten.

Ten was niet wel der Papen danck/
 Sy ktegghen Neusen een elle lanck/
 In wat moepte hebben wy ons gheficken/
 Tegghen de Christenen vallen wy te cranck/
 Het Landt moet zijn gheweken.

hadden wy het belck ghelaten met vye/
 Dat ons doch niet en misde/
 Twelck wy nu seere verlagghen:
 Want sy zijn in alle Landen ree/
 Om ons al te verjagghen.

Onse valscheit wort nu heel ontdeckt/
 Een en slapenden hont hebben wy geweckt/
 hadden

Seuse Liedekens.

Hadben wy dit te lozen gaen dincken/
Ende ons nergens in gheslerckt.

Dan met onsen wijn te gaen d. incken.

Eplacen het is nu veel te laet/

Tghemeyne volck rieckt nu tghedraet/

Zp en willen naer ons niet hoozen/

Adieu den Paus met alle zyn staet/

Is met ons gantsch verlozen.

Adieu oock nu de Roomsche Kerck/

Adieu oock nu ons heerlyck merck

Adieu ons Renten en Clenodgen/

Die Christen vallen ons te sterck/

God comt ons nu Castgen.

Och vrienden laet ons groot en cleyn/

God bliden met vpericheyt repn/

Dat hy de Christenen wil verstercken/

Dat sy met b.ieden alle ghemeyn/

Oprechten mochten Gods kercken.

Niet met haer ofte met twist/

Ofte met Sweert/ oft eenighe list/

Vrienden laet daer voor schroomen/

Ghelyck in Vianckryck heeft ghewist/

Eert daer soo verre is comen.

Dan met vrede en accoozt

Alle twist te schouwen voozt/

Nu na Gods wille te leben/

Hy heeft ons nu zyn Godlic Woozt

Seer Ryckelick ghegheben.

God geve den Christenen oock voozspoet/

En alle Vrinten oock seer goet/

Die Gods woozt willen beschermen/

Dat sy oock moghen niet dotmoet/

Helpen den noot der Armen.

Nu laet ons doch minst ende meest

Tot dencken spoeden onbebzeest/

Wint u om goet te doene:

Want dat Babilonische Beest/

Is nu al upt t'fapsoene.

Doelof ghy Christen onbertsaechte
 Dooz Gods woort u lijf en leden waechte
 Wilt dronckenschap niet myden/
 En alle twist/discorde bertaechte/
 Wilt met Gods woort be. blyden.

Op de wijse: in Oostlandt wil ick varen.

Oet waecht ghy Christen alle/
 Recht wel in deser tijt/
 Met breuchden maecte geschalle.

Dat ghy ghebozen zijt
 Gods woort wilt supber leeren/
 End' te leven naer sijn Wet.
 Antichrist wil dit keeren/
 Maer sterck is d'woort des Heeren/
 Daer dooz hy wert verplet/
 Hy sitt seer hoogh ghedreben/
 Tusschen twee Zeen in/
 Een Coninghin verheben/
 Spreekt hy in synen sin/
 Dit ick/wie mach my setten?
 Myn oogen fullen niet sterven/
 Enich leet/my te pletten/
 Want men hout myn Ghesetten/
 Al wat ick wil ghebien.

Daerom spreekt God almachtich/
 Hem fullen plaghen veel
 Overcomen seer crachtich/
 Op eenen dach te deel:
 Doot/droefheyt hongher smerte/
 Ende werden met hper verbande
 God ghebet haer int herte/
 Al is seer sterck sijn sterckte/
 Veel stercker is Gods hant.

Ihet Woort van God den Vader/
 Moet men hier achten wel
 Berept u alle gader.

Geuse Liedekens.

Sept hy : Vergelt hem sel/
Mijn leet wilt aen hem wzen/
Sebenbout in synen sehoot
Want soo hy placht te spreken:
God ben ick sonder ghebreken/
Hier vooz gheeft droefheyt groot.
Mijn volck wilt hem vergelden/
Als hy heeft ghedoot/

Met vanden/worzen/schelden/
Wenutheyt hongers noot/
Die onder d' Outaer roepen
Die sielen heb ick verhoort/
Mijn toorn staet nu open
Laet den Paus bekoopen/
Met hangen/worghen en moed.

Die synen God hier eerden/
Mistam int aertsch Dzeel
Daer dooz sy my verneerden/
En cregghen tlant ten deel/
Wispotten/monicken/papen/
Ende verkeerden mynen naem
Hier op treckt aen de wapen/
Ghy Dorsten wilt haer drapen/
Want het is mijn will' bequaem.

Ghy Dorsten Potentaten/
Richters op deser aert/
Die roode hoer wilt haten
Daer van ghy droncken waert/
Van haren tooverschen wijne/
Daer dooz sy u bracht ter hiel:
Weest ghy nu haer ruïne
End maeck haer een fenijne/
Soo doet ghy Gods bevel.

Ghy Leeraers Predicanten/
Onstiet u niet een haer
Gods woort niet bligt te planten/
Te leeren openbaer

Die Wasupnen wilt blasen/
 Teghen S'pau's valsche leer/
 Die giet als arme dwalen
 Int leste gras gaen grasen/
 Sp moeten vallen ter neer.

Ghy Christelghe Macp
 Hoe kont ghy lyden heer/
 Dat Christus tdeser spacp/
 Soo seer verbolghet wert?
 Is hy u Capiteyne/
 Rept u handen ende voeten recht/
 Teghen dees hoer onteyne/
 Ws broeders bloet gemeyne
 Wreect nu als een trou knecht.

Daerom comt nu te samen/
 Ghy die Christum bemint/
 Den Antichrist beschamen/
 Darmen hem niet en vint/
 Dilt hem van u verjaghen/
 Want dit is Gods ghebodt/
 In sonden v misghaghen/
 Infangt oock niet haer plaghen/
 Ier en in s'dunbels Cor.

Ghy princelicke Christen/
 Dilt dit danck ontfaen/
 Urphanen/ Calvinisten/
 In Liefden ist ghedaen/
 Dilt den Heer algt beden/
 Ik geef dit booz een nieu maer/
 At God hem wil vertreden/
 In sehenden nl syn leden/
 In desen nieuwen Jaer.

Liefde vermacht al/ fecit. 1571.

n nieu liedekē op de Franfoy sche voyse: La
 Ville Regneest accouche.

Geuse Liedekens.

M Adam de Parma die is ghelegghen
 In het Nederlant//vpsonder in Brabant/
 En heeft daer een Papegaepken cregghen/
 Twelck haer na syn hant//ghesedt heeft seer vaillant.
 Dat is den Cardinael Granbelle/
 Die dooz haer Mandatet//ghesonden heeft t'Placcaet/
 Datmen niet meer Gods Woorde vertelle/
 De verbeurte staet//om te verbjanden quaet.
 Tis den Landt-raet ter ooren ghecomen/
 Wouden upt goedé aert/ t'Landt niet hebben beswaert
 Maer hebben een Contract boozghenomen/
 So datmen onberbaert/ heeft Gods woorde verclaert.
 Twelck heeft wederstaen van Parma die byontwe/
 Hoe den Adel boozt//wou hebben niet accoozt/
 Dat elck syn gheloof byp leven souwe/
 En dat om Gods woorde//niemant sou syn vermoozt.
 Sp sepd' den Cardinael dees Travaile/
 Die songh met eenen boos/als Papegaepken boos/
 Hp schold' al den Adeldom booz Canaille/
 Gupen en boeben loos//hoogh en leegh altoos.
 Sp werden te Hoof ontboden tsamen/
 Daer sp oock seer heus//van herten Couragieus/
 Meest alle met Mael en Walster quamen:
 Want vbe le Geus//was doen haer leus.
 Daer heeft elck den Coninck trou gheswozen/
 En dat al toter doot//of tgoet te worden blnot/
 Daerom soo kreech t'Papegaepken tozen/
 Hp blooch niet haeste groot/al na de Paus syn hoo
 De Ghemepnte upt alle Steden/
 Hinghen den Adel aen//die woude haer bystaen
 Om hout oft steen niet meer te aenbeden/
 Men sach de Beelden saen//al ter neder slaen.
 De Regente die kreech veel gaven/
 Om datmen openbaer//Gods woorde sou pzeké da
 De Geusen die wilden de Maie begraven/
 Het viel de Papen swaer//liepen Madamme naer.
 Sp gaven haer gheit om sulcx te wjeken/

Alsulcken goet begin//viel Madamme wel in/
 Lief Kercken bouwen/en weder bjecken/
 Al na der lieden sin//dies kreegh sy niet te min.

Ghelt en goet kreegh sy met hoopen/
 Want spr al toeliet//al watter is gheschiet/
 Wapou dit sach/ginck na Roomen loopen/
 Versweegh daer sijn verdoet//het Wapegaepken niet.

Het Wapegaepken loos van natueren/
 Die swoer met eenen eet//alsulck te wjeken wjzet/
 Haer Rijck en soude niet langhe dueren/
 Hy sou haer maken reet//als Geusen gaen ghecleet.

Hy ginck ras met den Paus doen te rade/
 Maecte Ducdalf ghemepn//generael Capiteyn/
 Om t'Nederlant te straffen met onghenade/
 Beloesden hem seer repn//daer heer te zjn alleyn.

Dit is den Adel ghecomen ter ooren/
 Veel vielen vant Verbont//bysonder den Egmont/
 Hy liet de Wjeditien verstooren/
 En daer die Kercke stont//met haest een Galge bont.

Veel die te bozen al Geusen waren/
 Sachmen doen seer saen/djaepen als den Weerhaen:
 Sy ginghen haer onschult Madamme verclaren/
 Sy hooriden haer vermaen//en lretense by gaen.

Oproer en twist/was doen booz handen/
 Want de Ghemepnte by//woude daer blijben by/
 Dat Parma beloeft had de Nederlanden
 Dat om t' Gheloobe bli//sou zjn gheen Tyranny.

Sy mepiden wel met ghewelt te houden/
 Oock een Marcken snel//met al sijn Apenspel/
 Escheen dat hijt van herten oock willen soude/
 Maer t'was den ouden rel//hy deed' dander gequel.

Had hy te bozen den Wapou in hate/
 Hy vermengde hem ras//met haer op t'selfde pas:
 Hy mepidde het sou hem wesen te hate/
 Maer eerdepn ten was//al doen Wapou ghenas.

De Prince die is upt het Landt ghereden/
 Met hem is onbeducht/ontallgck volck gheblucht/

Genſe liedekens.

Gods Woorſt wort daer weer met voeten ghetreden:
In ſteden en ghebucht// na Jan papous ghenucht.

Den duc d' Albe is int Lant ghecomen/
Ozel Spaegiaerts bracht hy met/ om die te makē bet
Madamme heeft ſijn comſte vernomen/
Zy heeft met haeften net// hem in haer plaetſe gheſet.

Hy is al met de prope gaen dypben:
Want ſy dacht eenſaem/ of den Guldalf/ bernaem/
Wat haren ſchat daer ſou moeten blijven/
Het waer haer onbequaem// end oock een groote blaē.

Den duc d' Alba die heeft gheboden/
Datmen de Gopkens al// raſch weer oprechtē ſal/
En dienen oft eeren ſijn vyeemde Goden/
Van Gout of ſilber ſmal/ alſo Wapou bebal.

Des Prinſten ſone/ den Graef van Bueren/
De hy al ſonder haer/ upt Leuben halen daer/
End deed hem tſcheep na Spaengien bueren/
Hier quam int openbaer/ ſijn tpranpe ſwaer.

Den Egmont wert ontboden te Hobe/
Hy leyde oock ter ſte/ den Graef van Hozen me:
Zy werden ghehanghen/ niet tharen love/
Want elck na rechte ze/ als hupcbelaer daer de.

Hier wert nu waer de propgecpen/
Die de Prince cloeck/ hem ſey te Willebroeck/
Wat hy hem ſelfs ſou brengen in lijē/
Als hy deed in verſoek/ tberbont al inden hoek.

Men ſach haefst bey de Gaven ontljben/
Oock Straelen Backerzeel// en dat ſonder Appeel/
De Balenburchſche cloeck van bedijben/
Oock al vernielen heel/ E delen een groot deel.

Het ſyn te recht niet dan Wiſſche boeren/
Die hy daer noch bedrijft/ en hē Gouberneur ſchrijft/
Want herbergh gheeft hy boeden en hoeren/
Maer die hy Gods woorſt blijft/ hy dagelijck ontljft.

Gebannen heeft hy veel dupſent lieden
Met ſinnen opſtinaet/ al na der Wapen raet/
Moorden en vanden ſietmer gheſchieden/

In gheen Chionijcken staet / van sulcken tyran quaet.

Is dat recht betwaert des Coninc landen /

Besiet ghy lieden vzoet / de dencht die hy u doet /

Het Tiende begeert hy van al u vbanden /

Madamme socht het goet / de Ducdalbe ooc het bloet.

Scherpelick dooziet ghy ondersaten /

Wat den oorspronck is / van dees verderffenis /

Gst niet den Paus is met sijn Legaten /

Wat eenē Coninc fris / soect s Lants welbaert gewis.

Wilt u nu ras ontlasten daer omme /

Den Paus te sijn subleckt / al hout hy u suspeckt /

Hy soeckt niet dan der stelen verdomme /

En illehaem hy perfect / tot alle booshept treckt.

Daerom wilt hem nu helpen caseren:

Wat gy siet hoe God werct / die der Doozstē hant sterct

Om d Alf godische Naep te ruineren /

Alsoomen nu aenmerckt / ist nu niet wel gheclerckt?

Waer wil den Alf nu henen dzaben:

Papou en Spaenglaert / met al haer volck vermaert /

De misse die wort int bagebier begraven:

Lof / omganck noch bebaert / en woxt niet gespaert.

Den Prince van Oraengien weest ghehoosame /

Graef Lodewijc dedel bloet / God geef hy nu voorspoet

Zp sijn tot krijch nu seer bequame /

Oien nu soo woeden doet // d' Alf s Tyjannp berwoet.

Als nu Madamme van Parma, met het Hoff,
door den Spaenschen Ract, de benden van
Ordinantie versic, de Garnisoenē verdob-
beleert, eē ontallic krijchsvolc so bedectelic
als sy mochtē, vergadert haddē, so hebbē sy
het roemen en lachē der Geuse voor eē tijt
lanc in bitter clagē verandert, als volcht. na
de wijse: Hoort toe ghy dochters gratieus.

O Ch wie sal mijn ooghen nu ter ijt /
Volhept van water connen ghegheben?

Geuse Liedekens.

Om te beschrepen onsen druck en spijt/
Daer in wy wilde Geusen moeten leben/
Israels verstopen met druckich sneben/
En ghelijkt daer niet by/ is openbaer/
Noch oock verdziet al in Egypten swaer.

Want al die ons beloefden by te staen/
Zyn in der noot ons afgheweken/
Edele ende onedele dies wy hier gaen/
Als menschen van een neghelock betsteken/
En al elaghen wy Geusen onse ghebyeken/
Soo septmen tot ons/ dus balt het swaer/
Ghy hebt ghebonden daer ghy stont naer.

Och hadden wy ons doen wel bedocht/
Wy hadden desen naem niet aenghenomen/
Want totten Bedelsack zyn wy ghebyocht/
En haer schotel is ons (ien zyn geen dzomen)
Ten deel gevallen waer dat wy comen/
Als ik bedencke vind' ick onghereffteert/
Dat Barlamont heeft ghepropheteert.

Want desen name gaf ons op dit pas/
Als wy ten hove deden u beds/
Om ont slagen te zyne ons intentie was/
Van blaccaet ende Inquisit mede/
Dit bewilichde Madam met listichede/
Alfoot ghebleken is int openbaer
Dies meynde wy wy hadden de sake claer.

Wantse korts daer na wt loosen Giont/
Gende dese stucken aboliceerden/
Dies de byomen in seer coeter stont/
Siende dat wy de beelden soo raseerden/
Gods woort te prediken sy triumpheerden
Met loffanghen te singhen in dat pleyn/
Want een groot pber was daer certyn.

Den rechten Daesschen hielden sy siet
Met den Coninck Josua hooghe gheprezen
Die in derthien hondert iaer niet
Soo repn ghebonden is/ alsoo wy lesen

Met ander Ceremonia daert de by desen :
Als doopen/trouwen, begraven te doen/
Sonder te nemen van sulcke dingen loon.

Maer God die wonderlick van rade es/
Heeft om onse ondancbaerheyt ghemeene
Die laten nemen soot blyckt erpres/
Dies wy nu sitten in grooten gheveene:
Want ons eygen water neemt die te veene/
Moeten wy coopen vrienden plood/
Maer straffinghe is der sonder loon.

Want onse hope die hadden wy ghefelt/
Op heeren en Vorsten/ groot van Staten/
Ende oock hier op der Coopliden ghelt:
Maer alle dese hebben ons hier nu verlaten/
Van tis loon na werck/ want al ons praten/
Van Ojaengiengs gewelt en Wieros macht/
Dus ist wel weert datmen ons belacht.

Daeromme soo rade ick met David siet/
Dat niemant syn betrouwen en stelle
Op heeren of Vorsten/of menichie hier:
Want al dit can God haest neker bellen/
Also hy bewijst met dit voorsstellen
Want alle die ons hier hebben voorgestaen/
Moetent verloopen/ of worden ghebaen.

Dies wy hier nu met sinerheyt groot
In byemde Landen moeten blieden/
Bespot/versproken/ in bonghers noot:
Want ons broot te winnen sy verblieden/
Dies weten wy nu wy arme lieden/
Waer trecken of gaen wy sijn confus/
Dus en is dit ons gheen cleyn crups.

Och hadden wy dit al wel bedocht/
Als wy sulck een goet werck besonden/
Dat wy niet lyden souden sijn besocht/
Esou ons niet wesen soo harde een wonde/
Maer wy dachten al God hadde ghebonden/
Den duphel en Paus/melten Ghefelgcken staer/

Geuse Liedekens.

Van contrarie blickt (eylacen) jaet.

Want gheen arbeyt of hout verstaet de Neus/
En is dees Tyrannen te diere/
En galghen te maken daer soo menich Geus
Nu aen moet sterben bindense quartiere/
Al begheeft ons tgheluck in deser maniere/
Sp hebben niet al ghewonnen hier op acht/
Hij schreijt noch wel die nu te bozen lacht.

Doelof hier mede / mijn vrienden eersaem/
Wij hopen noch (gheseyt ten sone)
Als Israelt te comen upt blaem/
En Papa Leo sien gaen ten ruhne/
Al zyn wij nu te desen termijne/
Met Babylonien een Gheck end spel/
Tis oock alsoo ghebeurt met Israel.

Een nieu Liedeken. Op de wijze van dē slaggh
van Dueren.

Ghy Chyristenen alle gare
Wat nieuws wort u bediet/
Al van een droebe Nieuwmare/
Die Chantwerpen is gheschiet/
Daer lgt soo menighen Chyristen verdriet/
Al om Gods Woort/en anders niet/
En soo menighen Borgher mede/
Doen de Pzinee trock uiter stede.

Een placcaet van die Raets heeren
Heeftmen Chantwerpen ghesien/
Om datmen niet en soude leeren
Gods Woort de simpele lien:
Men hoorde de Pzedleatp verbien/
Doe bedroefden de Borghers men sacht gheschien/
End soo menighen brouwen Chyristen/
Doe verblijdden haer de Papisten.

Smorghens ten seben uren/
Den elften April boozwaer/
Quam den Pzince met ghetreuren/

Op de Mepzbugghe aldaer/
 En hy sprack tot de ghemeenne schaar
 Die Gods Woort lief hebben/bolghen my naer/
 Hy wende vpoz de Ghemeenste/
 Want haer gheschiedde soo grooten bereypte.
 Jammer sachen daer gheschieden/
 Onder de Ghemeenste alleen/
 Want sy begonflen te blieden/
 En weenden al groot en cleen/
 Sy spraken tot den Prince int gemeen/
 Wy bolghen u na groot en cleen/
 En laet ons niet bederven/
 Met u willen wy leven en sterben.
 Men sach de Prins de repa aenbeerden/
 Met synen Edelen staet/
 Te boet en oock te peerden/
 En menich Bozgher metter daer/
 Daer bleeffen noch veel om eyghen baet/
 En dachten wy comen noch niet te laet/
 Maer het is haer al verouwen:
 Want syt i Antwerpen niet verren hetrouwen,
 vele rijcke personen/
 Der Confessie van Antwerpen syn
 Quamen haer oock vertoonen/
 Vooz den Prince verstaet wel mijn
 Hy sprack/ ghy wepffelaets vol fenijn
 Vertreckt van my op dit termijn/
 Van schameste sachen se bleusen/
 Want sy kregen al langhe neusen.
 Wel twintich dupsent ontghelesen/
 Jffer ont Antwerpen gheblucht/
 En is Hertoghen Bosch by desen/
 Is onder tvolck soo groot een ghesucht/
 In Vlaenderen is oock groot getucht/
 Het volck is alomme beducht/
 Want sy worden al bestreden/
 Om datse Wel niet en willen aenbeden.

Geuse Liedekens.

Want de Hertogin van Parmen/
Heeft haer bloedighe tanden ghebet
Mer haer loose Geus darmen
Diese al reghen de Christenen set/
Die Grabe van Egmont hier wel op let
Heeft de Geusen ghebracht in het net/
Met sijne valsche wercken/
Dirgt vooz de Roomsche Kercken.

Men machse wel ghelijcken
Op Coninck Saul ghecesseert/
Die Gods ghebodt ginck beswijcken/
En heeft des werelts goet begeert/
Zijn rijk is daerom gemineert
End is van God ghedestruert/
Ghedenckt ghy Bels dienaren
Hoet met Saul is ghebaren.

Op Christnen wilt niet niet wanhopen/
Al lyt ghy turbatie groot
Al moet ghy u verloopen/
En lyden soo menich aenstoet/
Ghedenckt op Christi belofte minjoot/
Al moet ghy nu verlaten bloot
Wilt u daer in verblipden/
Want Christus heeft selbe moeten lyden.

Laet ons nu bymelick stryden
Al worden wy hier benijt/
Wy sullen met Christo verblijden
Ander eeuwicheyt met jolijt:
Want tis nu wel den laetsten tijt/
Daer ons Mattheus af belijt/
In syn bierentwintichste vol vzaemen/
Weest doch ghetroost broeders altsamen/

Daer zijn seer veel Opzannen/
Om Gods woort te wederstaen/
End oock seer veel Edelmannen
Die Gods leering nemen aen/
Als Broeders/ end de Paltzgrabe saen

Graef Lodewijck heeft dit gheloof ontfien/
 Metten Prins van Conde sonder schromen
 End den Admirael onser vromen.

Al wiltmen nu doen treuren/
 De Geusen int generael/
 Sp sullent noch bestueren/
 Weel valsche Papisten altemael
 Want de duptsche Heeren principael/
 Willen de rechte leeringhe goot dit verhael/
 In dese Nederlanden bringhen/
 Al soudense de Regenten daertoe dwinghen.

Ghy Geusen wilt u vermeeren/
 Laet ons God bidden eenpaer/
 Dat hy al dees Edel Heeren
 Wil bewaren voer eenich misbaer/
 Op dat sy vrymoedich sonder baer/
 Het Euangelium volghen naer/
 En stryden met David eendrachtich:
 Voer dat Christen gheloobe warachtich.

Oorlof-Liedt, van Mr. Ioris Silvanus, aende
 verstroyde Ghemeynte van Andtwerpen.
 Na de Wijse des 142. londenfchen Psalms.
 Met myne stemme tot den Heere,

Ick neme Adieu/mijn schaepkens al/
 Ick placen ick moet u laten/
 Adieu mijn alderlieffte ghetal/
 Die ick nemmermeer can haten/
 Adieu broeders en susters ghemeyn/
 Adieu Lidmaten Christi repn/
 Mijn woorden wilt wel baten.
 Goetlof Blyt Christi/Adieu Lette soet/
 Adieu wy moeten scheeyden/
 Goetlof/O liefflycke Ghemeynte goet/
 Wy moeten den tyt verheyden/
 Tot dat ons God hy een versaemt.
 Adieu groen kercke goetlyk versaemt/

Seuse Liedekens.

God sal ons noch eens verbypden.

Ozlof myn kinders/alder liefste bloedt/
Het scypden is bitter om smaken/
Ghy syt myn hert en Ziel/zijt dies vroet/
In liefden myn hert sal blaken
Tot u/en nimmermeer ick sal
Vergeren u int Aertische dal/
Altoos na u sal ick haken.

Rijst op O Heer alder liefste God/
Hoe langhe sult ghy slapen/
O liebe volck wort i ammerlick bespodd/
Van Monicken ende papen/
En andere Godloosen meer/
Die verdrukken u schaepkens teer/
O Heer wilt eens opwaken.

Ick roepe tot u in desen grooten noot/
En bidde voor alle myn schapen/
Die banden Godloosen lyden aenstoot/
Na welcke sy hongherich gapen
Verloft ons Heer tis meer dan t'ijt/
Vander wolven tanden ons bezyt/
Grijpt selve in de hant de wapen.

Derijt voor ons Heer betoont u cracht/
Ghy syt ons hulper allepne/
D is dat Conincryck/end alle macht/
Eplacen ons hulp is clepne/
Wy syn ellendich in onsen laet/
Ons lyden niemant gade slaet/
Onder de menschen ghemeyne.

Eē Clachliet der Nederlantsche verdrevene
Christenen, Op de wijze vanden 137 psalm
Als wy aen dat water te Babel clachtich.

Als wy aen da Kloteren Oostwaerts saten/
Synde ghedachtich/hoe gantsch verlaten
Wes/O Stons gups/int Nederlant/
Daer hebben wy moeten met groeter schant/

Onse

Onse Loffangh' en onse Psalmen hanghen/
Aenden Wijn appelboom met groeter pranghen.

Daer hebben sy die ons souden verceren/
Ons broeders syn/in leven te leeren/
Spotlick met ons ghehandelt/soomen siel/
Haer steden mochten wy bewoonen niet/
Haer straten sonder ghekef niet betreden/
Om dat wy niet en volchden hare zeden.

Als Sacrament schenders sy ons verdzeben
Als Beeldestozmers ende daer beneben:
Als die God betoofden syn eere groot
Om dat wy hem in hout ende broot/
Niet conden binden/maer liever ghelooben/
Dat Christus sit ter rechterhand hier boven.

Wilt o Heer dres menschen seer opgeblasen/
Te verstaen geven/hoe seer datse rasen/
In hooverdyp/ende in oberbloet/
Haer swelghen/suppen/braffen/boben maet:
Financij/woecker/daer met sy bercloecken/
Haers naesten/diens verdzuckinghe sy soecken.

Maer sy willen alijt o Heer ghepzenen/
O/ end u supbet woort ghedachtich wesen/
Hier doot wilt ons helpen doot u ghenae/
Dat wy daer van niet wijcken broech noch spaer/
In liefde tuwaert/laet ons alijt bloepen/
En tot liefde onses naesten ons besproepen.

Ons hert smelt/als wy syn Heer ghedachtich-
Hoe wy berconvighden uwe woort crachtich/
Ant Nederland/ter werelt openbaer/
Hoe dat wy met beel volck ginghen aldaer/
Offren de salber onser lippen repne/
In Christo onser verlosser allepne/

Wilt o Heer God/die Spaengjaerden gedincken/
Die onse lichamen gingen verdzincken/
Als sy die Religie verdzeben sel.
Ghedenckt des bloetraets/die daer riep seer snel/
Hangt/woght en doot/roepet upt totten gronde/

Dat sy niet weder comen t' allen stonde.

Ghedenckt/ O heer/ de Staten deser Landen/
Die dees breeemde Raep gaben in handen/
Tgheweit des Lants om ons te dodden al/
Ghedenckt der Papisten/ die groot en smal
haer als Spaensche Ezels lieten ghebruycken/
Meynende daer door Gods woort te doen duycken.
Wynlijcke God/ laet u eens ontfermen/
End' wilt over ons Vaderlant erbarmen/
Dat uwe waerheyt daer niet vlyt versmoort/
Verdyft de Af goden- dienars discourt/
Dees breeemde Raep/ die u noch niet kennen/
Op dat de vynde (heer) van u niet wennen.

Liefde vermacht al. Feit 1573.

De eerste vlucht van Duedalve, was de Banninge der uytgewekene. Een nieu liedeken, allen vromen uytlandische Christene voor desen tijt seer nut ende oorbacelijck. Op de wijse van den 50. Psalm.

My Banderheeren int ghetale heel/
Olteden het Vaderlant/ ons aertsch' pjeel/
Meest al om welken bukten onse schult/
Laet ons den Heere bidden om ghedrult/
En meet ons soudet van Gods straffe haren/
Des Heeren goetheyt sal ons niet verlaten.

Om tlijf te houden/ men Rijckdom begheeft/
Met alle daer ons herte seer aenleest:
Om d'edel siele/ daer God self inrust/
Mijden wy niet ons herten minste lust.
Maer volghen die reghen Godes Gheboden/
Daer door wy onse arme siele dooden.

Int bidden van de Tzarnige sel/
Ont sien wy arbeyt moete noch ghequel:
Maer om t ontcomen (Duyvels blaedicheyt/
Verdyt ons bidden met oolmoedicheyt/
Wat daer de vyphet bande menschen banden?

Als onse sielen staen in Mammoms handen.

Ons byants byanden draghen wy haet/

Die t'snoode bleesch te minnen tot onser haet/

Daer teghen minnen wy onsen byant/

Dat is de sonderlike middel: want

Daer door wy Gods troost in dyuc ontberen

Soo lanc wy thert willich van Gode keeren.

Wy bluchten tlant: maer niemant boos hept blit/

Menschen betrouwen wy/en Gode niet/

Meer men na hups dan na den hemel hoep/

Elck donghebhangens byzenhupt vercoopt/

Wy clappen niet dan na ons leet te werken/

Hoe derren wy God om ghenade smeeken?

Bergheben wy niet menschen ons ghelick/

Sal God vergeven sijn maeksel van slyck?

Heen hy door waer: dus doet van u de wraeck

Biot God dat hy u Diant beter maeck

End seght dan by sonder u te verbaren:

Vergeeft ons als wy onsen schuldenaren

Princen Vanden heeren tot Gode keert/

Belyt u sonden/ u hert soek verneert/

Onder Gods hant/en hem ghelaten staet/

Staet na Gods liefd/verlaet des dunbels haet/

God sal ons/ door die vander maecht geboren/ werd/

Ontbermen en minnen als sijn berezen/ hert.

Hier beginnen de Geusen haer hert wederom
op te halen, ende openbaren hen met Graef
Lodewijck, in Groeninger lant, daer sy eenē
Victorieusen slach verworven hebben tus-
schen Heyligerlee ende Winschoten. Op de
wijse des 2. Psalms Vutenhove.

Mijn Ziel verblift haer inden Heer /

Zijn hulp doet my ontspringhen/

Dus wilt met my tot siner eer/

Een danckbare liet nu singhen/

Wat wonder wraecht sijn sterke hant/

Geuse liedekens.

Hy heeft sijn volc gedaë op stat/ In het lāt van Groe-
Op den dyperwintichsten Meep/ (ningen.

Des abondts nae ses uren/
Doo wert ghehoort een groot gheschrey
Van alle den Nabueren/
T'hepligherlee/ en daer ontrent
Daer Gods ghenade wert bekend
In sines stryds uptbueren.

Graef Lodowijck toogh upten Dam/
Na dees boozsepde stede/
Sijn Broeder Adolf met hem quam/
Graef Joost/ Schouwenbozgh mede/
Met menich Lansknecht onbeducht/
Alst scheen/ soo namen sy de blucht/
Het welck haer boozdeel dede.

Hy sochten een bequaem slachveld/
En bondent booz Winschoten/
In byben ist slag-oozd' ghestelt/
Dooz Gods Raedt wel besloten/
De Rupters hielden t'waghepadt/
De Walen hebben inghehadt/
Een slot/ daer sy upt schoten.

Oberlozen hoopken sachmen staen/
Ontrent de Galgh' daer teghen/
De dobbel-folders Westwaert aen/
Waren hoogher ghelegghen/
De dupische schutten langst het moer/
Schier elck met een lanck spaens roer/
Vanden vbandt ghecreghen.

De Graef van Arenbergh seer heet/
Sachmen bliglich aenrijden/
Met thien bendels Spaenjaerden wjeet
Hy dansten en benijden/
Dat byf bendelen upt Wyelandt/
Met hen/ teghen een cleyn vbandt
Als nu souden gaen strijden.

Met boeren (spzack elck) sullen wy/

Dit volck wel haest wech schoppen/
 Dupm-giers/ ketenen daer by
 hadden se teet/ met stroppen/
 haer leuse was : hang op/ sla doot:
 Maer vupten t Bos nu staende bloot/
 Doo krauden sy haer koppen.

Arenbergh heeft sich eerst vertoont/
 Syn achtgiender te paerde/
 Eggeschut gestelt/ ginck los/ tberschoont
 Dassous volck/ tdoock na d'aerde/
 Den Rupteren en treften niet/
 Dat dobbel-solders is gheschiet/
 Das oock van clepnder waerde.

Deel Spaenjaerts scholen terstont los
 Dassous volck cost betamen:
 Syn Rupters reden strac naer t Bos/
 Die tgrof ggeschut innamen/
 Die Walen volghden upt haer gracht/
 Die dobbelsolders oock met macht/
 Het Graef Lodwijck aenquamen.
 De Spiessen druckten in seer hert/
 Den hoorde sweerden clincken/
 Denich goet Roer ghebzoken wert/
 In t Spaengiaerts bloet te krincken/
 Ick drongh dweers dooz/ schoot/ smee en flack/
 So dat der Spaengiaerts oorden bzack/
 N lieten den moet sincken.

Dijf vaend'len Duptschen bluchten haest/
 Die d'ander snel na liepen/
 Die Spaengiaerts staende seer verbaest/
 Misertcozde riepen/
 Sanct Iago/ Mostre dam Lozet/
 In haer wert op God niet ghelet/
 Op deerlycken ontsiepen.

God sy met ons/ de leuse was/
 In het volck van Dassoutwen/
 Atachlich waest/ so op dat pas/

Geuse Liedekens.

Een pegelick .nocht aenschouwen/
Hy maecte hert end handen sterck/
End wacht daer dooz syn wonder werck/
Maet haer die hem betrouwen.

Geen half up heeft dit gheduert/
Of den slach die nam ende/
De Loopers hebben meest besuert/
Al dooz Massouwens vende/
Opt Moer int Bosch/een mijl int ront
Men Spaenjaerts ende dupschen bont/
Meest doot waermen sich wende.

Inden Dollaert wgt en seer groot/
Verzonckense by hoopen/
Arenberchs peert viel in een sloot/
Hy moest oock becoopen/
Thooft/zyde/hals/waren doozwont/
Hyt doen befloz in cozter stont/
En Groesbeek is ontloopen.

Van dit volck men begraven sach
Ober de achtien hondert:
Wat men noch bont na desen dach/
Wat sy hier upt ghesondert:
Massous volck die doot bleben daer
Waren geen deertich/dit is waer.
In Gods werck u verwondert.

Doch Graef Adolf seer onversaest/
Is daer oock doot ghebleven/
Graef Lodwiger Cantier wel begaest/
Die liet daer oock syn leven/
Veel zyn ghe wont die stonden stijf/
Doch hadden meest geen noot vant lijf/
God wil haer sterckte gheben.

Twee hondert dertich Dupschen cloeck/
Hier oock ghevanghen laghen:
Arenbergh had gedaen versoek
Om mentich Monier wagh
Wel vol van crupe/clooten/broot/wijn/

Dese meest al ghebleven syn/
Elck peert wert uptgheflaghen.

T gheschut / Ut / Re / Mt / Fa / Sol / La /
Mt Groeninghen ses stucken /
Die volchden Graef Lodewijck na /
God laet hem meer gelucken /
Dat de vanden van syn woort /
Als dese coets werden versmoort
Die de byome verdrukken.

Mensch dees saeck toech niet toe en schryfe
Den mensch / want waer ghelogen /
Want tis God die de selve dygt /
Al heeft hyt langh vertoghen
Sulck was wel onser sonden schult /
En syn eyt was noch niet verbult
Meer is in syn vermoghen.

O Heere uyp Lof en danck /
Van uwen ouerwinnen /
Sterckt ons gemoet / noch swack en cranck
Met uwen Geest van binnen /
Dat het bid / en betrouwe bast /
Soo sullet ghy van Overlast /
Helpen die u verminnen.

¶ Weest die ghy zitt.

Als nu de moetwillichite, en de fleur vā duc-
dalbens crijsvolc, die so lange binnē Malta
en elders gelegen haddē, verflagen was, duc
dalbe met sijn overgebleven Spaeniaerden
daerom seer verbittert synde, heeft de Gra-
ven vā Egmōt, Hoorn, mette Batenborgers
en ander gevangen Edelen doen onthalsen.
Op de wijse: waect op ghy Christen alle,

Als men schreef dupsent vyf hondert /
Int achtenseftichste iaer /
Saehmen gheschien groot wonder /
Te Brussel int openbaer /
Dier graben Edel van Bloede /

Heuse Liedekens:

Dooden sy in coeter stont/
Daer toe seer ryck van goede
Ick false u doen cont.

Een prins van grooter machten/
Den Grabe van Egmont/
Als een schaep ginck hy ter slachten
En daer was die ure ende stont/
Men sach daer weenen ende treuren
So menich Wyf en man/

Te Brussel binnen der mueten
Om den Graef was Edel ghedaen,

Gloeck ginck hy na der stede/
Daer hy moeste sterben/verstaet
Mijn Heeren en Borghers mede/
En is hier nu gheen ghenaedt
Hoo ben ick een arme Grabe/
Daer toe gheen Edelman/
Niemant hem antwoort gabe/
De Grabe sprack: Nu wel an.

De Grabe nam sonder treuren/
Een kussen hooft mijn bedien/
Darr op hy den doot wilde besueren/
Daer op boech hy sijn knien
Te samen leyd hy sijn handen/
Ten Hemel siende soet/
God doende sijn offerhanden
Die Grabe dat edel bloet,

Als sijn knien waren geboghen/
En sijn handen waren gheboecht/
Een heeft het sweert upt ghetroghen/
Die den Grabe thoof af sloech/
Zijn bloet sachmen daer stralen
Edel van Ordens Verbont
God sal de waecke verhalen/
Vanden Grabe van Egmont.

Al op der selver uren
Quam Edel van stam en bloet/

Die Edele Graeff van Hoozn/
 Lief hebende Gods Woort soet/
 Lieflyck sachmen hem treden/
 Als een nacht-schaep ter doot/
 Comende ter selver steden
 Daer hy moest sterben den doot.

Als hy daer was ghecomen/
 Die Grabe Edel ghenael/
 Hy sprack by sonder schyomen
 Iffer nu gheen ghenaed?
 Nieman hem andt'woort gaben/
 Den Edelen Grabe goet/
 Daer Egmont was syn braghen/
 Baals Priester by hem stont.

Egmont lach daer verflaghen
 Ghedeckt met een cleet dicht/
 Men syn voeten wert hy gheware/
 Hy heeft cleet opghelicht/
 En sprack met goede seden
 Ligget ghy daer Egmont?
 Zyt ghy my boozghetreden/
 Ick wil u volghen terstont.

Baals Priester met syn cluchten/
 Trat tot den Grabe groot/
 Gaet van my (sprack hy met suchten)
 Want ghy doet my aenden doot/
 Hy wist wtese waren albozen
 Van s'dupbels en s'baus gheboet
 Van Antechrist ghebozen/
 Die daer dorsten na d'onnosel bloet.

Een kussen hy booz hem bande/
 En booch daer op syn knien/
 Te samen leyd hy syn handen/
 Tot den hemel sachmen hem zten/
 Hy boerupt dres Marande/
 Heer ick beveel u mynen Gheest/
 En myn ziel tot een Offrande/

Genſe Liedkens.

Spaack den Grabe onbesceft.

Als ſyn knien waren gheboghen/

En ſyn handen waren geboecht/

Een heeft dat ſweert niet ghetoghen/

Die den Grabe thoofte af floech/

Zyn Bloet ſachmen daer blincken/

Edel van ſtamme ront/

Dus ſachmen den Grabe klinken/

Van hoorn/ſeer minjoot.

Twee broeders in Gods bieden/

Van Batenburgh twee Dorſten groot/

Bervoets ſachmenſe treden/

Bloots hoofts al na den doot/

Songhen met helder kelen ſeete/

Wi David den ſeften Psalm/

Wilt mi niet ſtraffen Heere/

Tot God quam haren galm.

Opmoedich int openbare/

Menriepen ſp haren ſchepper groot/

De Trommelen gingen allegare/

En ſozghen daer al accoozt/

Den Jongſten began te teuten/

Hy liet ſoo menighen traen/

Om dattet niet mochte ghebeuren/

Dat de lieden hem condon verſtaen.

Al comende tot der ſtede/

De twee Graven ſonck van iaer/

Sp waren in God te bieden/

Tot den doot begaben ſp haer/

Haer knien ſachmen daer boghen

Men floech hen daer af het thoofte/

O God meuchdpt ghedooghen/

Dat u woort dus werelt berooft.

Groot ſuchten ende claghen/

En weenen en ghebzack daer niet/

Men hoorde manen vrentw' ghewagen/

O God wat groeter bidtiet/

Wande Heeren van Nederlanden
 Diemen daer doot en byant/
 En soo menich man comt te schanden/
 Doo? Duc d'Alba den wzerden Eyant.

O Buckdalf met u ghenoten/
 Zyt ghy niet sat vant bloet?
 Dat ghy in Napels hebt vergoten/
 En booz Met; so menich man goet:
 Waren dat niet schelmische warken?
 Dat ghy den onghelysten kalth/
 Int voot debet backen/

O ghy verrader ende schalck.
 Al met u bloedighe tanden/
 Als Pharaon en Jesabel/
 Comt ghy in dees Nederlanden/
 Als Herodes quaet en fel/
 Hanghen/moorden en byanden/
 Ontlijden al metter sport
 Ghy sult met Babel comen in schanden/
 Om dat onschuldighe bloet.

Corts nae dat Graef Lodewijck van Groeninghen opghe-
 broken/en na Jemminghen verdreven was/is den prins
 re van Oraengien na de Maese ghetoghen.

Een nieu Christelijc liet, gemaect ter eerē des
 Doorluchtichsten Heere, Wilhelm Prince
 van Oraengien, waer van de eerste Capitael
 letteren vā elc veers zijner V. G. Name met
 brenghen, Nae de wijse van Chartres.

Wilhelmus van Nassouwen
 Ben ick van duytschen bloet/
 Het Vaderlant ghettouwe/
 Bliff ick tot inden doot.
 Een Prince van Oraengien
 Ben ick by onberbeert/
 Den Coninc van Hispaengien
 Heb ick alre gheert.

In Godes bries te leven/
 Heb ick altyt ghetracht/
 Daerom ben ick verdzeven
 Om lant en Luyd' ghebracht/
 Maer God sal my regeeren
 Als een goet Instrument/
 Dat ick mach wederkeeren/
 In mijnen Regiment.

Lijdt u mijn onderfaten/
 Die oprecht zijt van aert/
 God sal u niet verlaten/
 Al zijt ghy nu beswaert/
 Die broom begeert te leven/
 Wilt God nacht ende dach/
 Dat hy my cracht wil gheven/
 Dat ick u helpen mach.

Leven goet altesamen
 Heb ick u niet versehoont
 Mijn broeders hooch van namen
 Hebbent u oock vertoont/
 Graef Adolff is ghebleven/
 In bystellant inden slach/
 Zijn sel int eeuwich leven/
 Verwacht den Jongsten dach.

Edel en hooch ghebozen/
 Van Keijserlijcken stam/
 Een Vorst des Rycks vercozen/
 Als een broom Christen man/
 Voor Godes woort gheprezen
 Heb ick by onbetfaeghe
 Als een helle sonder vreesen/
 Mijn Edel bloet ghe waecht.

Mijn Schilt ende Vertrouwen/
 Zijt ghy/O God mijn heer/
 Op u so wil ick bouwen/
 Verlaet my nimmermeer/
 Op dat ick broom mach blijven/

D Dienaer t' alder stont/
De tyrannp verdigben
Die mijn herte doozwont.

Van al die mi beswaren/
End mijn bevolghers zyn/
O God wilt doch bewaren
Den trouwen Dienaer dijn/
Dat sy mi niet verrasschen/
In haren boosen moet/
Haer handen niet en wasschen/
In mijn onschuldich bloet.

Als David moeste vluchten/
Dooz Saul den Tyran/
Soo heb ick moeten suchen/
Met manieb Edelman/
Maer God heeft hem verheben
Verlost upt alder noot/
Een Coninckrijck ghegheben/
In Israel seer groot.

Nae tuer sal ick ontfanghen/
Van God mijn Heer dat soet/
Daer na soo doet verlanghen/
Mijn Dorstelijck ghemoot/
Twelck is dat ick mach sterben
Met eeren in het veldt/
Een eeuwich rijck verwerben/
Als een ghetroouwer yck.

Niet doet mi meer erbarmen/
In mijnen wederspoet/
Dan dat men siet verarmen
Des Coninck landen goet
Dat u de Spaengiaerts krencken/
O Edel Heerlant soet/
Als ick dat gae bedencken
Mijn Edel hert dat bloet.

Als een Wijn opgheseten
Met mijnes Heeres cracht/

Geuse Liedekens.

Danden Tyran vermeten/
Heb ick den dach verwacht/
Die by Mastricht begraven/
Begeef den myn ghewelt/
Mijn Ruyters sachmen draben
Seer moedich dooz het velt.

Soo den wille des Heeren
Op dien tijt had gheweest/
Had ick wel willen keeren/
Van u dic swaer tempeest/
Maer den Heer van hier boven
Die alle dinck regeert/
Niemen alcht moet loben/
En heeft niet begeert.

Seer Christelijck was ghedreben/
Mijn Princelijck ghemoet/
Stantvastich is ghebleven/
Mijn hert in teghenspoet/
Den Heer heb ick ghebeden/
Van mijnes herten gront/
Dat hy mijn saeck wil reden/
Mijn onschult doen bekant:

O ozlof mijn arme schapen/
Die zijt in groeten noot/
O herder sal niet slapen
Al zijt ghy nu verstropt:
Tot God wilt u begheben/
Syn heylsaem woort neemt aen/
Als vrome Christen leven/
Esal hier haest zyn ghedaen.

Voor God wil ick belyden/
Ende syner groeter macht/
Dat ick tot geenem tijden
Den Coninck heb veracht/
Van dat ick God den Heere
Der hoogster Maieslept/
Heb moeten obedieren/
In der gherechticheyt.

Na dat

Nae dat de Prince door Gods ghehengemile
uyt tlant geweken was, heeft Ducdalve een
listich Pardon laten uyngaen, Vvaer tegens
dese twee navolgende liedekens gemaect
zyn, ende connen ooc mede dienen op het
Pardon van desen nieuwen Commandeur
Anno 1574. wtghegaen. Op de wijse: Laet
ons met sanghe nu gaen verblijden.

O Werelt listich/ liefsick int ozbozen/
hoe brenghy te bozen/ die simpele u loofheyt?
Ghy beloeft vrede/ int eynde wordet rozen
Waert moechlyc d'uytvercozen/ soudē wordē verleyt/
O Ducdalva sulcke stricken ghy bereyt
Om dat ghy sout verntelen// de welbaert onser sielen/
Maer t'is vergheefs dat ghy sulkes verbyeyt.

Reprijse, Op de wijse: Daer de man met ru-
ste wil leven, moet het vrouken, &c.

Op u Pardon wy niet en achten/
Want tis al verraderp:
Een ander van God wy verwachten/
Christus heeft ons ghemaect byp/
Op hem alleen vertrouwen wy/
Hy sal ons verlossen van alle ghetwelt/
Op u Pardon wy niet en achten/
Want het booz God niet en gelt.

Ons Coninc is een Coninc groot van weerden/
Van Hemel en Erden// end oock van Israell/
Der Princen Princ, een Vorst cloeck int volheerden
Wat hy wil aen derden// volbringt hy haest end snel/
Hy is der heydenē herlant, diet al gemaect heeft wel
Als syn welbehagen, wie soude daer bertsaghen/
Om hem t'aenbidben? als wy syn int ghequel.

Andere Reprijse/ op de selve wyse als bozen.

Gods ghenade staet alijt open/
Derlozen schep heeft hy ghehaelt/
Op hem allen willen wy hopen/

Geuse Liedekens.

Onse schult heeft op betaelt.
Zijn belofte geeft noot ghesaelt/
Om ons te verlossen van alle toiment:
Gode ghenade staet altyt open/
End zijn liefde is sonder endt.

Na Gods bevel so wilden wy leven/
Dats dat elck sou gheben//den Keyser synen Chys/
Maer God de eere/sp woxt hem toegheschreven
Geen Goden beneben/hem kennen wy pypys/
Hem behoort de hreese/hy is alleene wys
Wloect wilse God houwe//die op mensche trouwe/
Want sy zijn pdel/haer macht is als een rys.

Repysse.

Op u Pardon wy niet en achten/etc.

Ohp acht ons ketters/liet selfs u Bels knapen/
Monicken en Papen//haer Leere is als fengn/
Men liet de lische van uwe byschappen
Bloetgierich sy gapen//en souden Herders syn/
Ezgn grypande wolven/in eenen heplighen schyn/
d' Doghen vol hoerege//en therte vol indye/
Haer leven en haer leec/is niet upt God debijn.

Repysse. Gods ghenade staet/etc.

Ist ghewelt dat wy volchden Gods wegghen/
Als d' Apostels plegghen//na ons vermoghen al/
Wy seggen Neen/Maer al dat God is tegghen
Waer beter gheswegghen//upt gheropt hen ghetal/
Want de Goet van Babel sal paest comen ten dal/
Die gy nu wilt vereren//maer is weert sal u verteeren
Doo dat u plaetse hier niemant binden sal.

Repysse. Op u pardon wy/etc.

Bloegghen wy d' afgoden hter op wilt mercken/
Doo sulcke wetcken//wert God niet onteert/
Christus smeet selfs de Coopliden upter Kercken/
Wou niet in sulcke percken//zijn woort hebbe smeert
Maer diet upt dieste deden/hebop meest gheleert
Al sonder ons toefegghen//of Princen wederlegghen/
Want

Want quade wercken/ tot quaden eynde kerri.

Repzije. Gods ghenade staet/ etc.

Wat wy de Rebelle nu moeten blieden/
Beclagen veel lieden/ maer Christus sprecet seer vroet/
Maect ghy bande Werelt sou niet gheschieden/
Op souden u eere bieden/ nu ghy sulck niet en doet/
Moet ghy om inghent wille laten lijf en goet/
Hoe soude wy dan vreesē// God en laet ons geē wreesē
Hoe ghy Dorst des Dupvels/ op ons sijt verwoet.

Repzije. Op u Warden wy/ etc.

Die God verlochent/ sal ick oock versaken/
Als hy meynt te raecken// int nieuwe Jerusalem/
Maer die hem belgt/ sal hy groot maken/
Twelck dat willen laken// die van Caparnaem/
Want sy lieber verben te hoozen Gods stem
Wā dat haer vleesch wellustē/ hier soude moetē rustē/
T'ewwich verdoemen laden sy op hem.

Repzije. Gods ghenade staet/ etc.

Ick laet elck besien/ of wy s' Coninc landen
Hoo brochten ter schanden// gelijck men u nu siet/
Wy waren ree te weren zyn vanden
Die ghy doet verbzanden// u noyt misdeden yet.
D'Edelen die den Coninc int stryden noyt verliet/
Doet ghy schandelijck sterben/ om het lant te beerben
Dies bekennen wy u booz geen heere niet.

Repzije. Op u Warden wy/ etc.

Houden wy kennen booz u ons misdaden/
Die vol ghenaden// niet en doet dan onrecht/
En s' Coninc wet sietmen u sels versmaden/
Tzinder grooeter schaden/ zgt gy worden syn knecht
Te vonden uwer daghen/ wert hy ghemaect slecht/
Als onse God sal weecken/ het quaet is gebleken:
Wat helpt dat ghy ons upt den lande seght.

Repzije. Gods ghenade staet/ etc.

De Christelijcke kercke kennen wy te gader/
Daer af God is Vader/ Christus het hoost seer repn/
Van thoost des Paus syn wy een verrader/

Hy is

Geuse Liedekens.

Hij is geen ontlader, / der sonden groot noch klein /
Noch is oock niet ghebour op den levenden steen /
Gods eer heeft hy ghestolen / de Tempels doen vallen
Al zijn Angeren verwo:pen wy met een.

Reprise. Op u pardon wy etc.

Als Stadhouder Christi doft: ghy hem noemen /
Dit kind des verdommens tucht ons de Schryfuer
Van al dat Gods dienst heet derf hy hem roemen /
Wat hem elck moet schynen / door sijn werck: suer
Hy ist heeft vol hoofden / des rooden draecks figuer /
Daer niet voer willen luygē / alle Christē getuyghen /
Dies haer de tweede doot niet sal vallen suer.

Reprise. Gods ghenade staet / etc.

Is dat u liefde die ghy t Nederland draghet /
En d' Ingeboorne plaget / nemende goet oft seket /
Ende oock wilt behouden / want u soo behaget /
Dat elck v ooyt of draghet / om te besitten dat /
Van u groote liefde / seght ons Michaeas plat
Evelte Scherp ghy slachet / imagere gy verachtet /
Want bloet der Gheplighen spdy geensins sat.

Reprise. Op u pardon wy etc.

Bacchides beloofd' der Machabeen vrede /
Als hy haer stede creech / bracht hy e ter doot /
Sulches meent ghy duedalf / upt te rechten mede /
Ghy gaef haer een snede / die hen v gaben bloot /
Om te verantwoorden / en quamen soo in noot /
Wie sou dan u gelooben? dan om ons te berooben /
Van goet en leven welck u leert de Wans u hoer.

Reprise. Gods genade staet / etc.

Hebben wy gheherbercht ons Meditanten /
Weender dan u Wanden / gedoopt ons konders daer /
En ons Tempels gebout an alle canten /
Met coninc der Danten / van Harman die sac /
Oppesij Regente der Nederlanden / mar
Haer baltē heet doortoghen / heeft ons al bedrogen /
Dies wy vertrouwen op Gods belofte claer.

Reprise. Op u pardon wy etc.

Ghy

Ghy stelt ons gracie-tyt / als Gods Baffale /
 Hier na d'eeuige quale / vergeeft spzeest Christus coel.
 Niet sevenwerf / maer tsevenich sevenmale /
 Dats sonder ghetale / sal wesen u Barboen
 Men uwen Broeder / op dat u in elck sapsoen /
 Werden quyt ghesch. uwen / de sonden ofe u rouwen
 Als sal ontfanghen de vrome palmen groen.

Repyse. Gods ghenade staet / etc.

P R A I S E.

Op God vertrou de prins van Spaengien /
 Zijnde in Almaengien / God sal sterske zyn hant /
 Dat hy sal paepseren alle Calaeengien /
 Den Coninck van Spaengien / bewaren syn Pant.
 Vernielen u bloetgont / den vromen een Tplant /
 Laet Afgodische Raep / en God bloden om Gracp /
 Ghy sult Pharao slachten als God ons doet bystat.
 Repyse. Op u Pardon wy / etc.

RETROGRADE.

Goet / ofe heplich, niet boos, zyn die papen haer
 Recht woort Gods sp leerē en niet Leugenachtich /
 Tbloet sp sparen / en niet doyllich gapen Maer /
 Slecht vols wysen sp Christum geelins Crachtich

Vande gene die Pardō gehaelt hebbē, Eē nieu
 Liedeken, Op de wijse: van Vivele Geus.

Ver blijft ghy nu ghy boos gheslacht,
 Ghy die uwen God heyt veracht /
 En Christum gantsch gemist:

Weet ghy dat u ter werelt verwacht /

Tsp / tsp u Pardonist.

Alom u schandelicken sin /

Hebt ghy weder ghedroncken in /

Dat ghy hebt uptghewist /

Doo neemt dan dit booz u ghewin /

Tsp / tsp u Pardonist,

Senſe Liedekens.

Met twee roo wanghen moet ghy gaen/
Dooz alle menſchen beſchaemt ſtaen:
Want ſoo ſept elck Papift/
D gheloof ghy verloochent ſaen/ **Tſp/ets.**
Een Geus die acht met reden waer/
Een Pardonift booz een betract/
Ho is u eer verquift/
Om Mammon dzaechdp ſchanden ſwaer/
Tſp tſp u Pardonift.

Daghelic ghy berkeeren moet/
Met dien die ſtozten donnoſel bloet/
Daer in ghy u berſt:
Ghy doet dit al omt aertſche goet/ **Tſp.ets.**
Ghy ſiet daer lyden daeghlic beel/
En moeten hanghen bp haer keel/
Die ghy hebt ſengehiſt/
Wat ſult ghy hebben booz u deel/ **Tſp/ets.**
Maer nu zyt ghy gheert geacht/
Gelck daer is Judas geſlacht/
Dit loon is u berwiſt
Datmen nu ſingt met gantsger macht/
Tſp/tſp u Pardonift.

Om Mammon te berckghen weest/
Singt ghy verwerpen al u eer/
D tye hebt ghy vergift/
Deer is wech en tgoet beel meer/ **Tſp ets.**
Wat eer ſuldt ghy hebben int ende/
Als God den Wijns int Lant eens ſent/
End d'onweer is geſt/
En blijft booz berraders bekend/ **Tſp/ets**

Is mammon b ſo goeden bzielt/
Hoe comt dat ghy den Paus dan dient?
Die moet aen ſ' oupbels kiſt
Tghebeurt u mede eer gyt meynt/ **tſp/ets.**
Ghy meynt te beſchermen u gheit/
Maer dooz Gods hant het ſelve ſmeit
Dhoz wert uptghewiſt/

Om tquaet middel dat ghy boozstelt/
Efp/efp u pardonist.

Ducdalba sal u scherren snel/
Ghelijckmen doet der schapen bel/
Ende baghen u de kist/
End sult noch hoozen dit gherel/Efp/eto

God ons Dins sal gheven tge/
Om te singen tuben verhoft/
Over de valsche list/
Wibe die son gheloof belijt/
Maer tefp een pardonist.

Liefde vermacht al. Feelt. 1571.

Na dat Ducdalbe het zeem door den monde
gestrecken hadde, metten Pardon, heeft hy
de wolle beginnen te pluckē, door den tien
den Penninck, Op de wijze: Rijck God hoe
is mijn boelken dus wilde.

Helpt u self/soo helpt u God/
Wat der Eyannen bant en doet/
Benaude Nederlanden/
Ghy draegt den last al om den roet/
Lept fluck u byome handen
De Spaensche hoochmoet valsche en boos/
Bant u een Beudel Goddeloos/
Om u Godloos te maken/
Woods woort rooft hy doet menschen gloos/
Ind wilt u gelt ontschaken.

Soo neemt hy elk syn hoochste goet/
Wat doet der Zielen boersel doet
In d'af niet willen derben/
Vroopent met haer roode bloet/
En moeten naeckt gaen swerven.

Maer die syn hert op Hammon stelt/
Loet oock ontbeeren i'liebe gelt/
In God syn vleesch betrouwen/
Opficht den ghenen met geweld/

Seuse Liedekens.

Diet gheeft sal niet bejoutwen.

Want geestmen dick van thienen een
Daer blijft ten lesten een noch geen/
Wolf can den Herder stillen/
Dees wolf is niet wol noch melck te breen/
Hy wil de schapkens billen.

Zijn buxck is onberadelijck/
Bloet en geldoofstich stadelijck/
Als die niet weeden moede/
Clants gelt verquist verradelijck/
Aen Conincklijcken bloede.

Berdiert van sulck u guetlinck sel/
Den tienden Penninck niet seet wel/
Om t Nederlant te schinden/
Gheeft ghy hem dit/soo maect ghy snel
Den bant om u te binden.

O Nederlant ghy zyt belael/
Doot ende leven booz u staen
Dient den Tpran van Spaengien/
Of volcht (om hem te wederstaen)/
Den Prince van Ozaengien.

Helpt den Herder die booz u strijft/
Off helpt den Wolff die u verblift/
Weest niet meer Neutrallien/
Verneelt den Tpran tis meer dan tijt
Met al syn Tprannisten.

Een ander nieu Liedeken, Op de wijze: Lae
ons den Lantman loven.

Ghy Hoenderen/ Eerden/en Dupben/
Wilt ghy verbliden al/
Den Vos die u plach te cinpben/
Die leyt nu in een dal/
Op den Wech derf hyt niet houwen/
Dat heeft de Gans ghedaen/
Die brenghet hem int benouwen/
Met haer Jonghen sonder waen/

Die nu dapper broeden aen.

De Vos subtyl van listen

Alteyt hy practiseert/

Was wonder dat zyt niet en giften

Dat de Gans dus swemmen leere

Hoe wyjt dat sijn de stroomen

Hoo weet de Gans wel raet/

Om daer ober te comen:

Daer de Vos bozen staet

daerom-heeft hyt nu soo quaet.

Wat macht den Vos veel baren:

Dat hy ean loopen snel?

Can de gang boben maten/

Oock bliegghen alsoo wel/

Ober hecken boschen/ en ruppen/

Tis haer niet in den weech/

Al loopt den vos veel struppen/

Zijn hol wort niet te leech/

Met hem ist daerom gheen deech.

Den Vos die lept veel laghen/

Met den wolf op dit pas/

Om de Gansen te verlaghen

Hy loopen daerom soo ras/

Maer ten mach niet prophteren/

Achter is den wolf lam/

Hy connen de Gans wilt leeren

Dus worden sy soo gram/

Om dat de Gans t'hol innam.

Den Vos die heeft soo langhen/

Ghebruyckt alle zyn macht/

De Gansen opghehanghen/

Al dooz des Wolves cracht/

Maer nu comt de Gans niet hoopen/

Die dus langh heeft ghebruyt/

Nu moet den Vos verloopen/

Met den Wolff seer verwoet/

Bande Gans al metter spoet.

Had de Vos moghen gheschupcken/
 Sijn wil ende sijn lust/
 De Gans had moeten dypcken/
 Want de Gans doch niet en rust/
 Hy mepnde onder hem te vercrighen
 Alle macht ende ghe weldt:
 Maer nu moet den Vos swijghen/
 En wijcken upt dat belt/
 Want de Gans is seer ontfelt.

De Gans die heeft vernomen/
 Met soo menich cleyn ghedier/
 Hoe den Vos sonder schynen
 Den Wolff wil senden hier/
 Om haer Jonghen te berooben
 Te nemen den Thenden upt den Best/
 End oock van alle schooben/
 Sy plucken daer an haer best
 Houden sy hebben ghemeft?

Wese Mare is hertoghen/
 Onder menich voghel cleyn/
 Sy een zyn die nu ghebloghen/
 End comen alle ghemeyn/
 Om desen Vos te verdrijven/
 Te smieten den Wolff doot/
 En noch comen sy stygen/
 Met eenen gantschen bloot/
 Nu is den Vos in groeter noot.

Het is doch eene wijse
 Wat elck heeft syne beurt/
 Als d'een daelt moet d'ander rijzen
 Na blyschap comt lyden doot/
 Na lyden en bitter tranen
 Comt blyschap sonder ghetal/
 Elck een die moet ontfanghen/
 Loon na sijn werken al/
 Ter dat eynde comen sal.

Prince der Creatueren/

Exempel

Exempel op dit termijn/
 Een pegheljck moet besueren/
 Na bliscchap groote pijn/
 En die daer sat in weelden
 Met bzeughden onghesaelt/
 Twas droefheyt dat hy teelden/
 Als hy syn bzuucht inhaelt/
 Dat moxt hem al betaelt.

Dewijle het landt nu dus oproenich was, door
 den thienden penninc, heeft de Grave van
 der Marc, Lume, &c. den Briel ingenomen,
 ende Hollandt ende Zeelant is haest goet-
 willich ghevolght. Op de wijse: Ick ginck
 eenmael spaceren, &c.

My Geuskens willen nu singhen
 In deses Meepes tijdt/
 En van bzeughden ontspringhen/
 Dat ons God ghebenedijt/
 Nu heeft ghegheben reyn/
 Synen zeghen machtich/
 Wy sullen daerom eendzaechtich/
 God gheben den loff certeyn.

Den Vriete wy inne ereghen/
 In April den eersten dagh/
 Als mannen sachmen ons plegghen/
 De Zunt-poort sonder verdach/
 In brant wy staken aen/
 De Borghers zijn gheweken/
 Een peder om hem te versteken/
 Ighinck al bupten haer waen.

Den Edelen heer verheben/
 Van Lume seer wjs/
 Met kriegch/handel weet hy te leven/
 Wy hondert sonder ghecris/
 Mendre Noortpoort hy sandt/
 Over de mueren sy clemmen/

Geuse Liedekens.

Die poorte inghenomen/
Daer na quam soo menighen quant,
Hoopt eens wat en cluchten/
Was doen den gantschen hoop
Niet sonder grooten gheruchten/
Inquamen met soeten loop;
Terstont moest loopen aen
Baals Tempel ghepresen/
Welis moest verloft wesen
Al in de halbe Maen.

Den Voerder van Welis Bende/
Den grooten Christoffel was/
De Geusen als de behende
Hem deden dupcken ras/
En al d'ander ober hoop/
Sp daer ginghen legghen/
Sonder haer wedersegghen/
Met eenen harden loop.

Al op de Maere ghelegghen/
Den Biele ghebeeten wert/
Een nieu Korfel te degghen/
Om met mont ende hert/
Te houden voort tgheweldt
Van duc d' Albe crachtich/
Sp daeromme eendrachtich
Hebben die Boltwercken voortstelt.

Wi Wrecht die Catijben/
Wertrocken naer den Byl/
Om de Geusen te verdijghen/
Tghinck wel na haren wil/
Te schepe trocken sp ras/
Tusschen wegghen sp vernamen/
Hoe der Geusen schepen quamen/
Twelck haer gheen bloschap was.

De Geusen dapper schoten/
Spaenglaerts namen de wijck
Den Landt sp onverdooten

Liepen/booz het sjeck/
 Te Boordrecht booz de ster/
 Sp saghen als Mozianen/
 Als sp upt den dreck quamen/
 Haer baenegiens leypden sp me.
 Hoe sp te Rotterdam binnen
 Quamen/ met ghewelt/
 Een peder cant wel versinnen/
 Hoe datter was ghestelt/
 Men sachse groot moozt begaen/
 Steden dus houdt u vaste/
 Deemt niet in sulcken gasten/
 Maer spieghele u daer aen.

O Wyincen/ die upt u Landen
 Al om de waerhepdt claer/
 Verloft upt Herodes handen
 Gheblinchtet zyt boozwaer:
 Walt God den Heer te boet/
 Dat hy victoyp wil gheben/
 En wy soo moghen leben/
 Om te heerben d'euwige goet.

Een ander, van den Briel. Opde wijze: Ic roep
 u o Hemelsche Vader aen.

Wie wil hoozen een nieu ghesanck?
 Wat nieuws sal ick aenheben/
 Hoe dat de Geusen namen haren ganck/
 Met Enghelant met haren danck/
 En hadden in haer bebauck
 Haren Admirael verheben.
 Dat was den hooch-loflijcken Heer/
 Van Lume gheheeten/
 Met hem dat hy hadde noch meer/
 Courlon/vernamet veer/
 Na de Hollanders haer voeghden seer
 Sp dapper daerna stieten.
 Hy gheschiedde op eenen Palmendagh/

Senfe liebekens,

Smogghens ontrent acht uren/
Wat sp aenbielen met groot ghewach/
Wie bloot al sonder verdzag/
Tgheschut als een donderslag/
Men aen beyde yden mocht hoozen.

Daer quam upt Spaengten met de bloot
Een Bups/ daer sp na loerden/
Wie sp met al soo menighen schoot
Innamen/ met harden stoot/
Twee kisten met gelde groot/
En Specerij sp daer upt boerden.

Op eenen dijnstagh traden aent Lande
Al die Soldaten en Capiteynen/
Men sach daer menighen fraeyen quant/
Wten Bziel sp schoten te handt/
Sp meenden te keeren/ want
Met blegghende bendels sp aenquamen.

Met een Trompet al sonder ghetreue
Sachmen Courlon gaen treden/
Ende hy quam ten Bzicle deur/
Hy sepd': doet op de deur/
Want al: Besten en muet
Cont ghy booz ons niet houden.

Van wegghen den Hoochgebozen Heer/
Van Ozaengten ghepriesen/
Gaf hy haer beraedt een up oft meer/
Sp gaven gheen antwoort meer/
Lume'die haeste hem feer/
Met sijn hoopen upt ghelesen.

Twee tonnen met Buscrupt ghelaen/
Booz die poort gingen sp legghen/
Wte saghmen hen daer steken aen/
Die poorte brandte saen
Goetwillich de Bozghers op daen/
D' Ander poort/ sonder weersegghen.

Alsmen schreef twee en tseventich Jaer/
Den eersten April tot desen/

Soe namen sy in/en dat is waer/
 Den Briel al sonder baer/
 Terstont sy ginghen maken claer/
 Melts Tempel ghepzen.

Ghelyck almen leeft in Samuel/
 Dooz de Arcke zyn ghebroken/
 Alle de Afgoden alsoo snel/
 Die Schaker en syn ghesel/
 En met den grooten Bel/
 Een byer sy ginghen stoken.

Duckdalbe mocht verdraghen niet/
 Den Briel op synen Heuse/
 Hoozt al na myn bediet/
 Dit Wrecht by daerom trecken hiet/
 Thien veendels Spaenglaerts liet/
 Om te verslozen de Geusen.

Niet wel waren de Spaenjaerts ghemoet/
 En Vossu bloet gterich bebonden/
 Sy traden in sommighe schepen onsoet/
 En meenden soo verwoet/
 Te wasschen haer handen int bloet/
 Die sy in den Biele vonden.

Seer dapper jaeghden de Geusen haer
 Nenden gront die Spaenjaerts setten/
 Haer schepen dat is openbaer/
 Dooz de Kiep met grooter baer/
 Haer Wendels slepyten sy naer/
 Na Dozt/ wilt hier op letten.

De Spaenjaerts begaet met dyck belael/
 Dooz Dordrecht deertlyck stonden/
 En meenden in te raken also saen/
 Maer sy moesten buyten staen/
 De Volghers lieten se niet ingaen/
 Hoozt al na myn vermonden.

De Spaenglaert quam booz Rotterdam
 Sy bonden de poorten ghesloten/
 Met verraderge alsoo gram/

Die Spaenglaert inne nam/
 Maet ghedruys daerinne quam/
 Dat den Burgher heeft verdooten.
 Wel tweehondert daer bleven doot
 Wie de Spaenglaers daer doofstaken/
 Hoep Burgher was in meerder noot/
 Ghecris was daer seer groot/
 Ende de straten van bloede root/
 Als harinck sachmense koken.
 Alle ghy steden cleyn ende groot/
 Wilt hier doch wel op mercken
 Laet u dit wesen inder noot/
 Een exempel end spieghel bloot
 Hout u vast tot der doot/
 Dooz die sulcke boofheyt wercken.
 Die van Blissinghen ghemeyn/
 En gheheel Walcheren machtich/
 Maet haer soo trocken eenen lyn/
 Die bander Deere sijn/
 Maet de Boeren sp eens sijn/
 Middelborgh so dwinghen crachtich.
 Den Albens Rijcke heeft een ent/
 In dat Zeelant bercozen :
 Zijne Zeebaert is gheschent/
 Want die wielinghe alsoo jent/
 End de Mase excellent
 Die heeft hy nu verlozen.
 Lof Prince onse God altijt/
 Wilt verlossen tot desen/
 Die om de waerheyt zyn benijt/
 End u soecken met herten vlijt
 Oock die vooz den uwen sijt
 Wilt die behulpich wesen.
 Ducd'alve siende dat de steden hem weder
 begosté afte vallen, beclaegt sich dat hy oyt
 den thienden penninck gheeyfcht heeft;
 Op

Op de wijse: Met vreuchden willē wy singē.

De d' Albe den ick gheheeten/
Een man van booser aert/
Weel had ick mi vermeten/
Mijn naem was wijs vermaert/
Ghelijck een wolf die schapen bewaert/
Soo had icks oock verbeten/
Els elck gheopenbaert.

Over al ginck ick setten
Mijn Spaenglaerts hier int lant/
De Dupische te verpletten
Met sweert end oock met byant/
Brupckte ick niet een quaet verstant/
Mijn sweert dat ginck ick werten/
Op de Edelste van het lant.

Nu waft soo verre ghecomen/
Ick had mijn best ghedaen/
Wijmoedich sonder schyomen
Soo deed ick een vermaen/
Den chienden pennine wou ick ontsaen/
Dit hebben sy vernomen/
Sy gingen mi wederstaen.

Fortupne die liep mi teghen/
Dat segg ick u goet ront/
Ick en hadde niet vercreghen
Het ghene daer ick na stont/
Dit werck brocht mi heel inden gront/
Och had ick stil ghesweghen/
Dat waer ons seer ghesont.

Een werck sachmen bouwen/
Ten Bziel en daer ontrent/
Zeeland ofte der Bouwe/
Hoothollant wel bekent/
Hoewel den Prins noch was absent/
Sy worden hem ghetrouwe/
Haer hert was van mijn ghewent,
Kaet Monicken ende Papen/

Seuse Liedekens.

Als qualijck met ons ghestelt/
Och had ick doch gheslapyen/
En ghy behouden u gelt/
Wp hebben ons bepde nu seer ghequelt/
Niemand en past op ons gapen/
Want daer wort Schysuere vermeldet.

Du noch ten alderlesten/
Worde ick gheset ter leue/
Doo comt my upten westen/
Een nieuwe Gobetneut/
Met nieuwe placaten/met nieuwe deure
Dus raet my nu ten besten/
Waer bind-ick nu een open deure

Eplacen in alle hoecken/
Maek ick de lieden gram/
Niemand en sal my soecken/
Te Brussel oft Amsterdam/
Om dat ick veel gelt te leen daer nam
Daerom sy de ure daer verbloeken
Dat ick int Nederlant quam.

Du moet ick weder gaen decken/
Da Spaengien al ist my swaer/
Veel sullen my begecken/
Die anderen maken misbaet/
Ick nammer so menigen man van daer
Om na brabant te trecken/
Seer wepnich brengh icker tot haer.

Die antwoort sal ick gheben/
Ist dat my permant blaecht/
De gheen die niet en leven/
Die syn te laet beclaecht/
Veel synder swinters van soud geplaecht
Die ander int velt ghebleven/
Haer leven met strit ghewaecht.

Dorlof is best genomen/
Al eere u valt te laet/
Mer mocht hem wel heromen

Wat hy is upt die gaet :
 'Tis wonder dat daer hooz handen staet/
 Spaenjaert ghy meucht wel schyomen/
 Ghy verwacht een clepne baet.

Van Capiteyn Worlt een nieu liedekē: Op de
 wijse van Haerlinghen.

Wie wil hoozen een nieu liedt/
 Wat int Jaer dypensebentich is gheschiet
 Hoozt toe ick salt u verclaren/
 Van die Antwerpers hoozt mijn bediet/
 Hoe dat sy syn ghebaren.

Die Spaenjaerts hebben gelt upt gesant
 Int Slicht van Bremen wel bekant
 Dit hebben de Bremeners vernomen/
 Twee Croonen gafmen daer op de hant/
 Al om Chantwerpen te comen.

Dit heeft verhoort een Capiteyn Ballant/
 In Zeelant is hy wel bekant/
 Te Distinghen binnen der steden/
 Hy is gheloghen in Brabant
 Aldaer quam hy met vreden.

Hy quam Chantwerpen aen dat land/
 Als Botsman soo was hy onbekant/
 Hy heeft Maentgelt ghecreghen/
 Al op den Admirael ballant/
 Hoozt wat hy heeft bedreben.

Die Antwerpers waren wel bedacht/
 Met de Spaengiaers seer hooch van pracht/
 'Tseftich schepen daer toerusten/
 Daer mede te comen in Zeelandt/
 Het moest haer wel gelusten.

De schepen waren toegherust/
 Met vyf hondert Metalen stucken met lust/
 Alsoo men mocht aenschouwen:
 Maer het gheschiede in soier stont/
 Dat sy quamen int venouwen.

Seuse Liedekens.

Op hebben daer bedreven groote pracht/
Maet blagghen en Topstanders upt aller macht/
Een kat was daer in gheseren/
Tot syt vande Blissinghers beracht/
Wat sy de Woest soude eten.

Als dese Schepen waren bereyt/
Capiteyn Woest nam een afscheyt/
De kat woude hy verwachten/
Hy heeft tot de Weerdinne gheseyt/
Ja den Capiteyn mach ick niet wachten.

Capiteyn Woest was seer wel bedacht/
Hy heeft de Weerdin een Brief ghebracht/
Om datter sou comen int openbaren/
Wat hy den Admirael had roegherust/
Ja Blissinghen is hy gebaren.

Het gheschiedden in eenen coeten tijt/
dat Cyantwerpen quam een groot ghecrijt/
Van alsoo doeven Maeren/
Hoe dat Capiteyn Woest baren byant/
Ja Blissinghen was gebaren.

De Blissingers hebben haer roegherust/
De kat te verwachten met aller lust/
Op de Schelde syn sy ghetooghen/
Of de katte mocht zyn belust/
Want yet was in haer vermoghen.

De katte toech upt met aller pracht/
Om de woest te cryghen met aller macht/
God weet hoe sy zyn gebaren/
Doe sy quamen ter halver scheld/
dat wierden sy wel gheware.

De Woest die lach daer wel seer heet/
Tot bechten was hy wel bereet/
Maet keten en oock met clooten/
Wat de katte den byant verdoot/
Doo heeft die woest gheschoten.

Die Woest brande daer met sulcken crache/
dat de katte was seer qualick bedacht/
Maen

Haer halve jonghen; yn na Berghen geweken/

Daer is de Woest met aller macht/

De tonghe katten nagheftrecken,

Du rade ick alle katten stout/

Dat sy ooc niet en comen soo bout/

Om de woesten te verblinden/

Want sy sijn daer den katten te stout/

Dat sullen sy wel bebinden.

Van Bergen in Henegouwe, hoe Graef Lode-

wijck dat met listicheyt inghenomen heeft

Op de wijze vanden lxxviii. psalm, Staet op

Heer toont u onvertsaeght.

Coemt al ghy Geuskens hier ontrent/

En laet ons singhen pertinent/

En met vreuchd jubileeren/

Van Bergh' in Henegouwen hooft/

Singen wy nu met blyd aecroeft

Om vreucht nu gaen vermeerren

Twelf hoflinghen Coopmansche wissel/

Trocken daer in hooft mijn aduyls/

Tsabones in haer Loghsen/

Haer Sincroers ledden sy van haer/

En spraken met den Weerdt aldaer/

Sy moesten vroech oprijfen.

Segt ons doch eens/ heer weert seer een/

Wat wy men smorgens gaet op doen/

De Doozt van deser stede/

Twec waghens met wijnen seer goet

Sullen daer staen na mijn ghemoet/

Doozt de Doozt alghereede/

Doozt den opgaek der Sonnen elae/

Wild ick wel datmen machi doozt waer/

De Doozt vriegher opstupten/

Eer de cracht des sons haer beschijnt/

Op datse niet gantschlyck verdwijnt/

Mooghet comen van buypen.

Geuse Liedekens.

De weert antwoorde in coeterfont/
Meynde dat hy wghncoopers vont
Smogghens ontrent vier uren/
De doortier gaet ende ontsuyp
Die poorte als de clocke luyt
Sonder eenich ghetreuren
Wilt ghy dat hy die vroegeher opdoet/
Een geschenck geeft uyt uwen goet/
Hy sal hem laten binden/
En sal uwe wynen excellent
Inlaten seer hy u bekent/
So goet als eenen kinde.

Smogghens vroeck syn sp ontwaecht
En hy de doort vlytelijck ghemaecht
Een gheschenck sy hem schencken/
Die doort word daer openghedaen/
Met een sinckroer seer wel ghelaen
Daer sy hem mede krencken/
De sleutelen al bande poort/
Namens hem af gaet singht nu voort/
En sy die wel bewaerden/
Graef Lobewijck met beertich man/
Kennis hebbende reede hy an/
Wel toegherust met swaerden .

Graef Lodowijck cloeck int verstande
Een wijfen voyst/end oock ballant/
Quam daer in met syn knapen
De straten heeft hy soo beset/
Niemant en heeft daer opghelet/
Doo dat hy haer ginck drapen/
Kennende doot de gantsche stadt:
End wie luyten der deuren trat/
Een loot ginck hy haer geben/
Wyphept (riep hy) is u gegunst/
Was dat met een aerdighe kunst
Van sulcken doot bedreuen?

Van hier nren/end byf/ end meer/

Van ses/end seiden/hoozt mgn leer/
 Kende hy dooz de strate:
 De Prince van Oxaengien bout/
 Met een ghedups soo comt hy stou
 Riep hy comt u bate/
 Ghyhept byhept sal met u zyn/
 Ghy wort verloft op dit termyn/
 den tienden denninck clachtich
 Wil hy afkeeren nu ter tyt/
 En bezyen u in die crijt/

Van Coninx wegghen machtieh.
 Dat maekten een soo groot ghescheh
 Recht of daer was een groot ghetal
 Van Rupters ende parren:
 Wie zyn deur op deed'/end glas/
 Daer schoten sp een loot in ras/
 Soo dat sp haer verbaerden:
 Dief uren lanck reden sp seer/
 Geen ontfet en quam daer noch meer/
 den Graef ginck up na ryden/
 Naer 't bosch daer sp waren verdwaelt/
 Graef Lodewijck keerd weer onghesaelde
 Om dander te verbliden.

Dijfhondert Rupters ient en repn/
 Comen daer/en springhen certepn/
 Met een hakenstut achter/
 Sp renden met bliegende macht
 Al na die stadt hebt hier op acht/
 Om tontsetten den wachter/
 Ghebrogghen zyn sp dooz en weer.
 Wat selsaem wonder gaf de heer
 Het raet hups sp aenbinghen/
 En stelden haer in een slochoot/
 En mochtent hebben al bermooze
 Maer gingen ven bedwinghen.

Gods wonder werc wort hier verclaert
 Dooz d' Edel Grabe wel vermaert/

Seuse Liedekens.

Met beertich Kuyters vloghen/
En renden soo de straten dooz/
Dat niemant mochte comen vooz/
Want sy waren be droghen/
Men vont aldaer des Alfs gheschat/
Zyn leeren/schuyten/ist niet wat/
Zyn Wuggen oock daer neben/
Oock Hoozcamers vergaerde gheldt/
Woode daer oock al onghereelt/
Den Kuyters omghegheben.

De Bisschops Staben/ Maesters mes/
Want men oock aldaer ontrent see/
Melis hupsen by hoopen/
Wi Gout en silber wel ghem aecke
Kelcken end Bullen wel gheraecht/
Daer sachmen Wapen loopen/
Reken van Gout en Silber frasp/
Zyn daer ghebracht al in den Map/
Met Crucifixen mede/
En Mariens beelden meer/met/
Anderen oock aldaer int net/
Van silber groot en byede.

Hierom/ O God u moghentheyt
Woode ons verthoondt in een cloetheyt/
In alker menschen ooghen/
Ghelobet zyt ghy taller stondt/
Dat wy u reyn van herten gronde
Loven en prysen moghen/
Ghy zyt alleyn victorieus/
Waghen noch Ros en helpt den Gens/
Noch can niet uptgaen rechten
Maer ghy hebt ons byandt seer snel
Ghestouwet als den Farao fel/
Die niet dan moorden plechten.

Prince / dit is ons aenghedient/
Van een goeden en Wromen bylendt/
Vanden Graef afghesonden/

Men sijn Broeder Oraenge fier/
Die betrocken is al van hier/
En was hier niet ghebonden/
Neemt dit toch op in danckbaerheide/
Hier in hebt ghy nu al bescheide
En gâet overlegghen.
De heer heeft t' Bat al omgewent/
Hy treedt met ons nu inde Tent/
Meer can ick nu niet segghen.

De Prince van Oraengien den tweedenmael
wederom int lant comende, wordē de stede
vermaent hem bystant te doen. Op de wijze
Wilhelmus van Nassouwen, &c.

R Als seventien Provincen /
Stelt u nu op de boet/
Treckt de coemste der Princen

Oytendelck te ghemoet/
Stelt u met sijn banieren.
Eck als een trouwe man/
Doet helpen verlojeren/
Ducdalbe den Cyzan.

Hy en comt u niet verderben/
Die troulicken gheloof/
Maer u wederom te erben/
In dat u is berooft/
Te goede den Coninck van Spaengien
Doet bymoedich hem bystant/
Den Prince van Oraengien/
Als sijnen Luptenant.

Zijn Trommelen ende Trompetten
Bringhen u gheen Dangier/
Ten is maer om versetten
Ducdalbe den bloetgier/
Spijt Kuyters en Soldaten/
Die den Prince benpt/
Sijn schade sal u baten

Gyp moet ten lande upt.

Al hoorde veel allarmen/
Hier en daer gheschien/
Gyp doeret upt een ontfermen/
Ober u Landt en Lien/

W dient stercke Burgacp.
Ende sulcken bitter erupt/
Op dat ghy de Spaensche Raccp/
Wet uwen lande slupt.

Wissinghen heeft soo begonnen/
Te spelen sulcken Dans/
Daer met hebt ghewonnen/
Recht der Laurieren Crans.
Hollant wil oec aen waghen/
Allesyn Princepael/
Laet u dit werck behaghen/
Ghy Landen generael.

Ten is om geen pillagte/
Van Vyenden/Lant oft ste/
Woch de groote Couragte/
Des Graven van Lumr/
De Grabe van Nassouwe
dat reyn bloem edel bloet/
Wilt niet datmen pemant venouwe/
Aen syn eere lof oft goet.

Schickt u boose Rebellen
Dies Lants welbaert benijt
des Antichrists ghesellen/
Die de waerheyt bestrijt/
Gods woort en Wet versmaders/
In synen bepleghen Thoon/
Ghy sult als Lantberraders
noch cogen uwen loon.

Krijchlieden wilt u oprusten/
In God bestaet u cracht/
Sticht Ridderlijck met lusten/
Op Storm/Slacht ende wache/

Woo: Gods woo: en Lants rechten/
Met een verbonden schult/
Den Sold der bromer Lantsknechten
Ghylieden ontfanghen sult.

Wilt Sweert noch spleffen sparen
Soo Babel heeft ghedaen/
Oer Gods trouwe dienaen/
Laet haer den loon ontfien:
Den Voghelen wilt maelijt coken
Al bander hoeren blesch.

Wat bloet sal worden ghewroken
Na der Schiftueren eysch.

Princelijcke God gheprezen/
O Volck Victo: p gheeft/

Wat haer werde betwisen/
Wat ghy tegeert en leeft:

Want sp na u woozt haken
Met herten seer benout/

Tot dat ghy in allen saecken/
Den lofen prijs behout.

Hier worden verhaelt die voornaemste Feyte
die Ducdalse bedreven heeft, Op de wijze
van Dueren.

Nederlant spzeekt.

Met recht mach ick wel suchen

Nederlant aen elcken oort/
Vanden quaden gheruchten
Diemen nu daghelicks hoort:
Ozloghen dieren tjt/waterbloet/
Weste/ Epzannen seer betwoet
Regeeren in mijn daghen/
Sonde baet my dees blaghen/
Pharao is nu int leven/
Antiochus toont sijn quaet/
Nero heeft my ghegheben/
Zijn sel moordadich saet/
Dit is Ducdalse inghesloet/

Eind

Die mijnen Coninck doet te coyt/
In synen schoonen Landen/
Die hy ganssch maecht tot schanden.

Men sach hem daer omringhen/
Den Adel seet hoogh gheeyt
De Staten coft hy dwinghen/
Wat sy quijt syn haer maecht/
De Privilegien syn te niet/
Menich vroom man lgt groot verdriet/
Moet langs den Lande swerven/
Oft aen een Galghe sterben.

Ich can niet wylt vertellen/
Twelck peghelick is bekend/
Hoemen myn volck sach quellen/
Berghen en Mechelen jent/
Zurphen/twelck oock wel was beloof/
Maerden/het welc ganssch wert beroof/
Daer moeder en kindt bleven/
Gheen Turck heeft sulcx bedreven.

Dooz Dieric Dytes toeraden/
Met seer vele van Moordam/
Doo hy Haerlem oock schaden/
Dies hy daer boze quam/
Lucien abondt met ghewelt/
Menich scheut is daer op gheteelt/
En sloemde sebenmale/
Hy liet daer van son principsale.

De Borghers sonder versaghen/
Waren daer seer wel ghemoet/
Om dooz Gods Woort te waghen/
Lijf/wijf/kindt ende goet/
Hoewel de stadt was onberfien
Sy dachten t'can dooz God gheschien/
Wat ons de Dins sal helpen/
Noodt ende commer stelpen.

De stadt sy vroom inhielen
Tot op Margrietten dagh/

In cleynen moet sy bliuen/
 Alsmen daer commet sagh/
 Van Cozen/ Biet/en ander nootdruft/
 Doch soo sachmen smenschen vernuft/
 Met list hun seer bercloecken/
 Noot doet veel listen soecken.

Macht/moedt/is hun besweken/
 Als meerder wert haren noot/
 Dyp daghen en ses weken/
 En hadden sy Biet noch Broot/
 De vroukens waren in grooten last
 Veel kinderkens hebben daer op gepast/
 Die inder Dieghen laghen/
 Diemen seer hoorde claghen.

Gheen spys wert meer ghebonden/
 Als sy niet werden verloft/
 Van Katten ende Honden/
 Heerden was haren kost/
 Kaepkoeken/ende menighe Gup/
 Met beelderhande groene Crup/
 Welck den mensch wel sou schaden
 Moest haren buxck versaden.

Als s' Bzincen hulp faelgeerde
 Die te seer heftich quam aen/
 De Tytan triumpheerde/
 Met Haerlem wast ghedaen/
 Een peder heeft sich reet ghemaecte/
 Om upt te gaen/daer wert ghewaecte/
 Men de supck met veel schepen/
 D'upttocht was wel begrepen.

Als dit niet woude lucken/
 Dooz eenes berraders mondt/
 Siende s'honghers bedrucken/
 Maecten sy een verbondt/
 Men loefde hun Berghen van Gout/
 De welcke werden een Crom-hout/
 Of Swerdt booz de Landtsknechten/

Geuse Lirdekeris:

Diemen soo barmhertigh sacht beehren,

Daer isser nu gecomen/

Twē dupsent int ghetal/

Ghenade joude barmen

Den borgher over al/

Du scheen seer groot zyn voo de hande/

Dan twas van ootbe verstant

Als ghy hier na sult mercken

Men dees Opzans listighe wercken.

Hy woude niet ombzinghen/

De borghers als noch soo haest/

Om te beter te dwinghen

De steden alderhaest/

Hy sach wat sijn moort hadde ghewoche

In Maerden/dus heeft hyt besocht/

Nu op een ander wyse/

Wepnich tot synen pyse.

Als honger had ghewonnen

Opzans haerlem so was den raet

Om t'olie/twelck wert begonnen

Dan God versacht de daet/

Daer na soo trock hy na Almaer/

Wit heeft hy oock beleghert swaer/

En inde laecht gheschaten/

Twelck hem daer na heeft verdoeten.

Daer moesten pionieren

De haerlemsche doot ghewelt/

Met scherp dat haer manieren/

Tot ergch waren inghestelt/

Hier toont hy zyn ghenade bloot/

Gheen borgher brenghet hy self ter doot/

Dan vrient moet vrient vermoorden/

Stet hier s'opzans accoorden.

Men sach Almaer bestormen/

Wel vyf uren lanck met cracht/

Als vlieghen ende woemen/

Werden menschen gheacht/

Elck bozghet heeft hem wel gewert/
 Nemant van hen en heeft begheert
 Zyn Lanfknachten te misten/
 Na des Tjannes listen.

Dies hy is afgheslaghen/
 Dyp dypfent man hy daer liet/
 Of hyt niet meer derf waghen/
 Geen stormen men weer en siet/
 O heer geest dat hy eer pet lanck
 Moet wijcken teghen zynen danck
 Wile de Bozghers bewaren/
 Ende boosspoedich sparen/

Wilt oock volstandich stercken
 Hollant en Zeelant altyt/
 Dijn hulp op zee laet mercken/
 Dat sy die niet gaen quijt/
 Opent d'oogen ist uwen wil/
 Wan myn landen die sitten stil
 Dat sy u woort inlaten/
 En valsche leere haten. Weest die ghy zyt.

Vande belgeringe vande stadt van Haerlem
 Op de wijze van Dueren.

O God van hemelrijcke/
 Stiet doch neder int eerijche dal/
 O kinderen alghelijcke/
 Die bedrukt zyn ober al/
 Al van Duldalbe met wreeden gheschal/
 Hy verholcht de Christenen groot en smal/
 Dooz Haerlem bukten der stede/
 Daer leyt hy met grooten onvrede.

Duldalbe sant dyp poften ghetrouwen/
 Dooz Haerlem de stede baillant/
 Of sy de stadt opgeven woutwen
 Van s' Conincx wegghen in sijner hant/
 Of wy epschen de stadt te sweert en te bzant/
 Soo wy die winnen met stormender handt/

En salder niemant behouden zijn leven.
Wilt u in onser ghenade gheben.

Doz sprack een Borgher van waerden/
Op hebben wel van zijn ghenade ghehoort/
Men die schamel borghers van Maerden/
Die zijn so deerlyck vermoort/
Mans vrouwen/kinders men hoechse al doot/
De Borghers van Surghen deen open de poort/
Men woude se in ghenade ontfanghen/
Maer syn geslaghen en ghehanghen.

De stadt wy niet opgheben/
Sprack de oberste Luptenant/
Wy willense bewaren van s' Conincs wegent/
End gheben ons in Godes hant/
Ghy wilt verderben den Coninc zijn landt/
Vermoort de luyden aen elcken kant/
Met krupt en Loot wy u verwachten/
Van hongher suldp ons niet smachten/

Doz schoten sy wel beertich daghen.
Op Haerlem met groot gheveelt/
Met cartouwen en dobbele Slanghen/
Hebben sy op de mueren gheselt/
Maer die van Haerle schoten lustich int velt/
Zy hebben soo menighen Ruyter gevelt/
En soo menighen Spaengiaert gheschoten/
Welck heeft den Coznel verdooten.

Men sach Haerlem bestormen/
De Spaenlaerts die len met macht daer af/
Daer laghen soo veel int velt ghestorven/
Diermaels synse geslagen daer van/
Want de vrouwen quamen so stoutelick an/
Met steenen/peckcrepen/oyer en blam/
Wierpense de Spaenglaerts vande mueren/
Dat sy creten als leeliche dieren.

Als sy den lesten storm verlozen
Bleeffen wel acht hondert doot en ghewone/
De Spaenglaerts schudden haer oogen/

Gelick als eenen waterpont/
 Zp traden haer gheweet met voeten ter stont/
 En riepen met spzannighet herten gzone/
 God is een Lutraen ghewoorden/
 Doe so d'onnoofele niet condem vermoorden.
 Sestien baendels knechten ghetrouwen/
 Zijn te Haerlem binnen ghewent
 Noch twee baendels ghemonsterde vrouwen/
 Hebben soo menighen Spaenglaert ghescheut
 Int stozmen doen sp so grooten gheweldt/
 Zp dragen dat Vendlgck als een helt/
 Soo lustelick in haer handen/
 Den Dusalbe tot signer schanden.
 Die van Haerlem wilt hoozen
 Hebben twee poozten wgt opgedaen/
 Al of sgt al goven verlozen/
 Sulcx hebben die Spaenglaerts berstaen
 Den Coznel riep/loop aen: loop aen:
 Nu slaet al doot/ spaert vrou noch man/
 Want sp hebbent verlozen ghegheben/
 Laet de kinders inde wieghe niet leben.
 De Spaenglaerts quamen boozgelopen/
 Om te vermoorden dat Chzisten bloet/
 Een loofse bygghe was binnen der poozten/
 Die byack in met al dat spaensehe ghebzoet/
 Daer bleeffter wel ses hondert doot/
 Misericordia sp riepen clep en groot/
 Doe de achterste dat berstonden/
 Daer was ghen kar aen haten cers gedonden/
 Doen zijn die van Haerlem uptghetoghen/
 Met een soo oebelen moet/
 Zp hebben soo fellick geslaghen/
 Dat so ginghen door het bloet/
 Een spaensehe Coznel die bleeffter doot/
 Met veel soldaten en Capiteynen groot/
 God heeft haer Victoyp ghegheben/
 Noch hebben igheschut na Haerlem ghebieden.

Geuse Liedekens:

Och wy arme duckdals knechten/
Sterben hier van armoede groot/
Hoe zouden wy connen ghebechten/
Hier lighter also vele doot/
Tis al potz marter/ Potz lyden aen elcken doot/
Heeft ons de duppel in Holland gheboert/
Och ten baet pypen noch Trommen
Als de Hollanders beginnen te comen.

Een Borgher van Haerlem ghepriesen
Heeft in Duckdals leghe gheboert/
Dyft hien Hollantische verbalschte kiesen/
Die daer af aten die bleven al doot/
Een Spaengiaert vracchde hem metter spoet/
Van waer byenghop dese keesen goet/
Van Amsterdam/ myn goede Dinjoeren/
Den Spaeniaert sprack: wilt ons t Amsterdam boeren

Tgebeurde des avonts late/
Wol den schampen daer van/
Daer quamen seben spaensche soldaten
Die dwonghen desen goeden man/
Dat hyse moest boeren na Amsterdam/
Die twee hadden gouden ketens aen
De boerman heeft een myl of twee omgereden
Hy broechtse te Haerlem binnen der steden.

Doe sy te Haerlem quamen/
Die vrouwen riepen al eben dol/
Hier comen seben heplighe mannen/
Tisser effen een galghe bol/
De Spaengiaerts cregghen so menigen sol/
Zy schudden haer eers/ sy krabben haer bol
Des morgghens sachmense hanghen pjoncken/
Den boerman wert een gouden keten gheschoncken.

Ozlof ghy Chzistenen verheben/
Wilt booz ons Hollanders kleyn en groot
Dat ons God victorie wil gheven:
Teghen onse vyanden verwoet/
Wy willen nu stryden tot inden doot/

Al ſterben wy dan al om Gods woort
Soo bidden wy Chriſtum ghepreſen/
Dat hy ons ſiel wil genadich weſen.

Vanden ſtorm van Alcmacer. Op de wiſe: Ick
roep u O Hemelsche Vader aen.

Wij wil hoozen een goet nieu liet/
Hoozt toe ick ſalt u ſinghen/
Al wat booz Alcmacer is gheſchiet/
Hoozt toe na mĳn bediet/ Ick en ſal u lieghen niet/
Het zyn alſoo vzenne dinghen.

Don Frederick die tweede Tyran/
Met al ſyn Spaenglaerts end gheſchozen/
Zy quamen booz Alcmacer aen/
Zy meyndden in te gaen/
Maer ſy moeſten bupten ſtaen/
Haer meeningh was verlozen.

De Burghers van Haerlem hy met broecht/
Moeſten daer ſtonieren/
Sy zyn daer alſoo wel beſocht/
Sy hadden niet bedocht/
Met de doot elck meeſt becocht/
Het was quaet avontuere.

Den xvij. Decembrys, wilt verſtaen
Ontrent vier uren/
Met 24. Metalen ſtucken wel ghelaen/
Al om te ſchieten ſaen/
Alcmacer heeft haer ontfien/
Dat ſyt moeſten beſueren.

Met tien buſche mannen quamen ſy nu rat/
Sy meyndden Alcmacer te beſlechten/
Zy ſchoten daer ſoo dapper aen een zĳde plat/
Sy maekten aldaer een gat/
Menighen Spaenglaert aen trat/
Om Alcmacer te beſechten.

Een brugh hadden ſy ghemaect ſeer wel/
Om over de Gracht te loopen/

Seuse Liedekens.

Maer sp glnck te gronde alsoo suel/
So was te royt/hoozt mgn bertel/
De Burghers als als Leeuwen sel/
Dmeten haer doot met hoopen.

Ekermen en krijten was soo groot/
Al van de Wapen knechten/
Wp groote Heeren daer bleben doot/
Wossu dat seer verdoot/
Hp creech oock self eenen sehoot/
Hp stont wel alsoo slechten.

Wel achtchienhondert mē sach daer bloem
Die ghequeft en doot bleben.
die broukens wat en oock alsoo coen/
Van Deck en teer maechten wp hoen/
Al om der Spaentaert hals te doen/
Hoe waren sp doch verheben.

Albus worden sp hoor Alckmaer gheloont
Wilt dit doch wel onthouwen/
Met barnende hoepen werden sp gestoont
denckt hoet haer heeft verschoont/
Ghp steden u macht me thoont/
Daer sp comen te benouwen.

Sp waren metten buyt niet wel te breeen/
Die sp hoor Alckmaer ereghen/
Men sachse tot de billen dooz water treen/
Seer diep wast tot allen steen/
Nochtans mochten sp niet heen/
Met haer gheschut waren sp verlegghen.

Wp Borghers van Alckmaer tont en out/
Willen God dancken ende loben/
dat hp ons heeft verlost vande vande stou
Die ons hadden benout/
Hp heeft haer soo verflout/
Wat sp wech sijn ghestoben.

Lof pzince-onse Vader goet/
dooz Christum uwen sone ghepresen/
Wp bidden u wilt ons doch bewaren soet/

Woo? d'it spaensche gebuot/
 Neemt ons in u behoet/
 Wilt ons deschermet doch wesen.

Een nieu liedeken, Op de wijze Te mey als al
 le de voghelen.

Hooft toe ghy menschen nu ter ijt/
 Gy die den Spaenglaert gunstich sijt/
 Ghy wenscht hem alle bidden/
 Wepnt ghy daer doot te wesen bebypt?
 Of hy quam binnen u steden.

Zyt ghy soo slecht man end bjon
 Wepnt ghy dat u dat baten sou/
 Datmen u Catholijcken noemen
 So neemt een exempel aen Boffu/
 Die in Rotterdam is ghecomen.

Hy nam de stadt in syn ghewelt/
 Wien heeft hy van gheloode betraet/
 Of na gheloof doen braghen/
 Maer hy heeft de lieden nedergheliet/
 Dootschoten en doot slaghen.

Spiegelt u aen Mechelen in brabant
 Gy quamen met onghewapenderchant/
 Den Spaenglaerts te ghemoet gegangen
 Zy droeghen processie triumphant
 Wat loon hebben die ontfanghen?

Gy werden verflaghen/al ware se coen
 Die Borghers waren in dit saploen/
 Dol suchten ende treuren/
 Al sulcke Gratie ende Pardoen
 Houde u Catholijcke ghebeuren.

Te Zutphen/hooft wel na myn bermaert/
 Daer quam de Spaenglaert binnen gaen/
 Met also coeter spact/
 Ginckmen de lieden met sweerden verlaen/
 Was dit niet schamele gract.

Gy quamen te Maerden metter spoot/
 F.

Geuse Liedekens.

Tien borghers bielen Don Frederick te vaet:
Die hem om Bracp baden/
Ick sal u doen (sprack hy verwoet)
Ghenade en gheen ghenaden.

De Borghers hadden noot sulcx ghehoort/
Geen verstant en hadden sp uyt dit woort/
Eer de stadt was opghegheben
Doe werden aldaer de mannen vermoort/
De vrouwen lieten sp meest leven.

Te Assendelft hoor men die lieden claghen/
Sp spraken: wy Geusen noot onse daghen/
Hoor wat de Spaeniaerts seiden/
Daerom willen wy sielen ten hemel draghen/
Eer u de Geusen verlepden.

Hierom ghy borghers hier wel op past/
En stelt u niet in sulcken last/
En laet u niet bezlegghen/
Een Spaens pardon dat hout soo vast/
Als een open hant vol blegghen.

Almaer de stadt seer wgs bedocht/
Die en heeft gheen Spaens pardon ghecocht/
Daerom was sp belegghen/
Gock eenen storm daer voer ghewocht/
God danck noch onvercreghen.

Ghy die den wijns wilt hebben verdreben/
Hout ghy lieber den thien den penninck geuen
Is dit al u verlanghen/
Dus dalbe uwen beminde Nebe
Die wilse geen ontfanghen.

Of wildp u self tot eyghenschap keeren/
Daer en dreeft ghy gheen Spaens om leeren/
Treckt lieber in Westphalen/
Daer wilt men wel eyghen slaven begeren/
Men spreecker duitsche talen.

Goetlof ghy borghers sijn en oprecht/
Al wat u de Spaengtaert toesegt:
Of wat sp u gheloben/

Dat houden sy ghelyck een yont zyn echt/
Wacht u booz sulcke boeden.

Vanden slaeh ter Zee, tusschen de Geusen; en
Papouwen met haren Admirael Boisu met
zijn Inquistry, Op de wijse van Dueren.

En Liet sal ick u singhen/
Hooft toe man ende vrou/
Ter Zee meent ons te dwinghen/

De Grave al van Boffu/
Duc dalbe was hy seer ghetrou/
Zyn Admirael dat seg ick ou/
Dit was nu syn officp/
Zyn Schip hiet Inquistry.

Op de Zee is hy ghecomen
Met alle syne macht/
De Geusen al sonder schromen
Die hebben daer op gheacht/
Ons Edele Admirael wijs bedacht
Die heeft al na Boffu ghewacht/
Om teghen hem te campen/
End lustich aen boort te clampen.

Als de Papisten vernamen/
Dat de Geusen haer waren ontrent/
Of als sy hy haer quamen/
Zoo hebben zyt afghewent/
Sy waren bevreesht booz dit ellent/
Maer Schuplenbergh esy u bekent/
Die en mocht dat niet ontdryghen/
Ghebanghen moest hy daer blyghen.

In October den elfsten daghe/
Hooft wel na dit beschept/
De Geusen die daer laghen
Tot Enteren wel berept/
Maer de Papisten booz waer ghesep
Sy hebben liever afgelept/
Want sy haer meest verlieten/

Geuse liederkens;

Al op haer stercke schieten.

Die leste aen malcanderen togghen/
De Geusen smeten van boben neer/
Watten met kalck die vlogghen/
Wren Meerssen hoe langher hoe meet/
In Spaenglaerts oogghen was dat een sweert/
Den kalck die stoof hoe langher hoe seer/
Haer schepen men wilt sach werden
Met de kalck men haer verbeerden.

De Papisten hoorz myn ghewagghen/
Liteten Bossu al int verdriet
Maer de Geusen al sonder bertsagghen/
Besweket malcander niet/
Alsoot daer claerlick is gheschiet/
Twee byome Capiteynen hoorzet bediet
Onsen Admirael bystonden/
En dzeben hem aende gronden.

Men ginc daer met geschut in clincken
Om de Spaenglaerts te maken tam
Capiten Vesten schip deden sp sincken
Eer t spel ten eynde quam
De ander seplden naer moordam/
Hierom was Bossu seer gram
Dat sp hem lieten verlozen/
Trouwte hadden sp hem gheswozen.

Zp worden daer bestreden
Bebochten aen elcken kant
Bossu heeft ghenade ghebeden/
Onsen Admirael Triumphant/
Syn signet streeck by van syn hant/
Syn gulden Vltes vaert dit verstant/
Heeft by overghegheben/
Om te behouden zyn lijf ende leben.

Men sach daer domineren/
De Geusen met blghden ghelupt/
Wooz hoorz Triumpheren/
Al met so schoonen buyt/

Van Metalen gheschut end oec van erupdt/
Doozdam comt mo:ghen upt/
Te hoor: binnen de palen/
Om u Inquysitp te halen.

Vande houten pompen, Een nieu liedekē, Op
de wijze: Zy lieten my daer alleene staen.

Hoor: ghy mannen ende vrouwen/
Jonck/out arm ende rijck/
Wilt op den heer betrouwen
Sijn woort is autentijck/
Hierom soo neem: van hem geen wijje/
Sijn wonder mochtmen aenschouwen/
Dooz Almaer claerlijck.

De stadt was belegghen/
Tis elck man openbaer/
Maer God dooz sūnen segghen
Die namse in sijn bewaer/
Al soot daer is ghebleken claer/
Al dooz sijn grooten regghen
En blaet/soo hooch int laer.

Sp meyn:den de stadt te vernietē/
Als sp daer quamen ontrent/
Met stormen ende schieten
Te brenghen in toiment/
Maer God die alle herten kent/
Began dit te berdzieten/
Heeft de vanden afgheuent.

Sp meyn:den de zee te verwerben/
Te brenghen in haer ghewelt/
Dooz hollant te bederven/
Daer waven sp opghestelt/
Sp hadden de Geusen sa geern ghequelt
Van hongher te doen sterben/
Te versmachten/esp u vertelt.

So ginghen malcanderen toeschijben
De Zee die was ons nut/

Geuse Liedekens.

Den Geus can niet bedryghen/
Houten pompen is zyn gheschut/
Haer volck is wepnich/haer macht is ruyt/
Wp sullense haest ontlighen/
Haer meyningh die worde gheschut.

En quamen doot de wacken
Op Zuyderzee met spoet
Hoochmoedich datse spraken:
Ons saecken die staen seer goet/
Doe quamen haer sulcke pompē te moet/
Die gingen haer dapperlyck raken/
Ten smaecten haer gantsch niet soet.

Wapouwen liet ghy u nomen/
Of byuockte ghy een quaet adbyss/
Dat ghy vanden houten pompen/
Liet nemen soo schoonen pyss:
Een schip ghelyck een Paradyss
W spotten en schompen/
Maecten u de pompen wel wys.

Maer is u Inquisitp/
W aldermeeste betrou?
Ghemarckt op die coudiep/
Die Geusen te byenghen in rou/
Waer is den Grabe van Bostou?
W heer groot van Officp/
Sitt te hoozn inde hou.

Syn sp niet broom van baden/
Die ghy noemt Lutteraen/
Sp doen u beter ghenaden/
Als ghy Rott erdam hebt ghedaen/
Zuyphen en Maerden hoort ingh vermaen/
Oock haerlem swaer beladen/
Meyneedich ende valsch verbaen.

Dorlof ghy Chyristen Naep/
Werft broom in woorden en daet/
De Spaenglaert is eplacp
Meyneedich en opstinaet/

Dus wille niet volghen haren raet/
 Maer bidt den heer om gracie/
 Dat hy om beschermt boort quaet/
 Een Claechliedeken vanden Grave van Boffu
 en voornemelic doen hy met sijn Schip de
 Inquisicy gevangē was, ende binnē Hoorn
 gebrocht wert, daer hem beter genade ghe
 geschiede als hy binnen Rotterdam had
 de gedaen, gaet op de wyse; Alsoot begint.

Maximilianus de Boffou/
 Ben ick een Graef ghebeeten/
 Duckdalve dien ick seer ghetrou/
 hy heeft my nu vergheeten:

Ick heb gheweest zyn Admirael/
 De Geusen te dooden principael/
 Wit had ick my vermeten.

Mijn vast betrouwen was mijn schip/
 God had ick gansch verlaten/
 My docht het was een harde clisp
 Daer mochten geen pompen op baten/
 Maer daer quamen van de pompen inde bloot/
 Die hendrick van Erler/van Clocken goot/
 Die maekten groote gaten.

Ick meende te wesen der Geusen dwane/
 De Cang die liep verlozen/
 Ick wiert ghevanghen tegen mijnen danck/
 Sp brochten my te Hoorn/
 Aldaer ben ick int Clooster gheraecte/
 En hebben daer een Water van my gemaeckt/
 Mijn Crupn is noot geschozen.

Goet is/ick ben integhen spoet/
 Maer het moet sijn gheleden/
 Ick moet rekenen boort goet/
 Dat ick ben hier ter steden/
 Veel liever hier als te Rotterdam/
 Want daer is den Boegher op my so gram/
 I uij

Geuse Liebekens.

Om de Moort dien ick daer dede.

Maer is de Waus de Heplige man!

Cono ick by hem gheraken!

Ick lietsse doen al inden Van!

Die my tship deden maken!

De Wel roep ick tot deser up!

Mer sinte Patricus Dagebper!

Al o ver haer ter waken.

Op hebben my dit schip ghescheneke!

Ick soud den Crych beginnen!

Dit heeft my aldermeest ghecrencht!

Nu icket gae versinnen!

Wat schippers of stuerup di; ic vraechd!

Op spraken alsoot my behaechd!

O Schip ran niemant winnen.

Maer doen ick quam voor t'hoorn hope

Wierd ick anders ghewaren!

Dat sal my steken in mijn crop!

Al lefd ick noch bystich saren!

Want Geus leerde my op iselbe pade

Wat schoon ghenichte datter was!

Op Ziericzee te baren.

Jan Simonse Kol ghy lichte quame!

Waer syn u schoone woorden!

Dic ghy my loefde aen mijn hant!

Twelck menich man aenhoorden!

Ghy sout my inder noot bystaen!

Maer ghy zyt my haest afghegaen!

Het welck my meest verstoorden.

Schoon worden vullen gheen en sack

Dat heb ick wel behonden!

Gulp ende bystant my ghebjack!

Al ick dreef aender gronden!

Eick een die voer daer sijner vaere!

En lieten my aldaer beswaert!

Bedroeft ter selver stonden.

Och daer ick plach een heer te zyn!

Daer ligh ick nu ghebanghen/
 Na Amsterdam ou dit termijn
 Waer bet er myn verlanghen/
 Op Geus laet my doch upt dit gaet/
 Ick sal u loonen die schoone wildaet/
 Met moorden en met hanghen,

Oorlof Boffu weert ende fel/
 Met al u Spaensche knapen/
 Ghy maect des Coninc Landen Rebel/
 Ter liefden Monticken en Wapen/
 Die altyt dorstich zyn na bloet/
 Ghelijck een visch naet water doet/
 Mae t Christen bloet sy gapen.

Een Oorlof-liet, van Duckdalve, Op de wijze
 vanden ouden Hillebrant.

Ick wil te land'upt ryden
 I sprack daer den ouden grijs/
 Wie sal my nuten tyden/
 De paden maken wijs/
 Den wech valt my so swaren/
 Die ick sal moeten gaen/
 Het is by na ses iaren
 Doen ick daer quam van daen.
 Wilt ghy nu weer na Spantien?
 Sprack daer een Cardenael:
 So comt den Prinz van Orsengien
 En maectt ons papen eael/
 Is nu de Crupne gheschozen/
 Men scheert ons dan theel hooft/
 Laet ghy ons nu verlozen
 Dat had ick noot gheloofte.

Wilt ghy u noch verschoonen
 En dencken ghy hebt al recht/
 Daelders en goude Croonen/
 Waren my toeghesecht/
 Ducaten root van Golden/

Geuse Liedekens

En Anghelotten schoon/
Om myn knechten te besolden/
I' Neerland: sou zyn myn loon.
Hoe soud'en wy anders maken
Wy betaelden u Spaenglaerts met munt/
Ons Duytschen met grof Laken/
Of wat haer wort ghegunt/
En dat op die condicp/
Dat ghy sout hebben ghebrachte/
De Spaensche Inquisicp/
In hare volle cracht.

Wat soud' ick die inboeren?
Wat spel dat liep te hoogh/
De spraek' quam onder de Boeren/
Dat u dingh' niet en doogh/
Het Daghevyer uptipffen/
Sy houdent boos een Kanck/
Bedebaert en Zielmissen/
Werpen sy achter de banck.

Om dat wy sulcx wel wisten/
Spaerden wy gheenen kost/
Ons Renten wy daghelijcx missen/
Wy sonden nae u eenen post/
Al waert ghy i' hups ghebleven/
Niet veel waer daer berisumt/
Wy sullen doch worden verdreben
Och hadden wy eghelt berisumt.

Verdyjft u de Wyne van Spaengien/
Verjaeght hy u op dat pas/
So treckt met my na Spaengien/
Ick schenck u elk een Kas/
De eene van sinte Cornelis/
De ander van sinte Crijn/
De derde loopt met Melis/
De vierde met Valentijn.

'T is best dat ghy noch soeket/
End houet niet ons uwen spot/

Au ghy

Nu ghy ons tghelt ontsloket/
 En leppet in uwen pot/
 Ghy sout daermede verstercken/
 Het heylighe Roomsche Ryck/
 Den dienst der heyligher Kercken/
 Ons Missen alleghelick.

Een Doctoor quam myn verrassen/
 Op alder-Zelen nacht/
 Myn Crupden waren ghewassen/
 So quamen in haer cracht/
 Wie gheen pardoen woud coopen/
 Meende ick te vercreen/
 Het water quam met hoopen/
 Myn Crupden zeben heen.

Van Don Frederico, Duc dalbens soon. Opde
 wijse: Rijck God wie sal ick clagen?

E Placen ick mach wel claghen/
 Tot u/O myn ouden Vaer/
 Hoe sal ick moghen verdraghen/
 Dit bitter lyden swaer?
 Met beben ende schjomen/
 Claegh' ick u mijn verdriet/
 Dat ick in Hollant ben ghecomen/
 God verderf hem diet my niet.

Niemand derff ick dit wijten/
 Dan u stede van Amsterdam/
 Ghy dedet niet dan roepen en crighen/
 Tot dat ick in Hollant quam/
 Daer op soo quam ick loeren/
 Op u belofte certepn/
 Ten was niet dan der Geusen boeren/
 Zoo ghy segt: Haer macht is clepn.

Ick betroude dat doot raet der Wapen
 My dat nu is misluct/
 Het Bedde daer ick meende te slapen/
 Is my nu heel ontruckt/

Genſe Liedekens.

Van Kammekens moeft ick rupmen/
Dat maectt my therte ſeer bang/
t' Armupen mepnde ick te ſlupmen/
Maer waren daer oock veel te lang.

Mijn beloften achtentſe cleyn van waerden/
Mijn boofhept een pegheliſck rupckt/
Die ick al binnen Maerden
En te Haerlem heb ghebzuſpckt/
Daerom ſp malcander ſweeren
En doen my wederſtoodt
Sp ſpreken: Laet ons dapperlijc weeren
Wp en moghen niet quader dan doot.

Iſt dat ick upt Hollant moet wijcken/
En Zeelandt met ſchanden verlaet/
Soo ſulien my de Liedden na kijcken/
Daer ick ga bp der ſtraet/
Een pegheliſck ſal ſegghen/
Daer gaet Drukdalbens ſoon/
Hollant moeft bp laten legghen/
Sulck ſchimpn ben ick niet ghewoon.

O ſtadt ghp meught wel beben/
Die daer lept aenden waterkant:
Wanneer ick Hollant moet begheben/
Soo com' ick u ter hant/
Ick ſal u plondzen en rooben/
O kiften en Cantopzen ſchoon/
Ghp meught my wel ghelooben/
Want het is u verdiende loon.

De Landen te verderben/
Ghp daer toe zijt ghesint/
Twelck ſoude moeten beſterben/
Het alderjongſte kindt/
Maer God en ſal niet lijdē/
Soo grouwelijcken moort/
Sp ſullen haer noch berblijden/
Als ghp ſult weſen verſtoort.

Ghp ſteden onghewonnen/

Blift bloem tot deser tijt/
 Diet quaet aen u begonnen/
 Zijn hare macht heeft quijt/
 Dus wilt God dancken en loben/
 Hy maect u cloeck en stout/
 O comt de cracht van boven/
 Om dat ghy u vromelyck hout.
 Oczlof ghy borghers alen/
 O steden doch wel bewaert/
 Ghelooft nu gheen schoon kallen/
 Al vanden Spaenschen aert/
 Die weede macht upt Spaengien/
 Wilt stellen achter de hant/
 Dat de loflijcke prins van Ozaengien
 Mach regeeren syn eyghen vaderlandt.

Een ander liedeken van ducdalve, Op de wij-
 se den ouden man by de viere sat.

Wie wil hoozen een nieu liet/
 En dat sal ick u singhen/
 Vanden ouden man die Ducdalva liet/
 Het zijn soo vreemde dinghen.
 Hy heeft begonnen in ons lant/
 Van s' Coninc wegghen/te comen/
 Maer syn rancken en blancken syn bekandt/
 Het syn al blauwe blommen.
 De Hebillegien cleyn noch groot
 Wil hy gheen stede laten/
 Hy heeft de bloemste vant landt ghedoot/
 Versmaet raet en Staten.
 Wapen en papisten alle gaer/
 Had den na hem verlanghen/
 En dancken sy Welis der Wapen bart/
 Dat hy is wech gheganghen.
 Hy is met processie inghehaelt/
 Men ginck daer af clampampet.

Geuse Liedekens.

An baert hy wech/ heeft nientant betael
Op nacht soo gaet hy schampen.

Den Guden man is alsoo geus/
Op willen booz hem niet nighen/
Op roepen veel liever/ Dide le Geus/
Dan hy den Thienben sou crighen.

Hy wilde wel maken eenen soen/
Maer ons gaet daer af walghen/
Op mercken wel aen het valsche wardoen/
Het is al Kat en Galghen.

Syn Conterseptiel van Metael/
Dat mach ick wel weer byken/
De herren onlopen hem altemael/
Hi inder Geusen pzecken.

De Wyngs oprecht dat edel bloet/
Had hy geerne verradco/
Maer God heeft door den Wyng seer goet/
Den Trian seer beladen.

Een ander Liedeken. Op de wijze: Sy Plach
my eens te vraghen, & c.

Wat seytmen nu van Dueda!be?
De vater gelt bier en halve/
Is dat niet veel te dier?

O Wynee van Draengien/
Dueda!f sal moeten na Spaengien/
Hoe sal hy comen van hter?

Wat seytmen nu vande Spechten?
Het syn Duedalvens knechten
Rnpdich/ Rappich/ en seer /
Teghen d'onnoosel en slechten
Willen sy dapper lijck vechten/
Schoozsteenbegerers sonder leer.

Mer haer flueelen bzoecken/
Gaen sy de mepskens besoecken/
Maer wat daer onder schuplt/
Eyn haer pockighe doecken/

Het gastschips sp betjoerken
Van binnen synse verbuyle.

In Spaengien synt maer fielen
Dart loopen sp met kackhielen/
Al synse hier groot gheacht/
Dol lupsen ist dat krielen/
E syn moozdenaets der zielen/
Gheschups om te vollen de Gracht/
Dyckkozen connen sp biepen/
Kancikens connen sp lepen/
Wynngaert singden onder d'eert/
Dan lotert haer de kepen
En sp gaen haer vermeyen/
Spaceren op een peert.

Zp willen om ons gheloobe/
Heel dees landen berooben/
Als Durdolbe haer doet verstaen/
Maer God al van hier boten
Welckmen alst moet loben/
Sal haerlem noch bystaen.

Op ouden grys Durdalbe/
Hebt ghy nu niet meer salbe/
Of sijt ghy ghenoech ghesmeert
Ghy sijt ten heelen noch ten halben/
Doe wilt niet meer Calben/
Welck uwen Paus seet deert.

En ghy Durdalbens Sone/
Woosheyt sijt ghy ghewone/
Om dat ghy hebt vermoort
Soo menighen persone/
Waerom God upt den Throone/
Op u soo seer verstoort.

O Prince van Ozaengien/
Edel voijt upt Almaengien
Maectt ons dees Tzannen quijt
Sp doen ons groote Calangien/

Geuse Liedekens.

Vaeghtse weder na Spaengien/

Hoo krighen wy goeden tyt.

Nu volgen de voornaemste Feyten, die onder den nieuwen Gouverneur Don Lowijs de Requesenses geschiet zijn. Ten eersten, van den slagh voor Berghen op de Zoom, daer se hem willecom geheete hebben, den 18. Januarij. Op de wijze alst beghint.

Hoozt aile gaer// int openbaer/
Hoe darmen claer// sagh comen daer/
Int vier en tseventichste Jaer/

Duckdals groot Armiepen/

Met Trompetten en Scharmiepen/

Seer couragteus boozwaer.

Seer triumphant/ voeren sy vant Land/

Van Berghen want/ met cloeck verstant:

Elek Schip seer vroom ghemant

Met Spaenglaerts ende Walen/

Meenden sy pypa te halen:

Maer deus aes viel op de handt.

Als sy nu teen// groot ende cleen

Quamen by een// om haer te verbreen!

Doo Kommerwael hielden sy ghemeen/

By haren Eedt gheswozen/

Den Admirael moest vozen/

Hem en moeste beswijcken gheen.

Capiteyn Juliaen// de Remero saen/

Deed' een vermaen// willet wel verstaen/

Liebe Krijghsup wilt ontsaen/

Den Wijn/ die ick u schenke/

Daer by sult ghy ghedencken/

Dat ghyitters sult verstaen.

Al in ootmoet// balt nu te voet/

Als Christen bloet// u ghebiedt nu doot/

Doo dat heyligh' Crucce soet/

En onse Liebe Vrouwen

Dit Beelde dat wilt aenschouwen/
Die neemt ons in gaer behoet.

Maet dit ghebebt//naer haer opset
Meynden sp niet//sonder belet/
Te comen deurt perket/
Maer i was al qualick ghebeden/
Sp moesten leeren smeden/
Op Sinte Stevens wet.

Hoobeerdich stout//riepen sp bout/
Dagghende hout//den Geus die schout/
Ons ghewelt seer menichfout/
Wene vous Canaille
Lutriaen ende Kapaille/
Dit is den dach die u berout :

Als I seutwen byp//die Geusen blp/
Quamen daer byp//clampen onder de I p
Papou waer sijde ghy?
Seer vzeeflyck sachmen schieten/
De Spaentaerts haer schepen verketen/
Schampados peelden sp.

Een bypmoedich accoozt//de Geusen boozt/
Quamen aenboozt//den Admirael verstoort/
Groot gheschrey was daer ghehoort:
Papou tmoet u verdzieten/
T'onnoosel bloet vergieten/
Dat binnen haerlem is versmoort.

Een Vlterische boot//seer vzeeffelijck schoot/
Hoo dat elck bloot//zyn ghewelt seer groot/
Jan van Spaengien biel seer bloot/
Men hoorde roepen en karmen/
Misertcozdt/ wilt ons ontfermen/
Maer de leuse was/laet doot.

Sonder berdzach//ghelijck booz den slach/
Op een bydach//welckmen heughen mach/
Alle die die spel aensach/
Deel Edele Crupsheeren
Moesten daer steruen leeren/

Met gheschrey en groot gheclach.

Wees t'dinghe smal// met blijde geschat

Quam ober al// met groot ghetal

Te Bergen op den Wal

Ons Schepen niet en wijcken

Sp doen de Geusen strycken

Tot ses al int ghetal.

Mijn Heer oom verblift/ met groot jolft/

Boorschapten zift// sonder respit

Den Commandeur verblift

Hy is op syn Weert ghetreden/

Al na syn volck ghereden/

Maer seer cozt was daer zyn tyt.

Als hy daer quam// bier ende blam/

Gheschut vernam// syn volck dat clam/

Ober den dyck creupel en lam/

Ellendich quamense hem teghen/

Syn ghesellen seer verslegghen/

Ende riepen met luyder stem.

O Grand Seigneur// le Gouverneur/

Adieu boneur// hier gaen wy deur/

Verlozen is ons parteur/

Men sach hem wederom rijden/

Van lachen wel vermijden/

Ghestelt was hy te leur.

Mijn Heer oom boozsept// siende dit leyt

Zyn vrolicheyt// is in druck verspzeyt/

Woo de gantsche Stadt verbzeyt/

Mijn Heer oom onverbuldich/

Met tranen menichbuldich/

Heeft der Spaengiaerts doot beschzeyt.

Als de Philisteen// booz Israel deen/

Haer boechmoedighe zeen// daelden benen/

Alfoot hier claerlyck scheen:

Met claghen ende suchten/

Seer jammerlyck sachmense bluchten/

Die Spaengiaerts hoeren heen.

Als Pharao betsaeght // int roo Mep? gepiaecht?
 Soo ist hier gheslaecht // wort u bedaecht/
 Alle die dit spel behaeght/
 Soo sijn oock dees papisten
 Dees wreede Antichristen/
 In haer selfs strick ghejaecht.

Oorlof Admirael // Officier reael/
 Capiteynen verbael // Boordsupden altemael?
 Soldaten int generael
 Wilt God die eere gheben/
 Van dat hier is bedreben/
 Als David dort verhael:

en nieu liedekē van het innemē vā Middel-
 burgh; Op de wijze Wilhelmus vā Nassouwe

Mei Wilhelmus van Nassouwe/

Dat Edel Dupische bloet/
 Met bliscchap sonder rouwen/
 Laet ons God loben soet/
 Die ons nu heet ghegeben/
 In onsen handen reyn/
 Middelburgh die stadt verheben/
 Dooz haren noot niet cleyn.

Te spelen gingen aenheben/
 In mupden en Middelburgh/
 Welck hem eerst soude begeben/
 Te senden in groote soigh/
 Van haer Capiteynen/
 In hulp in haren noot
 Haer quam terstont in wepnen/
 Gehanghen bleef hp bloot.

Met ghelepd sp hem byochten/
 Te Blissinghen binnen der ste/
 Dooz den Wyne/ hp ontknochten
 In bootschap met groeter lie/
 Dat hp mochte behouwen/ Sijn lijf en leven soet/
 Haer den Prince ghetrouwen;

Genſe Liedekens

Brochten hem met der ſpoet.

Al op Zoom ſp hem boerden/

Tot onder Berghen claer/

Op bewezen hem met woorden/

En metter daet oock daer/

Wat niet en was boozhanden

Ontſet op deſen boet/

Ontrent d' Antwerpſche landen/

Oock wert ghebracht met ſpoet.

Te Middelburgh al binnen/

Is hy gheſonden daer nae/

Hy ſeyde wat wilt ghy beginnen/

Hooft toe wat ick u rae/

Als dat ghy ſult aenbeerden/

Dat u ghepreſenteert is/

Van d'edel Wyne van waerden/

Ghenade dat is ghewis.

Den twintichſten ſp haer opgaven/

Al inder tweeder maent/

Men ſach al inder haben/

Of het waer toeghebaent/

Zoo dick quamen aenſetten/

Dele ſcheepkens aldaer/

Met dict al om te wetten/

De hongerighe tanden claer.

Te Middelburgh binnē der muieren/

Den Wyne daerinne quitam/

Met blijſchap zonder treuen/

De Bozghers alreſaem/

Sp met hem berbeuchden/

Dat ſp waten verblift/

Wt ſulcken noot in beuchden

God lobende met folgt.

O ver al wilt aenbeerden/

Den Edelen Wyne van aert/

Barmhertich van weerden/

Deucht is in hem vergaert/

Het welck hy heeft bewesen
Al aen synen hant/
Wien hem God tot desen/
Gelevert in syn hant.

Deerthien hondert soldaten/
Van Dudaelf daer in ghesent/
Heeft hy by trecken laten/
Niet denckende opt ellent/
Doen sy t'haerlem ghepzen
Haer Epzannp ghebzupchteu fel/
Maer hy bewees met desen
Syn hert van goet opstel.

Des bande pñcipalen
Gebangen syn seer onsoet
Waer onder/ een can niet falen
Den Epzan was onsoet/
De opperste ghesonden
Ine middelburchsche pleyn/
Met een ooge bebonden
Monseur Dagon alleyn.

De Gheesteloose berachte/
Veel goets men vant hy haer/
De Loopup groot van machts
Van Antwerpen hadden daer/
Veel schats en rijkdoms leggen/
Twelck den Wyng is niet te veel/
Wie cander quaet van seggen?
Van Gods schiekingh gheheel.

Een ander nieu Liedeken van Middelburgh,
Op de wijse V Vilhelmus van Nassouwen.

Wilt ghy/ O Nederlanden
Te samen syn verblift/
Middelburgh is in handen/
Des Wyngen nu ter tijt/
Den Wyngce van Ozaengien
Met syn Wozstijck ghemoet/

Gruse Liedekens.

Dyft het Crifchvolck van Spaengien
Met Middelburgh met spoet.

Alleyn tot u welbaren/
Doert den prins desen strydt/
Om u te openbaren/
Hoe ellendich ghy sijt/
Soo ghy nu leert regeeren
Van vreemden Spaenschen aert
Die u soeckt te pilleren/
En daghelgcr bestwaert.

Hoe heeft Middelburgh schoone/
Verdraghen s' honghers cracht/
Als t Lants bypheyd pdoone/
Niet anders heeft bedacht/
Wat hebben ander steden
End' landen int ghemeen/
Soo langh alsins gheleden/
Dooz de Spaenglaerts onreyn.

Uwe dochters ende vrouwen
Bedenckt met herten bloet/
De bypheyd der Landouwen/
En de Inwoonders soet/
Wilt vant ghewelt bebyden
Van dres vreemde hier naer/
Schattingh en wilt niet lyden/
Des thien den Denntner swaer.

Spaensche Inquisitoren
Die u hebben gheplaecht/
Verdyft uyt uwe mueren/
Ontfanght u volck berjaecht
Laet Godes woort flozeren/
W daer niet teghen stelt/
Soo sult ghy prospereren/
End vreesen gheen ghewelt.

Wilt u isamen verbinden/
Tegens die vreemden wreet/
Waept niet met alle winden/

Bedenckt

Bedenekt doch uwen eet/
Om cholck te houden in vreden/
Hebt ghy gheswozen tsaem/
Het lant by syn bygheden/
Te bewaren bequaem.

Den Coninck is u schuldich/
Na synen eedt tis claer/
Tlants bypheet menichbuldich/
Te beschermen eenpaer/
So hy dat niet wil houwen/
Maer ghebrupcki ceacht en ghewele/
Van uwen eedt bohtrouwen/
Heeft hy u byp ghestelt.

Den Prins wilt de hant bieden/
Die booz'u cleven waeght
Maect dat de vromde vlieden/
Daer over elck man claecht/
Wilt ghy dit niet beherten/
Soo ghy mostwille dzyft/
Tis weert dat ghy met smerten/
Geuwelijck slaven blyft.

Dies met vromen ghemoede
D Lant lyf ende goet
Wyp en kint als de vromde/
Besehermt nu wat ghy doet/
Verliest ghy nu ten tijden/
Dese bequaemheyt groot
D naect van allen syden/
Dienstbaerheyt/angst en noot.

Nederlant ghy siet neder/
Dooz de Spaengiaerts ghedzucke
Staet op/ en staet hem weder
Die u so scheert en pluckt:
Maect met den Prins ghepzen/
Een sterck verbont booztaen/
Doozspoedich sult ghy wesen/
Doozlof baet dit vermaen.

Eē exelēt liedekē, hoe sich de Vlissingers eerst
revolteerdē, en duc alfs Swager gehangen
wert. Op de wijse: Ghy meyskens fraey.

Hoort toe ghy mannen ende wijben/
Daet den gheest na myn verstant/
Desen dreck soumen niet connen beschryben/
Diemen nu siet in Nederlant/
Daer en mach nergheens geen goet passeren/
Tsp te Vlissinghen oft ter Vere/
Dat heeft den thienden penninck ghedaen/
Darmet soq vele siet spelen gaen.

Gheestelijck en wereltlijck saen/
Als die dit hebben vernomen/
Sijn daerom te hove ghedaen/
En weder ghestaen als bloemen/
Al wat sp sepdē/ hy sweech al stil
Hy sepdē: Ick sal hebben mynen wil/
Den thienden penninck sal wesen myn/
Soo daer een God in Hemel sal sijn.

Och broeders wilt doch bedincken/
Tghebeurde op eenen paeschdach
Datmen te Vlissinghen sach beschincken/
Met een paeschlam dat niemant en mach/
Twas eē paeschlam van groter moorden/
Twaren al basten van Kempen coorden/
Om te gaen rechten d'oberhept saen/
Tghemeente en hadde niet quijt ghedaen.

Maer als de Bozg hets dit vernamen
Hoet ghemeent' en Oberhept sampt/
Tghemeente en beyde niet lange/
Zp namen den Capiteyn ghebanghen/
Maer die Soldaten cleyn end groot/
Schoten sp met cruyt en loot.

Die Capiteyn met moede siet/
Sprack tot de gesellen sijn/
Laet ons doch niet treuren hier/

Maer lieber volghcken zyn.
 Hy clam abetercht opde Leere/
 Hy riep/ Jffer gheen gracy Heere?
 Hier is wel gracy op dit pas/
 Als voer onse Graven was.

Van den flagh gheschiedt by Moock. Op de
 wijze vanden flagh van Munster.

Wie wil hoozen een goet nieuwt' Liedt/
 Wat int Jaer vierentseventich is gheschiet?
 Ick salt u gaen verclaren

Al van den Edelen Graeff Lodowijck/
 Hoe dat hy is gheboren.

Graef Lodowijck lach met menich belt/
 Voer de stadt van Mastricht int belt/
 De Papisten laghen daer beneben/
 Sp en waren doen niet eens so stout/
 Dat sp sich dorsten streben.

In April den achtsten dach voerwaer/
 Tooch Graef Lodewijck op met syn gantsche schaer
 Al naer der Moockerheiden:
 So fletck quamen de Spaengiaerts aenboort/
 Graef Lodewijck moeste scheiden.

Het hups te Henmen hebben sp inghetreghen/
 End hebben de Spaengiaerts daer van ghedreven/
 Veel beter hadden sp moghen rouwen/
 Het had hen smorghens noch beter ghegaen
 Niemand derf syn vrant te licht betrouwen.

Te vier uren smorghens hoozt mijn vermaen/
 Hoordemen de Spaengiaerts allarm slaen/
 En waren seer wel ghemoet tot verhten/
 De Geusen waren seer moede van gaen
 Niet wel dorsten sp bestaen te verhten.

Gasconjaerts en Walen/versaghet my/
 Stonden Graef Lodewijck ghettouwelijck by/
 Als byome Krijchslieden haren Heere/
 Met schanden weken de Hoochduytschen daer van/
 G u Waer

Geuse Liedekens.

Waer af sy hadden cleyn eere.

Maer schanden zijn de Dupische gheweken/
End hebben een schuere in byandt ghesteken/
Daer waren de Geusen verraden/
En zijnse soo dapperlyck naer ghe streken/
Ende gheslaghen in haer slagh-oorden.

Seben uren heeft dese schermutlingh gbeduert/
Maer Joys Schenck Ruyters hebben meest besuert/
En werden meestendeel dootgheslaghen/
Men velen soo dapper de Walsche Ruyters aenboort/
Welck sy wel mochten beclaghen.

Op die schermutlingh zijn bleben doot/
Negghenhondert en thien/ verstaet ingh woort/
Wat inden achter-tocht is blighen legghen/
Van Hoogh Dupischen/ Waghen en kindzen bloot/
Daer weemen niet veel van te segghen.

De tyding quam te Nimmeghen op dat oag/
Wat Graeff Lodowijck slagh verlozen was/
Die goede heeren waren daer bleben/
Sy luden de clocken wel alsoo ras/
En schoten seer dapper daer beneven.

Die van Nimmeghen hebben dat vernomen/
Dat vijf metalen stucken te Nimmeghe zijn gecomen/
Op de Crups strate dedemense bueten/
Sy beflakense met Roosemarijn/ tot een spot/
Dit zijnse die soudē byken de mueren.

Hoort/ wat men noch ghebeuren sagh/
Als dat gheschut daer comen was/ op dien dagh/
Brandende Lanternen hebben sy aenghesteken/
Op dat elck soud' aensien met groot gheclagh/
Sy zijn daer stoutelgck nae ghe streken.

Die van Nimmeghen waren soo seer verblift/
Als Graef Lodowijck had verlozen den strijt/
Maer ick hope 't sal noch eens verkeeren/
De heer die ons dus langh heeft bebyjt/
Sal ons noch wel doen triumpheren.

Als hy daer soo deerelgck verjaeght/

Hy en heeft verlozen Dorp noch Stadt/
 De Prins heeft weder een Bupt ghewonnen/
 Maer eet de tijdt ten eynde gaet/
 Salt noch al ten besten comen.

Een Liedeken, van eenē aenflagh geschiet op
 Pincxterdagh, so wel op Hollant als Zeclāt,
 opde wijze: Den lustelijcken Mey.

DEn dertichsten Mey op Pincxterdagh/
 Cregghen de Blissinghers wat te doene/
 Tegghen d' Antwerperts met ghewagh/
 Ontrent Saeftingh' na den Doene/
 Sp waren weder ghecomen upt/
 Maer haer Crupden waren van gheen virtuyt/
 Dat mochtense wel beclaghen/
 God woudese ten lestemael plaghen.

Op de Scheld' booz by Kommerwael/
 Quamen die van Ziericzee aensetten/
 Die van Antwerpen sagghense altemael/
 Riepen/ t'zjn vrienden, om ons t'ontsetten/
 Daer me quamen sp in een bal:
 Want die van Blissinghen met groot ghetal/
 Den hondt quamen opdzinghen/
 Sp conden naer Antwerpen niet weer springhen.

Wapou wel bierendertich int ghetal/
 Wel ghemonterde schepen/
 Met die te Lilloo lagghen al/
 Sp waren daer met een anderen benepen/
 Tgrof gheschut gaf so grooten ghelupdt/
 De Blissinghers riepen dies onsen bupt/
 Clamp aen/ clamp aen als mannen/
 Wapou stont oft bescheten waren de handen.

Op Pincxterdach eert duyfter werdt
 Cregghen sp met broom daden/
 Elf schepen met ghemoet en bert/
 Booz den vrant en was gheen ghenaden
 Tsp Duytsch/ Spaengtaert ofte Wael/

Geuse Liedekens.

Sy spoelden haer de voeten altemael/

De reste ginghen sy besetten/

Om des mooghens haer tanden te wetten.

Winter-maendagh smoghens broech/

Waren die vanden meest al verlopen/

Neghen maecten haer cours recht als een oogh/

T'gantwerpen was al haer hopen/

Vander lieten sy inde pan/

Maer sy warenden meest al van/

Met haer Bootkens upt ghebaren/

Op d' Eplanden sachmen se paren.

De Schaepstallen gheheeten sijn/

d' Eplanden daer sy op slozben/

Wel acht hondert daer op quamen sijn/

Meest van hongher sy daer op slozben/

De ander die daer werden ghebaen/

Int Scheld' moesten sy te water gaen

Met de bloet sy booz Antwerpen dzeben/

Grooten rou wert inde stadt beseben.

Vijf inde gront d'v lichten in v'ant/

Met vnschien pijlen quamen sy aensetten/

Booz Bliffingen seer triumphant/

De Heere van Heemste sonder letten/

Ons admirael vande Dapisten bloot/

Wert ghesonden nade Prince minjoot/

Hondert twee Metalen stucken/

Sachmen vande Schepen rucken.

Dorlof zyt allegaer ondertsaecht/

Al wil Pierre de Valentes comen

Int Spaengien: God sulc niet behaecht/

Sijn snozken end' hough beroemen/

Sulc als hy in Andpen heeft ghedaen/

Ende meent ons oock alsoo te verraden/

Om Hollandt en Zeelandt te doen sterben/

En gantsch inden grondt te bederven.

Oppeste Wzins in s'hemels Firmament/

Wilt ons Nederlant wel beschermen/

Dats' ons gheen slaven maken sonder ent/
 Daer toe sp ons willen brengen ochermen/
 Daerom laet ons met hert end' moet/
 Bp malcanderen opsietten ijs en goet/
 Daer sp yn/sp doch booz ons beven/
 Want God syn hant ober haer heeft gheheben.

Van den aenslaggh op Hollandt. Op de wijze
 van Harlinghen.

Wie wil hoozen een nietu Liet/
 Al watter op Pinxterdaggh is gheschiet/
 Hoozt toe ick salt u singhen/

Al ban de Papouwen hoozt myn bediet.
 Hoozt hollandt mepnden sp te dwinghen.

Sp quamen te Woermer en daer ontrent/
 De Boeren van Assendelft maecten haer wel bekend/
 De Geusen lietent haer oock gheuteten/
 Sp kregen daer oock een Pinxsterblom
 Om grarp waft daise tiepen.

Tiete Hetting als een boom Hopman
 Hy boerde syn knechten so dapper an/
 Alarm sloeghen de Trommen/
 De Vypbupters quamen oock stoutelgck an/
 Sp bleven daer al diet niet ontfwommen.

Wat batet nu n groote cracht/
 Die ghy Amsterdammers hadt bp een ghebzacht/
 Veertghienhondert Papouwen wilt hoozen/
 God thoende daer syn groote macht/
 Papou gaff daer al verlozen.

Vijftghien aenslagghen hadden sp ghemaect/
 Sp waren te Durmurent gheraect.
 Sp mepnden/twas al ghe wonnen/
 De Galepen schoen daer seer dapper in/
 Seer wepnich diet ontfpjonghen.

Achtentachtich Vypbupters boozwaet gheseyt/
 Die hebben daer weer nedergheluydt/
 Wel ses hondert bloetghonden wilt hoozen/

End

Seuse Liedekens.

End noch twee hondert neggentich bekent/

Ghebrocht al binnen hoozen.

God choonde daer syn wonder werck/

Doo syn crachtighe hant seer sterck/

Somen te Olpendam mocht aenschouwen/

Die Galepen schoten daer oock int perck/

Wapou quam int benouwen.

Bier hondert te Olpendam bleben doot/

Die sp begraeften al inden sloot/

Zp kregghen te Woorzdam nieuwe maren/

Hoe dat sp te putmerent bloot/

En te Wozmer waren ghebaren.

Ons Admirael seer wys bedacht/

Die was daer haestelgck by ghebracht/

Doo die verradersche tonghen/

Dan het is hem bergaen seer sacht/

Den dans is by onspzonghen.

Wozlos ghy Heeren op dit termijn

Wilt onsen Prince ghelouwe zyn/

En ghy Capiteynen by desen/

Laet ons trecken eenen lijn/

God sal ons hulper wesen.

Corts daer na als desen Wendach gheepndighet was / heeft
de Grave van der Marck / ende Heere van Lume / dit
Wozlofliedeken geinaeckt/ende int vertreck laten wigaeu.

Een nieu liet des welgeboornē Heerē en Gra-
ven vander Marc, Vry Heere van Lume, &c
Op de wijze: Vvilhelmus van Nassouwe.

Tsp u ghy Afgodisten/

Die Gods raet wederstaen/

Ja meer met den papiſten/

Dan met i princelijck graen/

Wunckt u niet God salt wreken/

En bzingghen aenden dach/

W balsehe loofse treken.

W naechte

W naeckt eeuwtich gheclach.

Schaemt u het boos hantieren/

Ghy Hypocriten quaet/

W Loghenen verlicen/

End liet in de landen raet:

Ghevepnt zijn u Kaetflaghen/

Ghy Achitophels bloet/

Ghy sult als Haman beclaghden

De boosheyt die ghy doet.

Ghy soeckt des Graven leben/

Op dat ghy sout te bet/

Die landen vzenghen in sneben/

Wooz u trouloos opset:

End hebt den prins gheswozen/

Maer uwen Eedt is valsche/

Ghy soeckt den Edelen ghebozen/

Te vzenghen om den hals.

Ghy sit als Potentaten/

In des Lants Regiment/

Maer Monicken/ Bayen/ Prelaten/

Maecten u siende blent:

Daerom zijt ghy Partijse/

Den cloecken Grabe/ maer

Al u verraderijse

Sal comen noch openbaer.

Ghy hebt het lant tot schanden

Den Alf ghepresenteert

Te leveren in sijn handen/

Sluct was ghepactiseert/

Daerom quam hy ghebloghen/

Maer Haerlem sout wel scheen/

Darr was de prins bedrogghen/

Van boven tot beneen.

Ghy sijt het lant seer schadich/

Tis jammer dat ghy leeft/

Den prins en Grabe ghenadich/

Met al die hem aencleefs/

Wacht ghy doch al warachtich/
Ter bleeschbanck hebben vacht:
Maet God de heer Almachtich/
Heest dooz ons wel ghewacht.

Waet nwen dienst ghetrouwe/
Soomen van sulcken leeft/
Graeff Lod'wyck van Nassouwe/
Waer langh int Landt gheweest/
Den Duck met syn bloeyonden/
En hadde niet gheschilt/
Waerdy ghetrou ghebonden/
Het Landt waer al ghesilt.

Ghy bindt u selven strecken/
Daer ghy in vallen suldt/
Hy sal u quae ontdekken/
Wanneer die tydt verbuldt/
Ghy sult u noch dooz hem schamen/
Laet hem comen int parck/
Den Edelen heer met namen/
Grabe al vander Marck.

Dus Edel heer verheben/
Schaft eenen goeden moedt/
God sal sparen u leven/
Oppe u vpandt berwoedt/
End sal u sterckhept gheben/
Dooz syn ghenade groot/
Op dat dooz u beseben/
Wy comen upt der noot.

Al was David verdreben/
Dooz Sauls hooghen moedt/
Nochtans sachmen t' Lodt gheben/
Hem/die lagh onder d'voet:
Doo sullen sy oock beclaghen/
Denmerckt wel myn vermaen/
Wat syt dozsten ghewaghen/
D Edelhepdi te baen.

Op hebben veel quacts ghebrouten/

Voor haer ghebepijntent groot/
 Oock mannen ende vrouwen/
 Ghebracht in ijden groot/
 Eert lant sal zijn in vreden/
 't sal costen menighen man
 Daerom met ons ghebeden
 Laet ons God roepen an.

Bidt voor den welghesenden/
 Prince seer hooch vermaect/
 End Heeren aen allen enden:
 Daer Gods woort wort verclaert/
 Den Graef vander Marck psoone/
 Den Valtzgraef op den Rijn/
 Voor Engelande de croone/
 Mach wel gebeden sijn.

Den 5. Junij. 1574.

Vāde schoone Victorie vā Leydē, Op de wijze
 vandē 36. Psal. Des boosdoenders wille,

Verheucht u nu van vreucht ontspringht/
 Een danckbaer Liet van herten singht/
 Ghy die de waerheit aenhanghet/
 Want hy ons wort nu rechte hoorst/
 Een stem der blyschappen ghehoort/
 Dat langh na is verlanghet/
 De rechterhant des Heere sterck/
 Die heeft vercoont haer wonder werck/
 Ghelijck hy ouden tijden
 Als hy zijn volck in haerder noot/
 Wyde van hunger/sweert end noot/
 En na druck gaf verbliden.

Een peggelijck is wel bekent
 Wat den Paus voor een Instrument/
 Sant inde Nederlanden
 Naer dat Ducdalse is gherupmt/
 Als hy de selve had gheschupmt/
 Da rooff moort ende brandan/

Twass den Millaenschen Commandeur/
Die hier toe van hem creech den keur/
Om sijn seer schalcke sinnen/
Ducdaibens handel was te weet/
Wees bepnfde dat hem suier was leet/
Hy wolt met list beginnen.

Wat hy daer dooz in Zeelant wrocht/
Hebben sijn Spaentlaerts wel besocht
Dat sy daer niet meer comen/
Hy heeft dies weer int lest van mep/
Zijn nieu aenslaghen dypderlep
Op Hollant voozghenomen:
Om de macs was den eersten list/
Maer den aenslach is ghemist/
Gods handt heeft hem gheslaghen/
In Doozhollant oock desghelger
Daer seer veel dooden op den dijck/
En inde slooten laghen.

Den derden aenslach heeft ghehadt
Lepden de wel vermaerde stadt/
Sy wert weder belegghen/
Want hy wist dat daer op dat pas/
Coorn noch crijchvolck in en was/
Om sijn macht te staen tegghen/
Sijn groff gheschut hy achter liet
Want daer met (wist hy) had hy niet/
Dies wou hy de stadt dwinghen
Met hongherfnoot sonder ghewelt
End heeft het oock also bestelt/
Datmen daer niet cost bzinghen.

De Prins en Staten sloten raet
Dreemt scheent nochtans van dese daet/
Salmen dapsent jaer spzeken:
Den Ysseldijck kreech menich gat
Den waesdijck werde ghesteken plat/
Twater quam inghestreken
Hollant toonde sijn watercracht/

Zeelant heeft zijn hulp by ghebracht/
Dooz volck en schoon scheeps stucken/
Boplot den vermaerden ruychheit/
Begaff sich op het watervel
God liet hem wel ghelucken.

Als Rabfacs sprack den byant
Wen can comen gheen bystant/
Lepden ghy moet versmazen
Cont ghy de sterren grijpen wel/
Soo can het water oock seer snel/
Tot dooz u stadt doozbozen
Dit dede sommighen doen de clacht
Sathan die rockte den tweedacht/
Thetsoeck was swaer om liden
Want hele waren daer sonder bynot/
Oock was daer de pestc seer groot/
Maer God die holp hem stercken.

Den wint blisc soo booz Soetermeyz/
Van daer soo weeck des byants heyz/
End quam toe Soeterwoude/
Hier heeft de heer stienlyck ghethoont
In noot dat hy syn volck verschoont
End wt last helpt benoude
Hy gaf wint/Regen met sprincbloet
End benam den byant den moet
Die naect is weyghelooen/
Weel hupfen stack hy inden brande
Alwaer hy weeck/ hy bont Gods hande
Doorlyck moest hyt onelooen

In Octobz den derden dach
Boplot men met syn schepen sach/
Binnen de stadt van Lepden
Cregghen de hungerige spys
Den heer die sy danck ende pyss
Diese den cost bereyden:
Natuere creech weer haren eyssch
Sy wierp van haer het peerden vleysch

Wrodt had sp moeten verben
 Van seben weken den tijt lanck
 Water was meest gheweest den djanck/
 Waer dooz veel moesten sterben.

Doet op tghesicht weeden Tyan/
 Siet hoe de Heere helpen can /
 Daet geen hulp is booz ooghen
 Amsterdam blijft niet langher blind/
 Verderft doch niet ws kinders kint/
 Hebt met hem mededooghen
 Keert u intijts eer ghy vergaet /
 Den Heer niet langher tegenlaet
 Vermerckt zijn cracht en gaben/
 Heel Nederlant siet dees oock aen/
 Wilt handen aenden ploech nu slaen
 En blijft niet langher slaven.

Ghy hebt aen ons cleyn lant gespoogt
 Wat hulpe dat God by zijn woort
 Ghedaen heeft dees dyp laren/
 Hanght dat dan oock aen onbertsaecht
 Doozt vaderlant u strybaer djaecht
 Afgodes di eust laet baren
 Leght op het vper niet langher hout/
 En ghelooft my / sal worden cout/
 Ja sal gheen dier meer blijven
 Wilt ghy dat dit plat sp ghestelt/
 Geeft den Tyan langer geen ghelt/
 Ghy sult hem wel berdzghen.

Den Princ die ons hulp is gheweest/
 Sterckt u en ons met synen geest
 Dat wy na zijn woort leven/
 Danck zp de hoochste Maesteyt
 Van nu aen tot inder eeuwigheyt
 Van dat hy heeft ghegheben/
 Ons Prince sp dooz syns soons bloet/
 Van hem tot alder tijt behoet/
 Hy stercke oock s' Lants Staten

Met een volstandich vast ghemoet/
Teghen den vpant seer verwoet/
Die hem en syn woort haten.

Een nieu liedeken, vande ontsettinge der vro
mer stadt Leyden, Op de wijse Wilhelmus
van Nassouwen.

A Enboort ghy Nederlanden
Met herten seer verheucht/
Tot God verheft u handen
En loeft syn groote deucht/
Wilt nu syn eer verheypden/
Ghy waert seere belaelen/
Om die ontsettingh van Leyden/
Welck onlanghs is ghedaen.

Maer wile consideren/
In dese wonder daet/
De stercke hant des Heeren/
End niet der menschen raet/
Eis God die tallen tijden
Den synen upt den doot
Verloft/ en can bebjjden
Van swaren honghers noot.

Ghy hebt dus langh tvertrouwen/
In s' Coninc macht ghestelt
End op zyn schoon Landouwen/
Heeracht ende groot gewelt/
Maer boven den arm des Heeren/
Der mach gheen Potentaet/
Hoe soudt ghy wel flozeren
Als God daer bupten staet.

Laet u een spieghel wesen
In Hollant Leyden schoon/
Oock die daer in God bzeesen
En Christus synen Soon/
Die is haren Coninck verheben/
Haer schilt/haer boecht/end weer/

Dit heeft den vbandt doen beben/
Ja blucken met oneer.

Tis wonder int aenschouwen
Der menschen ooghen blint/
Hoe dat in dit benouwen
Was den borgher ghesint/
Dees stadt met pest beladen
Hongher/krich vieren tijt/
Te houden sonder soldaten/
Doo langh in s'opants spijt.

Ich laet noch te vermonden
Al die afbreucken fier/
Twelck sprac tot allen stonden/
Den Spaenlaert deden hier
Ten mocht haer niet saeligieren/
Sp firen den voozt Vaderlant/
En om het woot des Heeren/
Wat was daer ingheplant.

O Lastermont hoochmoedich
O Spaenschen Affur wraet/
Heeft God gehoor seer spoedich
Dien ghyp voozt hem op deet/
Baldeus die had gheswozen
Wat Son en manenschen
Vergaen moest: Oft verlozen
Sou de stadt Lepden sijn.

Hierom heeft God almachtich/
Het bidden haest verhoort
Der Borghers tot hem clachtich/
O Lepden breucht oozboort/
De Prince van Oraengien/
Heeft hy u tot een belt
Derweckt die volck van Sparngien
Brekten sou haer ghewelt.

Oock zijn u bontghenoten/
Den Adelen steden meest/
Van Hollant onverschoten

Aldaer present gheweest/
 En hebben tot uwen opstanden
 Alom de bycken doorboort
 End tot een zee haer landen
 Ghemaect is noot ghehoort.

Het was vreucht te aenschouwen
 Den Admirael baillant
 Topfot/en d'edel Grauwe/
 Van Walcheren so plaepsant
 Den Spaengiaert seer beladen
 Singhen dees Maets te keer/
 Met s' Princen scheeps armade
 Behaelden sy prijs end eer.

Haest sachten doen vernemen/
 Ons byants hooghen moet
 Zijn schanssen doort verbeeren/
 Verliet hy met der spoet
 Hy moest de stadt sien spijzen
 Met coorn seer abundant
 End up: sijn legher rijzen
 Met oneer ende schant.

Princelijcke Leyden schoone/
 Ghy Borghers tonck en out/
 Met recht spant ghy de croone/
 Om dat ghy onderfloot
 Ghebleven sijt stantvastich/
 Ghy ander steden ras
 Helpt ons byant amachtich/
 Na lagen op dit pas.

Als nu de Commandeur, deur het miraculeus
 ontfetten der stat Leyden. so seer gheswact
 was, heeft hy sijn ondersaten wederom wil
 len verquicken door een Spaensche vijghe
 eens listighen Pardoens, waer op dit liede-
 ken ghemaect is, Op de wijze van Susan-
 ne, Ghy mannen ende vrouwen,

Hollandt/Zeelandt/wilt ghy u nu bekeeren/
 Doet Brabant ter eeren// de Coninc onderstant
 Soo menichdy alsamen met vrechden leven/
 Pardoen is gegeven// vanden Gouverneur baillant.

Papisten wy vraghen niet na u pardon oncrachtich
 Wy gelooven in God alnachtich// diet alles regeert/
 Die geeft ons Pardoen van ons boose ghedachten
 O gy Cains geslachte// peyst ooc op God de Heer.

O Geusen waerom blijft du vrent van sinnen/
 Wildy noch niet beminne// de Paus de aertsche God
 Die geeft ons absolutie van bukten en binnen/
 Wy dunct aen u beginnen// gy hout met hem de spot.

De absolutie die hy ons soude geven
 Hebben wy wel beseben// te Zutphen openbaer/
 Te Maerdent Haerlem wat hebby daer bedreven
 Wy hebben al beschreven// in vrieven boozwaer.

Geusen onsen Gouberneur is niet hier gecomen/
 Wy mogent ons wel roemen// dan om te maken vre/
 Daerom heeft hy vriede vā Spaengie uede genomē
 Tot zinder vromen// geloofte geen ter stede.

Valsche Papisten wy sullen u niet gheloozen/
 Gelijck de Moosen die wils hebben ghedaen/
 Alsulcke schelmerge leyt ghy daer oock te bozen
 Dus waren sy bedrogen// en iammerlijck verraden.

O Geusen laet ons wesen in Daeps en Vrede/
 Sonder begeben// en maecten vast accoot/
 Dat elck in syn geloof mach leven ter stede/
 Het wert al vergeben// alsoo dat oock behoort.

O ghy Papisten// soo ghy deet hier beneben/
 Te Darys binnen der stede// hielt gy niet vast accoot
 Den onghewoenen benaemt ghy daer het leven/
 Ende hebt bedreven// sulcken wreeden moort.

Hoe dat wyt backe// wy en connen se niet bepraten/
 Sy willen t' Geusen niet late// sy geve ons geē gehoor
 Dat iht oock deden// ten soude haer niet baten/
 Haer leven souden sy laten// dat weten sy te boor.

Ozlof Princē en Heerē wilt u vant pardon keeren/
 Hout

Hout u aent woort des Heeren/wilt haer geloofē niet
 Al willen sy ons verneeren/en niet moorden regeten/
 Sy mogē ons niet derē/ als God helpt wt overdyet.
 De eerste listicheyt na desen voorfz Vredehan-
 del, is gebleken aen dē moortbrandifchen
 aenflach in Noorthollant, vanden Monick
 aengeleyt. Anno 1575, Opde wijfe. Eē amo-
 reus fiere ghelaet heeft my.

En nieu Liedt soo wil ick singhen/
 Water herten alsoe fr aep/
 Hoe Papou Noorthollant meynde te dwingen/
 Den seventwintichsten deser May/
 Maer ten woude haer niet ghelucken
 Soosyt wel hadden gedacht/
 Haer raetlagen bzaken in stucken/
 En dat dooz Gods stercke macht.

Ontrent ses dupsent boeckknechten/
 Met sebenhondert Ruyters te weert
 Meynden sy t Land te bebechten/
 Noorthollant hadden sy ghepaert/
 Opt berraet quamen sy aen loeren/
 Dat sy van binnen hadden ghestelt
 Ontrent vyf hondert boeren/
 Stonden tot haer hant ghetelt.

Een Boer van Wochlum ghebozen/
 Een knaep van Jesabel bequaem/
 Hadden sy Capiteynen ghecozen/
 Vier hondert knechten hier met aennam
 Die in elck dorp soudē vanden/
 Als de Spaengiaert quam voer de schans/
 Ghecleet met roode ynde vanden/
 Maer verlozen liep haer Cans.

Dierick Sonop in coxter stonden/
 Heeft haest vernomen dese Maer/
 Hy heeft zyn posten wighesonnen/
 In steden/dorpen/hier en daer/

Dat sy goede wacht fouden houwen/
Op sulcke verraders al/
Met alleen mannen maer oock vrouwen/
Want daer veel waren int gheval.

De fieden en doypen alghelycken
Swoeten malcanderen ghetrou/
Doe sy vernamen dees pleygcken
Die daer nu gelben fou/
En deden de schepen toerusten/
In alsoo coeter stont
Besuten alle habens end custen/
Teghen sulcken loofen vont.

Men ginck de Lantsknechten halen/
In de schansen sterck en vast
De Lantuyden altemalen
Hebben op haer haspielen ghepast/
Haer vaendels sachten blegghen/
Ter eeren den Prince syn
Sy wilden haer niet laten bedyleghen
Vanden Monick op dit termijn.

De Papisten quamen aenstrycken
Dooz de schanssen aldaer/
De Leus lieten sy daer blycken/
Sy meenden clant was haer/
Den Molen gingen sy aensteken
Die te Schozel stont by de Kerck/
By was gestelt tot een teecken/
Vande binnen verraders sterck.

Sy ginghen daer bynden en stoken/
De binnen verraders saten stil/
Tverraet was al ghebzoken/
Sy cregghen niet haren wil/
Haer Capiteyn was ghevanghen/
Met al syn Lantsknechten meest/
De Papuwen sonder verlanghen/
Syn derrocken seer bedruest.

Heert toe watmen doen dede/

Met dese verraders vals/
 Men ginck doen de Capiteyn ontleben/
 Eerst brack hem de dupbel den hals/
 Dit is gheschiet warachtich
 Veel menschen hebben daer upghestaen/
 Alsulcken loon synse verwachtich/
 Die haer Vaderlandt willen verraden.

Voorts de Brantflichters te samen/
 Werden al aen staken gheset/
 Elck in syn doorp by namen/
 Om een ander te wachten bet/
 Haer Coznel ist ontsloopen/
 Met namen Pieter van Hooff/
 Int eynd sal hyt noch becoopen/
 Wie sagb syn daghen opt sulcken boeff?
 Van kersmis is dit berraet begonnen

Amster dam heeft dit ghevolocht/
 Om sulcken peps gheronnen/
 Ja dit den breed die hy altyt socht/
 Wy hebben oock wel vernomen/
 Datse met Noorthollant sou worden betaelt/
 Is den Boer te ghemoet ghecomen/
 De betalinghe had hy daer ghebaelt,

De belooninghe leyt in sacken/
 Maer het is crupt en loot
 De keesen syn al ghebacken/
 De te victaileeren inden noot/
 Eerst moet ghy daer van geben/
 Twee daelders hoort Licent/
 Van meuchdysse wel aenleuen/
 En halen in uwe Tent.

Och Commandeur vol schanden
 Wil op opwaken niet/
 Wat dinck treckt ghy ter handen/
 Des Heeren werck aenstet/
 Hout u op van sulcke stucken/
 Wacht u boostaen hier naer/

Genſe Liedekens.

De Pintxterbloem te plucken/

Ghedenekt aen 'tboozleden Jaer.

Prince God/wilt ons bewaren

Van dees bloethonden fel/

Die haerſelven niet en ſparen/

Om t'bloet te ſtojen ſnel/

Laet doch u Kercke groepen/

Hier in dit Doortquartier/ Wilt ons Prinz met wif-

hept beſproepen/ End' oock de Zeeuwen fier.

Vande incomſte des Doorluchtige, hoochge-
boorne Vorſtinne, en Princeſſe. Op de wiſe
VVilhelmus van Naſſouwe.

Wilt nu al bzeught bedynben/
Ghy ſteden in Hollandt/

In Zeelandt mannen en wyven/

Zijt bylyck aen elcken kant /

Tec eeren den Prince verheben/

Zijn huyſvrouw Edel vermaert/

Wat God gracy heeft ghegheben/

En trouwelijck bewaert.

Ten Byel is ſp ghecomen/

Al met triumphe groot/

Dat hebben de Borghers vernomen/

Men ſchoot ſoo menighen ſchoot/

Tot den Prinz tſnyder byomen/

Men nam haer byder handt/

Men hiet haer willecomen/

Al in des Princen Landt.

Als den Prinz dat heeft vernomen/

Van herten was hy verblijt/

Hy voer al ſonder ſonder ſchynen/

Maer den Byel ſeer ſubgt/

Maer haer was ſijn verlanghen/

Den Edelen Prince goet/

Hy heeft ſijn Bruyt ontfanghen/

End' byiendelijck gegroet.

Als ſp binnen is ghecomen/
Die Jonckvrou repn ghemanieret/
Elck hiet haer willecomen/
Bzeught werter ghehantiert/
Op den Tootn ſachmen bieren/
Deur de ſtadt nacht ende dagh/
Met lieflycke manieren/
Men hoorde daer gheen gheclagh.

Van daer is ſp ghetoghen
Na Doordrecht wgt vermaert/
Alſoomen ſagh booz ooghien/
Wert daer gheen bzeught gheſpaert/
Trompetten en Clacoenen/
Gaben ſeer groot gheluyt:
De Schutters ſaghen ſpoeden
Om t'ontfanghen de Bruidt.

Die borghers daer ter ſtede/
Liepen bupten de poort/
D'Heeren/en Schutters mede/
Tgheschut wert daer ghehoort/
Men ſach Beck-tonnen branden/
Ter eeren de Princes baillant/
En ſpraken met verſtanden/
Weeft willecom in Hollandt.

Ghp meught u wel verblighden/
Ghp ſteden hoogh vermaert/
Want noyt tot gheenen tijden/
En waert ghp ſoo bewaert/
Met ſulck een Edel Heere/
End een Princeſſe bzoet/
Want ſp beyde booz Chriſtus Leere/
Willen waghen liſſen goet.

Laet ons den Heere dancken/
Ghp menſchen groot en cleyn/
Hy ſterckt ons arme krancken/
Alſmen mocht ſien ghemeyn/
Te Lepden booz de ſtede/

Was den vbandt verbaest/
Ende t' Aickmaer oock mede/
Daer rupinden hy metter haest.

Oozloff Wyinslycke Heeren/
Wilt dit in danck ontfæen/
Den Wyne van Ozaengien ter eeren
Soo is dit Liet ghedaen/
Met sijn Princesse verheben/
God spaerse bepde ghesont/
God wil haer sijn gracy geue / Bid' ic uyt shertē grōe.
Een nieu Liedeken. Op de wijse: Het daghe
uyt den Oolten.

○ Oh God wilt doch vertroosten/
De benaude Ghemeynte seer/
Gheen hulp' van Zuyd' noch Oosten/
Van alleene van God de Heer.

Antichrist met sijn ghesellen/
Rasen end' woeden heel verwoet/
Gode uytvercozene diese quellen/
En storten d' onschuldich bloet.

Ghelyckmen mach aenschouwen/
Nenden nieuwen Commandeur/
Die t' Lant brengt in t' benouwen/
Sijn Ryck heeft niet langh gheduerē.

De Zee heeft hy verlozen/
Met haer steden groot van macht
Sijn schepen gheen victorij oorboren/
Teghen der Vlissinghers crachte.

Een aenslagh dede hy maken/
Oyt Eplandt van Schoutwen sijn/
Om een hoercken in de Zee te raken/
Maer ten sal niet ghewonnen sijn.

Ten eersten heeft hy inghenomen/
Brouwerf haben de schansse groot/
En daer na sonder schromen/
Belegghet Gomine minjoot.

Binnen Bommene dy baendels laghen/
 Al van des Princen heyracht/
 Dier niet met wille opgaben/
 Maer wederstondent met macht.

De Spaengiaerts laghen daer langhe beur/
 Om dat syt niet condon winnen hoozt/
 Sy slozinden een gheheel dagh deur/
 Daer gheschiedde soo grooten moozt.

Mer gheweldt sy inbielen/
 Bommene de schansse groot/
 Sy vermoordender alsoo vele/
 Men sach noyt meerder noot.

De Spaengiaerts raesden soo seere/
 Om haer der soldaten berles/
 Daerom spaerden sy niemant weere/
 Maer jaeghden den Geus doot de spies/
 Prince/ wilt een exempel nemen/
 Men dese soldaten goet/
 Die daer lieten haer leven/
 Doot i' vaderlant ghestoet haer bloet.

¶ Staet na i' beste. Jecit.

Als Ziericzee belegert was, is de Commādeur
 na Mechelē gereyft, alwaer hy met eē subite
 pestelētie geraect wert, daer hy te Brussel af
 iterf. Opde wijze vanden 130. Psalm.

R Equiem moghen wy singhen/
 Over de Ziel/ deboot
 Van Don Lowijs laet ons boozt bysinghen/
 Die daer is bleven doot/
 Jesuïters wilt Vigily aenheben/
 Franciscaners bidt alhier/
 Ons Gouverneur wilt ons begheben/
 En reysen na i' Daghebber.

Ine Jaer sessentsebenich verheben
 Den vyfden dagh van Meert/
 Is Don Lowijs gheschepden upt leben/

Twelc

Welck ons wapen seer deert/
 Ducoalf is wech ghelopen/
 Don Louys ghestorven hier/
 Ons ware wil niemant meer coopen/
 Wp comen inde leer inghe schier.

Nu sullen de Geusen verblijden/
 Van desen grooten afval/
 Maer de Paus tot ghelegghender tijden/
 Een nieu Gouverneur senden sat/
 Hp sal ons niet heel verlaten/
 Al schynen wp despet aet/
 Wp troosten onsselvs boven maten/
 Hoe qualijck dat het ons gaet.

Wp sullen ons weder verbzoutwen/
 Dat Ziericzee sal ghewonnen zijn/
 De Spaenjaerts staen ons bp getrouwe/
 Teghen alle der Ketters fengn/
 Onse Paus wil syn Ryck niet verliesen/
 Daerom sal hp senden solaes/
 Hp sal een Gouverneur kieser/
 Spijt al de Geusen dwaes.

Dat Brankerck wil accorderen/
 End' maken daer peps en bree/
 En de Hugenooren daer triumpheren/
 Dat doet ons herte soo wee/
 Hp sullen de Geusen hulpe senden/
 Ons tot groote Rutwyn/
 Waer wp ons keeren oft wenden/
 Ons macht gantsch al verdwynt.

Hondert Zielmissen willen wp lesen/
 Dooz de Ziel van onsen Commandeur/
 Alle heplighen wp aentropen bp desen/
 Om Christus ons te vdoen beur/
 Dat hp de Ketters wil uptroepen/
 En ons trouweluck wil bpstaen/
 Op dat sp niet langher en groepen/
 Die ons Riffe heel teghenstaen.

Een nieu liedeken vande belegeringhe ende
opghevinghe van Ziericzee. Op de wijse
Maximilianus de Bossu.

A Enhoort een liet ghy **E**hristen schaer/
Wat sich heeft toeghebraghen/
Al int vyventse stichste iaer/
Men mach het wel beclaghen/
Den thierenden October wert Ziericzee belept/
Vande Spaenglaerts benout aen allen zyt/
Gien victali conden sp becomen.

Sp hebben de stadt ghehouden lange tijt
Met ghewelt sonder versaghen/
De Geusen deden de Spaenjaerts groot spijt/
Met haer schepen alle daghe/
Daer bleef soo menigen Spaenjaert doot/
Al waren die Geusen in groeten noot
Ziericzee dege van hongher claghen.

De Princ als een ghetrouwer heer/
Heeft dickwils begeeten te ontfetten/
Ziericzee die daer was benout wel seer/
Maer de Spaenjaerts hebben alijt belettet/
Sp schoten de schepen al in den gront/
Vande Geusen die soo menige lysten vont/
Dau was alteseer besetret.

Daer was geen diepte verstaer wel mo/
Om met grooter schepen daer by te comen/
Dus hadden sp de stadt ghemaecht byp/
De Geusen met vele daden byorne/
Maer God en heeft het niet gheconsenteert/
Hy moet nochtans alijt syn gheert/
Op ons selfs laet ons niet steunen.

Daer was soo groote dier e tijt
Binnen Ziericzee onder de ghemeente
Menich broom herte veel hunger lijt
Ghelijck gheschiet is binnen haerlem mede/
Hoe mach deene bleesdy ons quellende sijn

Gruse Liedekens.

Het ander en aendoet 100 grootten pijn/
Daer wy syn dan een hooft eens leden.
Dat doet altyt het ghecroonde beeft
Ende des Anichzifts dienaren/
Die altyt mer een bloetdoflighe geest
D'onnoosele ende gheloobighe beswaren/
Sp achten ons ketters onbertsaecht/
Om upt te ropen t'oncrupt quaet/
Teghen Gods wille na t'schzifts verclaren.

Anden mep den thiennden dach
Woerde Ziericzee de staet opghogheben/
Maer sene alsoo goeden verdach/
Behouden goet lgh en leven/
Monseur Dragon heeftse in genade ontfae/
Hij heeft beter dan Ducdalf ghedaen
Doen haertem worde opghogheben.

Wylince ghy Papoutwen verblift u nu/
Dat ghy Ziericzee hebt ghewonnen/
De gantsche Zee sal voortaan wesen u/
Maer ghy sulter seer aen floutwen/
Ziericzee sal weder onse wesen/
Papou meuchdyt leven een eyt termyn
Ghy sult wonder aenschouwen/
Staet na t'beste.

Een niet liet vande couragieuze Brusselaers.
Op de wyse: Wilhelmus van Nassouwe,

Ghy Brusselaers met Couragie/
Wolent u saecken wijs/
Ghy croght noch uwe gagie/
In alle steden prijs/
Want elck is wel ghedachtich/
Hoe dat ghy onbelaen/
Den thiennden penninck eendachtich/
H. hebt wederghestaen.

Ghy croght der Leeuwen namen
Wanemen u vroom bevint/

Midts dat ghy altesamen/
 Zoo eenich zyt ghesit/
 Om de Spaensche vanden
 Nu te bhanghen ten val/
 Die hier des Conincs Landen
 Bederven oer al.

Die Spaenjaerden villedinich/
 Ropt ghy vromelghe upt/
 Hoe wel sy zyn hier wepnich/
 Op schattent Landt overkupt/
 Maer sy comen tot schande/
 En die raet met haer spzeckt/
 Want God seer goederhande/
 Alsulcken Raet nach breekt.

Sy syn op dees condicp/
 Ghecomen in het Land/
 Om de Augustiep/
 Te stellen in den trant/
 Maer niet op Conincs belasten/
 Maer dooz Grandelle loos/
 Die sant veel vzeemde gasten/
 Die sy daer toe vercoos.

Sy quamen als bloode honden/
 Het bleek ter stont seer wel/
 Men hebet wel gebonden/
 Sy vielen te rebel/
 Want als wy nu dit vaten/
 Sy deden hot en gerecht/
 Teghens Coninc placraten/
 Ja teghen reden en recht.

Dit hebben wy verdzaghen/
 Wel rhten Jaren lanck/
 Dat wy laghen bestaghen/
 In des Spaenjaerts bedwanck/
 En ghehoort de spaensche sprake/
 Die ons verdort den tyt/
 Nu is Bussel doozsaecte/

Dat wy die worden quyt.

Elck is op haer vergr ammet/

Ja die Staten nu oock:

Bzussel seer bperich blammet/

Ouer al gaet op den roock:

Wie van Antwerpen ghepresen

Die coopen tofsen hout/

Willen sy daer langer wesen/

Sy sullen worden cou.

Nu roept met accorde/

Den ghemeenen raet/

Craemt op ghy Spaensche Natie

Tis beter dat ghy gaet/

Elck is op u verbeten

Want ghy sijt hier suspeckt/

Oft ghy sult werden ghesmeten/

En ghy niet en vertreckt.

Elck roept gaet henem na Spaenien/

Met wercken onghebeert

Want Appelen van Ozaengnien

Sijn hier seer wel begeert/

Gaet henem maecht kabassen/

Sijt vygen en Kosyn/

Die bruchten syn al ghe wasschen/

Tequaem is den termyn.

Tis wel weert te vertrecken/

Dat ghy nu moetet blicn/

Ghy die in alle plecken

Zoo seer hier waert ont sien/

En nu sijt ghy verslegghen

Van elck int generael/

Tis i' Outwenaerde ghebleken/

Te Bzussel princepael.

Wit is mijns herten wenschen/

Daer ick na heb ghehaecht/

Dat nu booz alle menschen/

Den prys mach syn ghemaeckt/

Datmen in alle steden
 God mochtse prijsen by
 Hy is een Vader vol blyden/
 Die blijft ons altyt by.

De Spaengiaerden haren moerwille bedrijvē
 de met moorden, rooven en vrouwen schē-
 dinghe, zijn die Staten veroorsaect de wa-
 penen aen te nemē, om de Spaeniaert wtē
 lāde te verdryvē, Op de wijze alsoot begint,

Wel op/wel op Spaengiaerden/
 Die nu in Brabant sijn/

Hoe smaectken u de ghebraden

Daer toe den coelen wijn?

Ghy moet naer Spaengien met ghewels

Sonder paspoort/sonder gelt/

Jochey nu staet de Spaengiaerts by.

In Brabant quamen sy dzinghen

Die Spaensche Jonckers wijs/

Vlaenderen wouden sy dwinghen

Die steden maken prijs

Of sy wouden sijn betaelen/

Die leste penninck onghesaelt/

Jochey nu staet de Spaeniaerts by.

De Staten banden Landen/

Die setten haer een dach

Willen u wel betalen

De leeninghe coeten af/

Soo moest ghy upt den landen gaen/

Die Spaeniaerts riepen/ Hier te verstaen/

Jochey staet nu den Spaengiaert by.

Die Spaenjaerts altemale/

Riepen cleyn en groot/

Ghy sullet ons al doen betalen/

Die daer sijn ghebleven doot/

Of wy brengen de stede al onder de boet/

Wasschen ons handen in Bragers bloet/

Geuse Liedkens.

Jochep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Die Spaenjaerts wierden Heeren
Als sy quamien in Brabant/

Die Lant wolden sy regeren/

Sy waren daer onbekant/

Wat Lant was haer ghegheben van Durbalf/

Maer sy en creghent noch niet half/

Jochep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Die Spaenjaerts vals van gronde/

Die hadden een raet bedacht/

Hoe sy wouden vermoorden/

Ombrenghten op eenen nacht/

Brussel/ Mechel/ Leupen saen/

Als sy tot Antwerpen hebben ghedaen/

Jochep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Die Staten bande Landen/

Lieten de Trommel ontslaen/

Om Ruyters en Lantsknechten

Die wouden sy nemen aen/

De kinders roepen in Brabant op straet/

Des morgens vroech des avonts laet/

Jochep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Ghy Dupischen ende walen/

Die inde Nederlanden stont/

Wy sullen u wel betalen/

Met zilber en roode goud/

Wy sullen de Spaensche Heere altemael/

Ridder slaen met Root/ Yser en stael

Jochep nu slaet den Spaenjaert byp.

Als de Spaenjaerts syn verdoeben/

Met hare Spaensche knap/

Die moeten leeren weven

Of roepen Ketel-lap/

Of Schoorsteen begheer sonder Leer/

Is dat niet schandt van sulcken Heer

Jochep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Ghy Spaenjaerts moet nu dupken/

Wat baet u moorden sel?

Dat ghy des Coninck Landen

So seer maectte Rebel/

De Coninck van Spaenglen is onsen heer/

Dus roept / slaet doot de spaenglaerts seer/

Roep nu slaet de Spaenjaerts byp.

Een nieu Liedeken. Op de wijse; vanden 79.

Pfalm. De Heyd'nen zijn, &c.

Wel op dupbel/ ghy die in Westerlande/
Hebt ons gebracht de spaenjaert Gods brude
Siet dat ghy hem betwact tot uwen brude

Dat syn Spaenjaert niet met gem ommeconen/

Ghy quam ons van u Daep/

Ghecleet recht als een schaep/

Noch den wolf moeste wijcken

De Godloos heel verblijnt/

Dain hem aen voor Gods kint/

End liet syn aert oock blycken.

Dit was syn Wet men moest Christum berlaten/

Niet meer van God noch van syn woort praten

Gods kercken repn/ soud men te grond afbouwen/

End op haer plaets Satans Tempel bouwen/

Het grouwel/ voor waerheyt/

Onrecht/ voor eerbaerheyt/

Dat sachten inneboeren/

Rooben stelen/ was byp/

End Oderspel daer by.

Clant was verbult met hoeren.

Den Richter stoel/ was een moorteyl heel bloedich/

Thof was niet dan een roofnest seer onspoedich/

Der Weesen recht was schande te vermeeren/

Der weduwen troost/ te blijven int verseeren/

Elck dreef na syne macht/

Moetwil met groeter pracht/

Men had geen acht op de armen/

Niemant was so gheselt/

Dat hy tegent gewelt/
Den bzenen doxt bescharmen.

Wild' pe nant hem teghen de Godloos' setten/
Oft op Gods Woot acht hebben/ende letten/
Wt was de Leus/ dees soud men dux doer vanghen/
Afhouden/ tot pulber branden/oft ganghen.
Het was oock heel van noot/
De Ketters moesten doot/
Het Lant was vol rebellen/
Maer Gods eyghen bermaen
Moest men sulck volck verlaen/
Verrooven ende quellen.

En was Dathan/ uwer Soons cleet seer schoone/
Hy sette hem/ in Christ' stoel en Throone/
Het volck verblint/ vercoos hem oock te dienen/
En meyn den God soude boosspoot vernielen/
Hy sochtent aersche goet/
End sonder schzomen d' bloet/
Der armen sy vergoten/
Al wast booz God dierbaer/
Zy en achtens niet en haer/
Als sy slechts pet ghenoten.

Maer de Spaeniaert begoft haer weer te raken/
End wilde hem doox schatten stercker maken/
doen bleek syn aert dat hy de schyben sochte/
En niet aen God/ noch aen syn kercke dochte/
Het volc oock niet meer stiep/
Maer bypmoedich uptriep/
Sal dees Alf ons meer rgen?
Wy dienden hem tis claer/
En hielden booz ons baer/
Maer hy bracht ons in lyen.

Clachliet. over de vermaerde coopstat Ant-
werpe. Opde wijze: Wilhelmus vā Nassou.

Waeckt op ghy Nederlanden/
Waeckt op/ tis meer dan tijt/

Oft ghy comt oock in schanden/
 Dus liet wel toe subgt/
 Wilt niet den Wyds ghetrouwe/
 Verjaghen Spaens gebroet/
 Oft ghy brengt u in rouwe/
 Ja om lyf ende goet.

Wilt doch nemen exempel/
 Aen Antwerpen playfant/
 Twelck was Europe Tempel/
 Vol Heeringh triumphant/
 Haers ghelyck is noyt ghevonden/
 Van Coopmanschappen schoon
 Wat wilt men veel vermonden
 Het was des werelts Croon.

Oock canmen wel aenmercken/
 Haer ryckdommen seer groot/
 Aen huyzen ende kercken
 Die daer ghebout staen bloot/
 T'stadthuyz mach ick wel noemen/
 Met twee Bozen inclups/
 Vanden Pandt moet ick roemen
 End oock vant Oosters huyz.

Maer hoe sijt ghy gheballen/
 O Coninckijcke stadt/
 O Heeringhen die smallen/
 O huyzen itgghen plat/
 Dit heeft ghedaen den Vader
 Der Tyannen verwoet/
 Wedaer een Spaens verrader/
 Hierich nae t'Christen bloet.

Ghy heeft oock doen ontstolen/
 De croone vant hooft/
 En maecten de moorders helen/
 Die u nu hebben berooft/
 vele sachten doen singhen
 Van veycheden Beroots Liet/
 Nu moeten die oock spzingen/

En ſitten int verdriet.

Inde maent na October/
In November den vierden dach
Wert ghy beſpronghen ſoet/
Dooz 't Caſteel ſonder ghewach/
Met vier duſſent ſoldaten/
Vanden Antichriſt verwoet/
En noch duſſent piraten/
Te peert ſyt die wel byoer.

Al deer ſpaenſche bloetbonden/
Hebben u beſtozmt fel/
Zoo dat ſp daer doozwonden/
Menich redelgck gheſel/
Die u wilden beſchermen/
Als een maghet eerbaer/
Maer God moeft het erbermen/
Dwen bal die bolchde naer.

Als ſp hadden ghetreghen/
Die ſchans teghen haer gheſtelt
Soo veel ſnyder doen verſlegghen/
Watſe niet en ſyn ghetelt/
Het roepen ende cryten/
Tot inden Hemel clanc/
Van die mer ſach dootſnigten/
Al bande Spaenjaerts ſtranck.

Jeruſalem cloeckmoedich/
Noch Tropen geruineert/
En was noyt ſo verwoedich/
Noch wyeet ghedeſtrueert/
Zp deden die ſtadt branden/
T'bolck wterpen ſp daer in/
Met haer bebloepde handen/
Schoffterden niet te min.

Veel ſnyder doot ghedronghen/
In deſen woeden ſijgt/
Veel oock int water ſpronghen/
En bezoncken ſubijt/

Schepen bol volc ggeladen
Zoncken int ſcheld' ſeer ras/
Om dat elck omberaden/
Hem ſalbeerde op dat pas.

Veel heeren ſyn ontllopen/
Deſen ſeer grooten noot
Doch moeſtent veel vercoopen
Met een haefſtighe doot/
Alſoot wel is ghebleken/
Aenden Graef van Ovetſteyn/
Doch ſietmen noch ghebyken
Veel heeren int ghemeyn.

Wertich Waendelen knechten
Laghen daer inde ſtadt/
Met dupsent Ruyters om te bechten/
Teghen de Spaenjaerts plat/
Die I ſnyder die ghebleben/
Zoo datmen ſey ter noot/
Datter wel ſyn gheſlegghen
Achtien dupsent menſchen doot.

O Antwerpen verheben
Merck waſ u is gheſchiet/
Als dat ghy comt in ſneben
Dooft rupſſchen van een riet/
Want die u doen dit lyden/
Verſtaet wel hoe ickt meen/
Hadden tot allen tijden/
Wel hondert tegen een.

O ghy wethouders bloetgierich/
Hier boelet ghy Godes hant/
Ghy wockenaers onmanierich/
End oberdaders baillant/
Leert God eens recht bekennen
Verlaet u boosheyt quaet/
Op dat ghy moecht ontrennen/
Wat over u hooft noch ſtaet.

Hier volcht eē devoot Papē-geſang, vāde Ca-
tholijcke.

Gense Liedekens.
tholijcke Misse. De wijse: Pafmedi del gosa.

Hebdy niet ter Misse gheweest/
In der Wapen Kercke/
T'guychelspel datmen daer leest
Gaet het wel te wercke?
Oremus kraepen/ / Crupcen saepen/
Nijghen/ draepen// soo ickt wel aenmercke.
Hy duckt/hy buckt booz den Altaer/
Dan droomt hy oock in slape/
Heer beel Crupcen maect hy daer naer/
Verwondert is den Wape
Dat sijn Gopken/s' dubbels bopken/
Onder d'lopken// niet wegh heeft sijn knape.
Hierom is den Waep verblift/
End laet een schelleken clinken/
Al comter veel tot sijn Inbijt/
Niemand en wil hy schincken/
Maer acht onreene// volck ghemeene/
Want alleene// wil hy t'wijnigen dincen.
T'gopken dat hy eten sal/
Heft hy flucx om hooghe/
Sijn knaep stelt als een gheek seer mal/
Des Wapen eers ten tooghe/
Al diet aenschouwen// knpen bouwen/
Vanden douwen// het blijckt booz elc ooge.
Dan laet hy oock een beker sien/
Daer in is Wijn beswozen/
Tis bloet (mepnen de arme Lien)
Want Gopken nieu ghebozen/
Hy kloppen therte// sonder smerte/
Menighe pette// brenghen sy te bozen.
Betoobert Broot van hem ghetoont/
Wert flucx van een ghereten/
De arghe Waep hemselben loont/
Want die daer zyn gheseten/
Die sien hem trecken// den kelck lecken/

Met haer ghecken/ en moggen niet met eten.

Hongher en dorst heeft hy ghebluft/

Hy wast oock dan sijn handen/

Het arm volck d'gdel platteelken kuff/

Hoch seyt die Waep vol schanden/

Gaet al strycken/ die quaemt kycken/

Sijn prattigken/ giet hy nat boort branden/

Spel is upt van sulcken sot/

Hy wort ontschoft/ ontbonden/

Als een ghelapten Rock betmot/

Soo is de Maes bebonden/

Cleyn van waerden/ opder Aerden/

Sal boort paerden/ Catten en boort Honden/

Edaghebber is op haer ghesticht/

Daer loopt sy Zielen halen:

Al is sy blindt/ sy wort ghelicht/

End laet haer wel betalen/

Hy can ontbynen/ upt der pynen/

Doe wel bynen/ Dupischen upt de Walen/

Al verciert sy schoon de Craem/

Niemant en wilse coopen/

Den Engbelsman is sy onbequaem/

Den Fransman half ontloopen/

Zeeuwen/ Hollander/ oock Brabander/

Met malcander/ stootens upt met hoopen/

Wien suldy arme Cramers cranck

Met uwer Miffen laben?

Da Spaengien wegh met haren flanck/

Men wilse hier coets begraben/

Want i wilder buplen/ aen u muplen/

Crighdy buplen/ wilt ras henen draben/

Hierom raed' ick man end vrou

Dat sy daer niet en comen

Met sulcken spel/ dat seg' ick ou/

Wert God sijn eer benomen:

Wat sy rasen/ met vhs-basen/

Wat sy prafen/ i' zyn al pdel droomen/

Een nieu Liet vanden Roomſchen Antichriſt
Opde wiſe alſoot beghint.

Ick ſal u ſinghen een goet nieu Liet/
Kinderen wilt aenhooren/
Int Roomſche Ryck daer is ſolgt/
Daer is een Paus ghecozen/
Ten is gheen God/ten is gheen menſch/
Hy hebet al nae ſynen wensche/
Hy dinct ſoo gheern Wijn/
Hy dinct ſoo gheern Wijn/
En iſt gheen God/of iſt gheen menſch?
Doo moetet dan der dupbel zgn.
Dierdehalf hondert daghen Aſtaet/
Doo heeft hy ons ghegheben/
Willen wy certeyn na hem alleyn/
Na ſyn gheboden leven:
Willen wy houden ſyn ghebode/
Hy ſal ons helpen [dat is iſt]ot/
Al upt dat Waghebier/. Al upt dat/ &c:
Dat is de Paus ſyn Tolhups/
Dat gheeft hy om ſyn buys.
Nu is hy gheſturben/
De heer van deſer Eerden/
Syn Ryck moet hy verben/
Een ander weer aenbeerden/
Hy en gaf noyt ſchat noch tribut/
Hy draepier ſich ſelven altoos upt/
De Paus den h. Man/ De Paus &c:
Men moeſtem alijt ter kercken dragen/
Was hyer niet qualicken an?
Hy quam al voor den hemel ghegaen/
Hy clopte voor die deure/
S. Peeter die hadde ſoo haest vernomen/
Hy quammer haestelijck deure/
S. Peeter ſpaeck: ghy en meughtet niet in/
Ghy moet gaen ſoecken een ander ghewin/

De paus den heplighen man/ De paus den h. &c.

Mach hy in den hemel niet/

Waer dupbel blijft hy dan?

Al voer de hel quam hy ghegaen/

En clopte voer de deure/

Zoo haest hadde den oppersten verstaen/

En quammer haestelick beute/

Lucifer sprack: ghy meught niet in/

Ghy moet gaen soecken een ander ghewin/

De paus den h. man/ De paus den/ &c.

Mach hy in hemel noch in hel/

Waer dupbel blijft hy dan?

Hy quam al voer t' Daghebier ghegaen/

En vande dat sonder vraghen/

Wat hier soo menich bedrogghen heeft/

Hy mach dat wel beclaghen/

Zijn Ziele lydt daerom oock pijn/

Om datter soo veel bedrogghen zijn

De paus den h. Man/ De paus den/ &c.

Hy mocht in hemel noch in hel/

Int Daghebier laten wip hem dan.

Een Liedeken, van den gantschen handel der

Nederländen; ende van den val Babylons.

Opde wijze: Engelenborgh is een bordeel,

Engelenborgh is een bordeel.

Hoorst paus ghy grooten Antichrist/

O helsche Enghelen vol van twist/

Zp roepen sterck: Wibe Papist/

Maer t'mach haer al niet baten:

Want u Ryck al/ kryght eenen val/

T volck maectt gheschal/ groot ende smal/

En noemen de Papen sot en mal/

De kinders van der staten.

Ghy Nonnen/ Baghen/ maectt eenen dans

Neemt oorlof aen u heplighe mans/

Ghecleet, wit/ swart/ grau als een Gans/

Met Cappoens ſonder bellen/
 Zp decken thoot/haer Crupnen groot/
 Want Caes en broot/is op/its noot/
 Zp bluchten wech/repcht hen de poot/
 Segt adieu metghesellen.

Haer Craem gheciert met goden ſchijn/
 Van gout/silber gheſtelt ten toon/
 Veel offergeits was haren loon/
 Men ſachſe vop goetereen/
 Veel Doſten hoort/droncken verſmoort/
 Haer zielen broyt//werden vermoort/
 Hierom is Godt op hen verſtoort/
 En wilſe ruineren.

Monick/Pylo/Abt en broer Lollaert/
 Concili van Trenen heeft nop: verclaert/
 Dat ghy ſout laten waſſchen den haert/
 Maer peder een bedwinghen/
 Tot hout ende ſteen/het volck ghemeen/
 Wie niet onteen//u Gopken kien/
 En eerde lobben God alleen/
 Die ſout ghy doen ombzinghen.

Den Edeldom vant Nederlant/
 Wou niet meer Chriſtens hebben ghebant/
 Tplaccaet moeſt wech/dit waſt verſtant/
 Sou volck papſelyck leben/
 Madamme loos//dit oock vercoos/
 Onbaſt altoos//was haren voos/
 Zp wilden met de wapen voos/
 De Chriſtens hebben verdreben.

Men pzeckte Gods woort ſupbar en claet/
 Daſgoden vielen van den Altaer/
 Tdzencken/moorden/was geen ghebuer/
 Elck mocht leuen in ifyne/
 Maert Paeps geſanck/gold loon noch danck/
 Want hen outſanck//die was ſer tranck/
 Tvolck was los upt haer bedwanck/
 Dit dede hen groote ppne.

Den Paus Grandelle principael/
 Wou ſulcx keeren als Cardinael/
 Ontboot Ducdalbe t' Paus baſſael/
 Webers waren zyn elen/
 Om t' Lant ydoon/ te maken ſchoon/
 Des Coninc croon// waer ſynen loon/
 Want moorderp was hy ghewoon/
 Rooven/ ende ſtelen.

Tint Trupen en te Willebzoek/
 Vergaerden veel Lant/ knechten cloec/
 Zo wiſten upt des Paeps verſoek/
 Datmen hen ſou verſagen/
 Twert onghemack/ Den Egmont ſprack/
 Tverbont dat brack// den prins vertrack/
 Tghemeyn volck was doen veel te ſwack/
 De Spaenjaerts wech te ſlaghen.

De papen ſonghen: Gloria laus/
 Ter eeren de hulpe al handen paus/
 Dalbanen deden t' volck veel raus/
 Tſpel hiet hen al ghewonnen/
 Men ſochter t' goet/ men ſtoxtet bloet/
 Tpaeps ghebroet creech eenen moet/
 Veel dupsent menſchen met der ſpoet/
 Vluchten wech ſoo ſp ecnnen.

Zo vingen en dooden doen den Egmont/
 Van Hoorn den Graef in eender ſtont/
 Oock veer: hien Edelen vant verbont/
 Gehanckelijck behouwen
 Diemen oock ſach// geben den ſlach /
 Mer groot gheclach// op eenen dach
 Ten bloetraet diel ghedencken mach/
 Twerf hen oock wel vergouwen.

Sp marckten weer nieu Goden fris/
 Coſier/ Baghne/ elck lypde mis/
 Veel hunchelaers hilepen ghewis/
 d' Altaren nieu oprechten
 Het Baghebier heet/ wert weer bereet/

Dooz zielen leet // bontmen vereet /
Zielmis hardoen / als d'aus beſcheet
Men gaf weer gelt van blechten.

Mijn heer den prins een vromer heit
Quam by Maſſicht met groot ghewelt /
Om ſlaen Duedalve / die bloet int velt
Hem ſchandich had begraven /
Hy vreesde ſeer den vromen heit /
Die doe d'afkeer / nam veel te meer
Deur Brabant / vranckryck: want met een /
Wou hy zyn byant ſtraben.

Wt was dē crēch / elck paep ſpang locht /
Duedalve heeft ſloer ſyn loon gheſocht /
Hy eſchte meer / dan volck vermocht /
Paep had hen toegheſchreven /
Het tiende deel / van elck Juweel /
Twēet al crackeel / lant ſocht appeel
In tien Jaer creech hyt reſten heit
Hadden ſijt willen gheben.

Maer lant en luyden worden gram
Spraken den prins diet haest vernam /
Om hulp die weer gheweldich quam /
Den Lande aſſiſteren /
In Henegou // als Crēchſman hou
Doozt Landt ghelrou // hy bechten wou /
Duedalf dozt noyt vooz ſyn aenſchou /
Met macht hem reconterren.

Maer met berraet is hy te ſterck /
Die Franſche mooyt was wel ſyn werck /
Zy meenden also int Brabants perck /
die Edel Prince te oncringhen /
Frans volck planteyt / hem toegheſeyt
Was niet gheleyt / doen bleck wel tſeyt /
Ten docht den prins daet niet ghebept
God wous oock niet ghehenghen.

Na Holland hy trock / zyn was den Briel /
Holland / Zeeland / hem oock toebiel

Op dat elck Stadt haer goet behtel/
 Haer recht ende statuten/
 Wp kenden wel// Dusdalso opstel/
 Als slaven snel/sou yse fel/
 Met d' Inquillite doen ghequel/
 Was igt hem thoutwen buyten.

Igher viel doot Pausdom/ t'groot abups/
 Claris noch Nonne en bleeffen thups/
 Oock Monick/ Canonicken wou coufugs/
 Poots Paeps gheloof niet hanghen/
 Elck is ghewent//upt son Conbent/
 Den Graef bekent//met Bartellent
 Wouden nemen die Wapen blent/
 In haer selfs strick ghevangen.

Ghy Wapen nu valt op den cop/
 Den steen van u gheworpen op
 Men hanght u vlyck vp den crop/
 Den baet crupn noch salve/
 Want vlye le Geus//is nu de leus/
 Bercht uwen neus/theel aenschyn peus/
 Thoozitten is ghedaen Rompens
 Gaet claghet by Durdalbe.

O quispel u water mozt niet begeert
 O Olie oock aen u Lampen smeert
 Blyft by ihups met uwen weert
 In die halbe mane
 Want volck propijs/ is worden wijs/
 Dat al u Spijs//is groot afgrijs
 Dus schijft alsamen booz een debijs
 Wech buyt Waep rupmt de bane.

¶ J. Vander Voort.

Loffang ende dancksegghinghe over de Ne-
 derlaghe ende verstroyinghe vande Spaen-
 sche Armeye, int laet 1588. Op de wijse vā
 den 50. Psalm, God dre der Goden,&c.

Die ſtercke God/reuwich end ſonder ent/
 Heeft ſyne cracht hier in ghemaect bekent/
 Dat hy ter ſchand en gantſchelyck onder boet/
 Nu heeft ghebracht des Spaenjaerts hooge moet/
 Haer wreed'opſet heeft hy/ zyn Maem ter eeren/
 Doo; zyne macht tot niet ghedaen verkeeren.

O ghy Gods volck/die op der aerden leeft
 O hert end mont/tot ſynen loff begheeft/
 Ghy Engheſch volck die God groot gunſt bewijft/
 Danckt hem hoochlyck/met luyder ſiem hem prijft/
 Ghy Nederlant met Enghelant verbonden/
 Wilt oec al van lof en danck vermonden.

Int Jaer een duyſt/duyſt hondert tachtich acht/
 Wonderlyck Jaer by alle man gheacht/
 Iſſer een Vier/van vier Jaren eendracht/
 Van een Spaenjaerts in Zee ter werelt bracht/
 Dyeemt van fatſoen/in ſtercke groot en heerlyck/
 End om te ſien/ſeer wonder en verbeerlyck.

Dit monſter was des ſcherps toeruſting groot/
 Die d'eerd en locht ghedreycht heeft met der doot/
 Ja opentlyck doſt ſegghen op dat pas
 Dat hy gheheel des Werelts breeſe was/
 End dat niemant (ſoo ſontlyck doſt hy ſpreken)
 Soud' dooren doen van teghenſtant een tecken.

O hemelen/als ghy aenſaecht dees Bloot
 Van hondert bybenderich Schepen groot/
 Op ſwaters rug/elck gheleek een Caſteel
 Vol van gheſchurs/Cruyt/Loot/en volck ſeer veel/
 Wepnde ghy niet datmen haer ſou aenſchouwen/
 Der kinderen Gods verderf/en ſwaer benouwen?

O groote zee/ick bid dy ſecht my als/
 Dees ſware laſt lach op dyn natten hals/
 Zyn dyn ſchoudren aldaen niet moed gheweest/
 En van verdriet ghehadt een ſwaren geeſt?
 Wouſt dy niet wel aldoen onderwinden/
 Ons ſchep en volck in dyn balg te verſlinden?

Hemel end eerd/ſegt my als ghy daer ſaecht/
 Ten

Men dander kant noch een dier onbertsaeght
 Welck al ghereet met pber ende blig
 Om hem by een te hoeghen niet dan ege
 Verwachtende: hebft op niet willen setten/
 Om dat als daen mede te beletten.

O Coninghin/ die God den Schepper breeft/
 Die so iderlingh ghedzecht heeft die rempeest/

O Coninghin/ den breeenden goeder tier/
 die boden al ghestaen heeft dit dangter/
 Dochte ghy niet dat Godes hant almachtich/
 Alleen gheweest is dghn bewaringh crachtich?

Ghy volckeren diet mep; al sweechs bepaelt
 End ghy Staten die Chzisto niet en faelt/
 Staten verknocht soo vast met goet eendracht/
 Tot wederstant des Spaenschen Conincx macht/
 Heydy met al/ daer is geen hoop boorhanden
 Van God alleen tegen onse vpanden?

Ghy jonge spruyt van hochberoemden stam/
 Waer dooz die Lant in boospoet seer toenam/
 Kint dat sijn vader in alles wort gbelghck/
 Depnsde ghy niet dat God in goetheyt ruck
 Alleen vermach ons dit ghewelt afweeren/
 End dat noot weer in calnte doen bekeeren?

Als nu de Zee niet seer met haren danck/
 Ghedraghen had dees vrucht twee maenden lanck
 Heeft sy daer na/maer faeck met wint ghequelt/
 Dees schepen al op goede ree ghestelt/
 Ontrent de stadt van Callis dat sy waren/
 Hebben daerom bzeucht willen openbaren.

Onder hen was alreedy ghedeelt het goet/
 Van Enghelant en van dees Landen soet/
 Mijn is seyt deen hier vant Gubernement
 Mijn is dees staet/seyt dander/hoort hoe tent
 Ygelghck van hen (maer altebzoech) vertelde
 Zijn staet/zijn lant/zijn goeden end zjn geldes

Maer principael die Coninck dacht te zjn/
 Alreets ghecroont/wat costte tot dien sijn/

Heeft hy ghebaen syn boozgaende gheluck/
 Gaf hem oosfaeck te dwaalen in dit stuck/
 Wenckende dat als nu tot syner byomen/
 Die schoone Roos van Englant was ghecomen.

Maer God diet al upt den hemel doos-booght/
 Den stouten druckt den nedighen verhooght/
 Die van syn volck goedighelick hoorde de clacht/
 Als sy benaut/ hem bidden met aendacht/
 Heeft haestelyck over dit volck hoochmoedigh/
 Nederghestort/ syn toorn en gramschap gloedigh.

Want d'Enghelesche/ghelick als honden snel/
 Wapper en cloeck teghens die Bepzen sel/
 Hebben ghedaen met hare clepne Wodts/
 Dees kraken hoogh/ met schieten beel aen stoots/
 End hebben hen soo byomelyck ghedraghen
 Dat desgheluck noyt is ghehoort syn daghen.

Die van Hollandt en Zeelant seer vermaert/
 Zynd' als doen oock by malcander vergaert/
 Hebben d'uytganch kan Wipkerck' soo beset/
 Dat de Prince van Parma wert belet/
 Mer syn schepen/en volck in groote hoopen/
 Aldaer versaemt/ als doen in Zee te loopen.

End wilsoten dat des anders meynung was/
 Oock hem hier by te boeghen soot gaf pas/
 Heefse verwacht: maer metter tyt doch hoorde/
 Heeft d'Enghelesman ghesonden aen hun boort/
 Boort wint boort stroom/beel byanders die hen deden
 Nemen de blucht/noyt meerder schaed' sy leden.

W'een metter haest/zynde boort byant verbeert/
 Hout af syn rouw'/volck en schip by salbeert/
 D'Andere oock me syn ancker strack oplicht/
 Om te ontgaen/syn Zeylen by ontslicht:
 End soo verbaest hen op de loop tsaem stellen/
 Langs Enghelant de wint neemt's oock te quellen.

Van wint ghejaeght van d'Enghelesche verbolght/
 Oock van Gods hant/seer zynd' op hen verbolght/
 Maert Oosten by/dan loopen sy na t'Noort/
 Heel

Heel Schotlant om/ wie heeft ghelijc ghehoort?
Een grooten deel op d' Yrsche kuilen stranden/
Een grooten deel comen in supants handen.

De rest haer cours na Spaengien heeft gheset:
Maer al bergheefs: want God heeftse belet/
Gheen bequaem weer noch wine hy hen verleent/
Dulc dat daerom sy werden seer vercleent/
End soo daer thups magh pement syn ghecomen/
Dat hy niet meer hen gheet op onse stroomen.

Groulyck ghericht van God ghebenedijt/
Waer op wel staet te letten in dees tijt:
Een wonder werck/ ghetupght seker en wis
Dat als een mensch vol trots God teghen is/
Schickt God als dan dat hy moet schande draghen/
Maer hy groot is/ daer na meet hy syn plaghen.

Maer ghy Gods volck/ doo; syne macht begoet/
Van dit ghewelt/ u monden open doet/
Ontcupt u hert/ wilt hem gheben de eer/
Dat van Spaengien verwonnen is het heer/
Maect dat syn Lof ende Naem vol van weerden/
Overal groot ghemaectt werd op der eerden.

O ghy Gods volck/ den welken seer veel quaets
Veel lepts/ veel pyns/ veel arbeits/ seer veel smaets
Toebreijt was: hier van synde bevyjt/
Den Loffer prijst/ nu end tot aller tijt/
En liet wel toe/ dat ghy dees wonder dinghen/
In gheen bergheet/ oft onacht laet byinghen.

Kudde van Chyft/ die metter waerheyt wel/
Nu segghen meught/ O God van Israel/
Hoe wonderlijck hebstu ons bander doot
Des lijfs end ziels bewaert in desen noot/
Singt van herten de weerdicheyt verheben/
Van syn goetheyt/ en sterckheyt daer beneden.

Segt/ O mijn God/ Vader in hemelrijck/
Mijn Rotz/ mijn bozght/ wie is doch digne ghelijck?
Ghelucksalich/ ghelucksalich is hy/
Die voo; syn schilt/ end steunsel hebet dy/

Almechtich God: gheen quaet en can benouwen/
Den Droncken die vaſtlick op dy betrouwen.

God is die de winden hout in ſyn macht
Die tſignen dienſt bereypt ſtaen dach en nacht
Hy is de geen die doet al wat hy wilt /
Inden Hemel / en op de Zee ſeer wildt /
Tgantsch aertſche dal ſonder te murmureren
Met dienſtbaerheyt / volbrenght al ſyn begeren.

Deel' Coninghen en deſe Princen ſiet /
Zijn by den Heer der Heeren gantschelyck niet /
Dees moedighe Roſſen ſſen zijn boozwaer /
Als ſtroo boort byt boort enſen God lofbaer /
Want tegens God ſyn Soon en zyn der kercken /
Helpt gheene raet aenſlach / noch menſchen wercken.

Opreft dan niet meer / ghy volck van God bemint /
Den ſterflicken menſch te ſchanden ghesint /
Aentorpt den Heer en bidt hem by etichlyck /
Betrouwt in hem verwacht ſtant by ſtelyck /
De menſch en is niet meer als ſtof der aerden /
Welck van Gods wint lichtlyc verſtupft cā werdt.

Dat zyn goetheyt / ghenadte en vriendelyckheyt /
Dijn ziel en hert ontſteect met vpeticheyt /
Op dat hy mach van dy naer iſſen gheeft
Werden bemint / ghebient / en recht ghevreeſt /
In hem alleen ſtellende dyn vertronwen /
Hem biddende dus ſteets ſonder verſouwen.

O God die van ons vrant dicwils hooft /
Tot u onneer / dit quaet laſterlyck woort /
Haer God is God ober water ende wint /
Op dlandt en heeft hy ghesach oft bewint /
Thoont dat boort aen ghy wt inden cricht bloedich
Soo wel te Land / als ter Zee / onſ' God goedich.

Een nieu liedeken vande Berchſche Soldatē,
doen ſy de ſtadt aenden vyant vercoht had
den. Op de wiſe: Bruynſmedelij, Bruyn-
ſmedelij, ghy ſyt ſeer hubs, &c.

S Eght ghy Berchſche Soldaten/
 Hoe waert ghy ſoo ghelint
 Dat ghy hebt gaen verlaten
 Welck u wel had ghedient?
 Moet ghy nu niet met op bekinnen/
 Dat ghy waert berooft van ſinnen/
 End oock al ſiende blind?

Hadt ghy niet badt ghebieben
 Vereenicht met hollant?
 Want het was u vergeben/
 Al u groot onverſtant:
 Ghy moet nu bet u craghen/ waghen/
 En daer toe meer ſlaghen/ draghen
 Nu ghy dient den vrant.

O weelde gaet verkeeren/
 Ghy meucht wel Weſen gram/
 Ten Berch waerd op als Heeren/
 Elck hoer ſcheen een Madam/
 Neus en leckerbeet vliepne/
 Langhe fleur/ en maghet hepne/
 Was daer den hooghen ſtam.

Dit waren d'edel mannen/
 Die daer hadden beuel/
 Jan van Maſtricht ghebannen/
 Oock Spillebeen kennen wel/
 Oock Lenaert Spronck/en boulepen/
 Alſulcken volck dat breeſdemen
 Wat dacht u van dat ſpel?

Maghet hepn wilt hoozen/
 Was Edel van perſoon
 Een Papenkind ghebozen/
 Daer toe een Hoetenſoon/
 Alſulck gheſpuyſ was daer den Adel/
 Saten als Craben innen Zadel/
 Blinckten van goude ſchoon.

Dierſlodt had' oock beſteken
 Een Judas ſpel ſeer vals

Sense Liedekens.

Te Berghen ist ghebleken/
Waer van is veel gheschals/
Dits oock een Boer van synen **V**ader/
End daer toe een **L**anberrader/
Hy can **S**paensch ende **w**als.
Eerst waerdp als **K**omepnen/
Gheacht en oock befazmt:
Maer nu zyd vlepnen/
Van alle man ghenaeht:
Om dat ghy gingt den **B**ergh **b**ercoopen
Ende sijt daer uptghelopen/
Als schelmen onbeschaeht.
Daer toe oock al u **d**aden/
Die ghy hebt ghedaen/
Gaet ghy nu selfs versmaden/
Den **S**paentaert hanghen acn/
Ghy moet nu na haer pijpen **d**ansten/
Ep booz steden oft booz schansten/
Vloon suldp ontfacen.
Moetwillich waerdp seere/
Teghen reden en recht/
Ghy wout selfs blijven **h**eerre/
Nochtans waerdp maer knecht
Den **h**eerre die ghy hadt gheswozen
Die en woudp ghenins hoozen/
Vsaecken stonden slecht.
Die u moesten betalen/
Stont ghy ten dienste niet:
Dus zijdp sonder salen
Wel weert wat u gheschiet:
God en wil dat niet ghebinghen/
Dat den knecht sijn heer sal dwinghen/
Dus naecht u waer verdriet.
Waerom woudp niet hoozen/
Mae de heeren baillant/
Van **D**ordrecht uptbercozen/
Die daer stelden te pant/

Haer liff en goet tot een verstyben/
Dat ghy sout daer binnen blijven/
Betalen u contant.

Cornels end Capiteynen/
Hebben gheteekent daer/
Diet metter herten meynen/
Als dat ghy sout boozwaer
Tot alder tijt de stadt bewaren/
So ghy deed s' boozleben Jaren/
Maer ghy sijt nu onclaer.

Den Spaenjaert sal u krouwen
Met woorden wel bedocht/
Wenckt oft u is berouwen/
Dat ghyse hebt aensocht/
O hooghen moet en mach niet baten
Nu ghy hebt de stadt verlaten/
Syndt oock al vercocht.

Ghy errecht wel uwen wille/
Beloften schoon van als /
Maer so sweghen stille/
Haer hert dacht binnen dals/
Ghy hebt aen haer veel troz bedzeben/
Dat en sullen sy u niet bergheben/
Maer bzinghen u om den hals.

Zy sullen daer op telegghen/
Om te cozen uwen steert/
Men salt noch hoozen segghen:
Want ghy sijt straffens weert/
Ten Berch en waerdv niet om dwingen
Zy sullen u hier of daer ombyngghen/
Te voet en oock te waert.

Ghy sult nu singhen hoozen/
In een Latijns beduyt/
Van eenen Daep gheschozen/
Sijn pzecken ober luyt:
Ghy moet nu leeren nighen en stuppen/
Smogghens boesch een misken suppen/

Geuse Liedekens:

Al eer ghy rijdt om buyt.

Ghy hebt veel quaets bedreven/
Aen man/ vrouw/ ende kint/
Die ghy vraecht om haer leven/
Twas vrant/ ofre vint/
D'leven dat gincle God verdoet en/
Ghy sult conken al te niet en/
D' straffe die begint.

Ghy zyt nu wel bedeghen/
Met den dubbel van Doet/
Nu ghy hem hebt ghecreghen
Die syn leven vercoet/
Men sal hem binden ende smijten/
Hy moet synen dootstront schyten
Als hy ghebanghen wort.

Dorlof int concluderen
Dit dient oock wel verhaelt/
Dat sy nu vast mineren/
Diz ten Berch syn betael
Hier of daer wort d'een ghebanghen/
En derest mach worden ghebanghen
Verdienste niet en faelt.

Ik bid u trou Soldaten/
Betracht altyt u eer/
En wilt oock niet verlaten
Den dienst van uwen heer/
Al quam u schoon den vrant terghen/
Tsu voor hem den of voor Berghen/
End ander reden meer.

Hout u cloeck als Romeynen/
Ghetrou tot inden doot/
En slacht niet de vliennen/
En vzeest geen en aenstoot/
Tsu hen al die Overloopers/
Ende oock die Ste-vercoopers/
Hart schande die is groot.

Vins/ heer/ en God almachtich/

Enwich

Eenwylch ghebenedijt/
 O stercke handt seer crachtich/
 Doert booz ons upt den sijt/
 Al iboornemen van ons byanden/
 Wilt doch maken heel ter schanden:
 Want ghy ons heplandt zyt.

¶ Niet meer soo dom.

Een Liedeken vant innemen van Breda, op de
 wijse vandē 68. Psalm. Staet op, Heer, toont
 u onvertsaecht, &c.

West nu verheught//ende verblift/
 Loest God met vsteught//ghebenedijt/
 Zijst synen Naem verheben:

Die nu int Jaer t'neghentich siet/
 Tot Breda (wonderlyck gheschiet)
 Victoij heeft ghegheben:
 Sulcx niet gheschiet in menich Jaer/
 Een en aenslagh soo wonderbaer/
 Sonder veel bloets vergieten/
 Chups van Nassou/het Edel bloet/
 Ons seer gheirou/met lyffen goet
 Niet hem sulcx niet verdzieten.

Graef Mauritz met een cloeck berstant/
 Een Jonghet Dozt vzoom en baillant/
 Heeft dit sepe wel begonnen/
 Dooz goeden raet hem aenghedient/
 Van een Turf-schipper/als goet bytent/
 Van Wilm Jacobs personen/
 Dier Vaderlandt was toeghebaen/
 Soo ghy sult boozen doozt vermaen/
 Hoe hy dit heeft besteken:
 Was den Turfschipper vant Casteel/
 Binnen Breda dat schoon Juweel/
 Weert een Romeyn gheleken.

Dit Schip was lustich toebereyt/
 Den Turf daer loodijck opghelept/

Geuse Liedeken.

Onder vol trou soldaten/
Ontrent seventich mannen stout/
Die met perijckel menichfout/
Dijf nachten int schip saten:
Den derden Meert / Was saterdagh/
Doo; noen dat hy noch bupten lagh/
Toes na middagh wilt hezen/
Quam ischip int Casteel binnen liet/
Verwachten blijfchap of verdriet/
Van bepdts quam hun te bozen.

Van Heusden / Wozum / Loubesteyn/
En oock van Hebenberghen reyn
Was die krieghsuolck ghenomen/
Om te bolbyenghen den aenslagh/
Nu inden Meert den derden dagh/
Grootlyce tot onser byomen/
Den Turf wert van het schip ghehaelt/
Den aenslagh was by na ghesaelt/
Den Schipper seer baillandich/
Spjaek tot den ghenen die hem droegh/
T'avont hebben sy Turfs ghenoegh/
Twas een Jongman verstandich.

De draghers waren half ghestoot/
Want sy wouden noch draghen voort/
Sy sochten ghelt om dvincken/
Om dat by Fastenavont was/
Langde den Schipper upt syn Tas
Dvinckghelt om hen te schincken/
Capiteyn Argier niet verstant/
Capiteyn Lambert seer baillant
Noch een Wendich vercozen/
Twee Luptenants hielden meed' an/
Dees dijf waren daer hoofden van/
Om krieghsuolck te gaen bozen.

Doo; hoesten ende Niesen swaer/
Wiercmen hemien bycans ghewaer
Conden hen niet bestieren/

Den joncksten schipper een broom helt/
 Heeft hem doen aent pompen ghestelt/
 Om niet te hoozen lieren/
 De Schiltwacht die riep (half verbaest)
 Is daer volck by u dat soo raest:
 Sp hadden suick propoosten:
 Den Jongman sprack sonder vertreck/
 Ick moet pompen/het schip is leck:
 By hiet Adriaen Joosten.

Die bant Casteel seer wel bedochte/
 hadden nochtans het schip besocht/
 Maer het scheen niet te degghen:
 Sp waren op het Schip/tis waer/
 Want die van binnen sagghen haer/
 Die doen wel stille swegghen:
 Tghinck daer ghelyckt met Tropen de/
 Die't Griecsche peert in hunte ste
 haelden/en zyn bedogghen:
 Soo hebben die oock bant Casteel
 Grootlijck tot haren achterdeel/
 Dit schip seifs ingherogghen.

Tot tweemaal inden selven nacht/
 Baden sp tot God met aendacht/
 Eer sp dit seyt aenbinghen/
 Ten elf uren/ofst cozt's daer na:
 Begonsten sp upt ischip te ga/
 Om haer werck te volbringhen:
 Twintich wasser upt ischip ghesaen/
 Doen quam daer een Italiaen/
 Men seyd' om Turff te stelen/
 Die grepen sp al by den hals/
 Sp dwonghen hem bescheet van als:
 Maer tsecret cond' by helen.

Doen sp hem hadden by der keel/
 Moest by hun daer segghen/hoe veel
 Volck dat sp daer sterck waren:
 By seyd: Tweehondert twintich man

Maer dese reps looghy' by daer an
 Maende hun te verraren/
 By vragghden hem voorder dact van/
 Hy seide: hondert twintich man/
 Volck croop vast up ten schepe/
 By doodden den Italiaen/
 Doen zijne stout'lyck boozighgaen/
 By hadden wel begrepen.

Doer sp na tsaem waren by een/
 En hielden sp niet langh' gemeen/
 Maer zyn strack boozighgelopen/
 Des Couere-garden waren daer/
 De twee die maecten sp eerst claer/
 Toghen doen in twee hoopen/
 Mer schieten/reken/houwen slaen/
 Zoo zyn sp boozts te werck ghegaen/
 Haer byanden boozhoorden/
 Maer binnen thups/opt selbe pas/
 Waer des Gouverneurs soen op was/
 Quamen sp met accoorden.

Als sp t'Castel tot haren wil
 hadden/was int stadt groot gheschil/
 Want sp d'een byugh af byanden.
 Graef Mauritz wert dees Maer dertelt/
 Die quam flux aen met syn gewelt/
 Den byandt bloodt met schanden:
 Doen wert van Graef Hohenlo ghehoort/
 Teghen de Borghers een accoort/
 Men soud' hun niet pillieren/
 Noch oock belasten met rontsoen/
 Maer moesten syn soldaten koen/
 Twee maenden Soks fineren.

Verlofghy Borghers al te saem
 Leef ende bidt des Heeren Naem/
 Dat hy doch wil bewaren/
 Den Graff van Nassou i Edel bloet
 Oock al des Landts regeerders goet/

Dat sy mogen boot varen/
 Met gaerlien wel begonnen werck
 Al is den vbandt noch soo sterck
 God sal victozi gheben/
 Doo wy hem dienen salder tijn
 Eeren end beminnen met blit/
 End na syn Woot wel leven.

¶ Met meer soo dom.

Historiliet vant innemen van Calis Malis, en
 vant ghene dat hem int selve exploot heeft
 togedragen, Op de wise: Wilhelmus van
 Nassouwen, &c.

In haer tneghenich sesse/
 Hoozt toe twert u verclaert
 Zyn ghecomen expresse/
 Tot Blissinghen vergaert/
 Dierenbystich schepen schoone/
 In Holland end Zeelant/
 Om die Engghelsche Croone
 Te doen goet onderstant.

Zyn Excellentie verheben/
 Met heeren end Edellien
 heeft hemselven begheben
 Om te comen besien/
 Graef Lodewijck van Nassouwe
 Crack met ons principael/
 Jonckheer Jan als die ghetrouwe/
 Die was ons Admirael.

Den eersten Mey verheben
 Zyn wy tseple ghegaen/
 Die wielingh wtghedreben
 En quamen onbelacn/
 Wootspoedich sonder heel flabern
 Per den vierden dach was om/
 Tot Wlepmupden inde haben/
 Daer wast al willetom.

Die Engbelse met hoopen/
 Schepen seet wel ghemant/
 Quamen dact oock aen loopen/
 Vergaerden van alle kant/
 Selfs quam daer in persoone/
 Den grooren Admirael/
 Oock den Graef Exsect pdoons
 Was onsen Admirael.

Als top nu altesamen
 Op een waren vergaert
 De Soldaten oock quamen/
 Te schepen onbeswaert/
 Op waren int ghetale/
 Ontrent thien duysent ghesien/
 Op waren int generale/
 Wel achtien duysent lien.

In Junius derthiene/
 Is dees armade bept
 Triumphant/heerlyck om siene
 Verrocken onder zepl/
 Hondert festich schepen sane
 Deer wepnich meer noch min/
 Zyn met goep wint ghegane
 Naer Spaengien t Zeewaert in.

Op liepen in thien daghen
 Die Barrels int ghesicht/
 Des anderen daechs op sagen
 Den vyghenberch seer dicht
 De Caep Vincent Marche
 Syn op boorop gherunt/
 En quamen soo opt zye
 Daer wyl hadden ghemunt.

End zyn alsoo boorspoedich/
 Den lesten Junij deyn/
 Comen met herten moedich/
 Ontrent d' Eplant van Madras syn/
 Du Calis Malis gheheeten/

Den Speck was seer ghestoozt/
Als hy het quam te weren/
Wy wouden hem aenboort.

Wu moet ghy oock verclaren
Binnen de haven byert/
Laet een vloot om te varen/
Maer Indien al ghereet/
Conincks gheweldighe schepen/
Hadden sy tot Conboon/
Op waren daer benepen
Was al ackelderop.

Nochtans al sonder mepen/
Waren sy seer praat
Haer schepen end Galepen/
Wachten sy in het gat/
Sint Philipus soo sy dachten/
Met seben hondert man/
Die sou ons wel verwachten/
End keeren ons daer van.

Wy als de onbetheerden
Zijn ghecomen bet naer/
Ten Ancker by de Spaeniarden/
Schoten dien about daer/
Een deel gheweldighe schoten/
Dit was niet haren sin/
Smoogens heeftet haer berdyoten/
Rupmden sy dies bet in.

Bet in syn sy ghelooopen/
Brenffens het pointael/
De Galepen zijn ghecroopen
Oder stadt altemael
Maer wy sonder berdyeten/
Loefden sterck aen met geweld/
En drebense daer van met schieten/
So datse rupmden wel.

De Galepen moesten vluchten
Al schoten sy seer sterck

Gruse Liebekens

Oock breeffelijck sonder duchten
Wt de stadt end Bolwerck
Haer schieten was niet te weghen
Want waer sp schoten een schoot/
Daer schoten sp weer teghen/
Zoo stat haer haest verdoor.

Doen sijn wy booztghebaren/
Volchden de Galepen cozt/
Die bp haer schepen waren/
Onder t Poinctael end t Foxt/
Geweldich ginckt daer aent schieten
Daer bloech soo menich Loo
Wel twee uren sonder verdoeten/
Soo menich hondert schoot.

De Spaenglaerts moesten wijcken
Al schoten sp seer lanch/
De Galepen gingen strycken/
Al wast teghen haren danch/
Wat conde bluchten met beben/
Verlieten haer schepen met sebant/
Des groote synder ghebleben/
En dijn staken sp in vjant.

Sant Philippus banden eenen
Met noch twee ander groot/
Den Djs Admirael tot vercleenen/
Wert inghenomen bloet/
Sijn Blagh (troucht hem wel spjten)
Wert afgheruekt metter daet
Doen boozdemen roepen en cryten
Oer de gantsch armaet.

Wy dupfchen als de onberbeerden
Schietende na Poinctael
Zoo gingen de Spaeniaerden
Schampado altemael/
En hebben het Foxt verlaten/
Was booz de stadt een groh
Wy planten onser oaten/

Ojaenge blanche blou.

De Soldaten met troupen /
 Ausijnde onbelaen /
 In Nachten en in sloepen /
 Met haer Obersten saen /
 Creghen hier deus Couragie
 En boeren strack aen landt.
 Op t'fozt sonder quellagie /
 Of eenich weder stant.

Nen landt sijn sp ghecomen /
 En strack boort ghemarfeert /
 Maer de stadt toe als de bomen
 Die sp onghesceft /
 Met blicghende baendels getrouwe
 Ghebeldich innamen ras /
 Baert Edel bloet van Nassoubwe /
 O'eerste ter Mueren was.

d' Edel bloet van Nassoubwe
 Metten Graef ons generael
 Als helden goet ghetrouwe /
 Waren die p'incepael
 De Spaeniaerden moesten wijcken /
 Al schoten sp seer ghestoot /
 Maert Casteel gingense strijcken
 Dat gabens op met accoot.

Dus wert de stadt ghewonnen /
 De baendels daer gheplant
 Gheplondert en doozronnen
 De Spaeniaerden tot schant
 Een wonder werck verheben /
 Is daer doen noch gheschiet /
 Ten selben daech booschreben
 Den eersten Julij stier.

Sander daechs theeft ghebleken
 Sijn de Galepen tee /
 Doozts dooz herodes treken /
 Wech gherupmt tot in Zee /

Geuse Liedekens.

Heur schepen moesten daer blyben/
die sy verlieten niet schant/
Ontrent vertien de vyve
Staken sy selfs in byant.

Dus lagen wy daer ghestreken
Ick secht u overlupt
Ontrent twee volle wecken/
Weel cregghen goeden bup/
Doo werden hupsen end floten/
daer ober al int lant/
Met de stadt onberdzoten/
Geplondert en verbzant.

Doo quamen de Soldaten
Doen wederom aen boort/
Hebben die stadt verlaten
Na dat sy was verstoort/
den Thoon wert afgheschoten
Was om de cloeken goet/
Weel metalen schurs gegoten
Wetter beregegghen goet.

Den vyftenden Junij reene
Sijn wy betrocken bly
En quamen aent lant ghemeene/
In de Caep Sint Mary
Ick seght u sonder lieghen/
Ons Leger sloech daer neer/
Daer sachinen t Waendel vliegghen/
O, aenge vander Veer.

De waendels lustich vlogghen/
En zyn boort onberbeert
Maer de stadt toe ghetogghen/
Van Wharo cloeck vermaert/
byn Tachten cloeck van sinnen
Met Meerlanders ghemant
Hadden die stadt al inne/
die Waendels daer gheplant.
Wy bonden de stadt open/

Die Spaenjaerden vileyn/
Waren daer wtgelopen/
Schampado groot en cleyn/
Wast niet een groote schande
Te verlaten sulck Juweel/
Straken daer inden brande
Die stadt met haer Casteel.

Doen Pharo nu (wilt mercken)
Was gherooft en verbrant/
Met hupsen Cloosters kercken
Kontomme daer sint Lant/
In Julij twintich en seven/
Quamen wt weer aen boort/
Des anderen daechs verheven
Zijn wt ghelopen boort.

Wt ginghen dus spaceren/
De Cape Sint Vincent/
En quamen soo laberen/
De Finisterre ontrent/
Dooz de Tropnge wt quamen/
T boozhool lach dichte booz/
Doen wenden wt aefamen
Af bande Caep Wregor.

Doen wt nu so met luste
Verstaet wel myn bedree
Oer al de Spaensche custe/
Hadden doozloopen siet/
Geen schepen daer en bonden/
Hoo lietent wt boortgaen/
Maer vlemupen tot dien stonden
Daer quamen wt onbelgen.

August den dach achtiene/
En schoten seer plapsant/
Triumph/ heetlyck om siene/
En quamen triumphant/
Doozt inde dupns met hoopen/
Daer hielden wt gemeten/

Geuse Liedeken:

En sijn doen voort gheloopt
Schoten Adieu int schein.
Loeft God den Heer verheven/
Krijchslieden triumphant
Wat hy ons heeft ghegheven/
Victorien bystant/
Sijnt als vrome krijchsknechten
Dient God van herten blp/
Laet ons cloetkelgck bechten/
Tegent Spaens Opjating.

Een nieu liedeken. Op de wyse: vanden seften
Psalm. Wilt my niet straffen Heere.

Schaemt u nu Brabant seere/
Slaendzen oock vol oneere/
Vol Afgoderp blent/
Jesuiten/ Capucinen/
Dolboenbers leelicke Swijnen/
Vol woont u Logiment.

Noch hebdt menich beeste/
Ghenoech in u forreeste/
Met menich leelgck dier/
Bijtchoppen/ Doosten/ Papen/
Die daer seer geerne slapen/
By vroukens met plapster.

Abten met dicke balghen/
Die bande spijse walghen/
Waters vol overdaet/
Die met Nonnen boeleren/
Haer kinders massaceren/
Welck is noch meeste quaet.

Canonicken en Sacrosen
Doet ghy de kaken bloesen/
Menich breekt paep int cot/
Dort al dees Bels dienaren/
Moet ghy slaven end spacen/
En eertse noch als God.

Noch hebby de vier Gozden/
Ghegozt met kempen Coozden/
Die cupmen u schappa/
Met malcanderen sy leven/
Dat groulyck is om beben/
Als die van Sodoma.

Canonicken gaen ter kercken/
Het als ghemeste veccken/
Al warent Jonckers Cel/
Met hoeren sy hups houwen/
Niet met ghetroude vrouwen/
Maken Bastarden veel.

Men siet met groote hoopen/
De Papen hoeren loopen/
By de Bonet biertant/
Doo; Sicht/ Begraben trouwen/
Moet ghy die lup Rabouwen/
Gelt gheven inde hant.

O ghebeynsde volderders/
Die gaen als magher hoenders/
Dol van hypocrisy/
Al dat boose ghehoetsel/
Geefdy alsamen boetsel/
Zynde vol van Tynant.

Dees geesteloose dieben/
Hebben na haer ghelieven/
Haren aert daer volbracht/
Aen een van Christus leden/
Te Brussel inder steden/
Die sy hebben versmacht.

Veel Nonnen Cloosters rycke/
Hebt ghy in uwen wycke/
Besloten seer erpys/
Maer alleen haer Biechtvaders/
Die zyn haer lust versaders/
Die hebben byp erces.

Ghy hebt seer beelderhande/

Daer noch in u Warande/
 Van dat gheboeft seer weet
 Al waer dat men se brichte/
 Men bont niet suick ghedrochte
 In Plutons Camer vzet.

Het is onlanc gheleden/
 Tot Rions inde stede/
 In Dancckgick men hoorz/
 In Sminne broeders kercke/
 Diep onder eenen Sercke
 Dochters daer zyn versmoort
 Oorlof Zababant en Vlaendze:
 God is ons een vermaendze/
 Maer sijn heplich woort doet
 Dit is van hem verboden/
 Te eeren ~~de~~ Afgoden/
 En floeten i Christen bloet.

1598. In Julij.

Een liet vā Geert ruydē berch, Op de wyse: vā
 dē 68. psal. Staet op Heer toont u, &c.

West al verbligt end verheucht/
 Loest nu met vlijt in rechter deucht/
 God onsen Heer gheprezen/

Die ons dit tegenwoordich Jaer/
 Nu wederom int openbaer/
 Sijn goetheit heeft bewesen/
 Door de stadt van Geert ruydenbergh/
 Die bande boose boeden erch/
 (Nu gheleden vier Jaeren)
 Werde vercocht aenden vpant/
 Maer sp zyn meest gecomen tot schant/
 Tot hantjeder beswaren.

Graef Mauritz des lāts Gouverneur
 Die isser weer gecomen deur/
 Dijn dagen in Apzille/
 Tneghentich dij/tsp u verclaert/
 Heeft hy de stadt vjn onbeswaert

Belept

Belept naer synen wille/
 Hy heeft er om ghemaecte een perck/
 Om daer in syn byanden sterck/
 By wederstant te bieden/
 Als sy quamen niet al hun macht/
 Om de stadt t'ontsetten met cracht/
 Twelck niet conde gheschieden.

Graef Mansvelt was ooc op de baen
 Met syn volck te comen aen/
 T'quartier van d' Excellency
 Waer doen hy sach dat hy geen cans
 En had aen d' Excellency schans/
 Daecte hy schier geen menich/
 Als of hy daer ghecomen waer
 De stadt te ontsetten: maer van daer
 Is hy weder ghetoghen/
 Na quartier van Graef Hohenloo/
 Alwaer hy oock bleef liggben soo/
 Sonder t'ontset te pooghen.

Doen ons volck eerst quam boor de stadt
 Heeft den byant een schans ghebadt/
 Byten de stadt ghelegghen/
 Daerom ons volck doen heeft ghestele
 Om die te winnen met gebewelt/
 End hebbens' ooc ghereghen/
 Doen de byant de schans was quyt
 Doen is ons volck al metter tyt/
 Daerder de stadt ghecomen:
 Daer lach noch een fozt tusschen twaren/
 Dat heeft ons volck oock afghecheen
 Vande stadt sonder schynen.

Doen heeft de byant noch ghebadt/
 Een schans teghen ober de kat/
 De Contrepunct hy namen/
 Waer nae ons volck oock heeft ghetracht
 Om die te winnen metter macht/
 Verwaerts dat sy oock quamen/

Geuse Liedekens.

Op S. Jans dach of daer ontrent/
Dat sy de Contrepunct present/
Te bestormen begonnen/
Capiteyn Haen end Buberl/
Elck van een Zeeusche Compaigni/
Hebben dit punct ghewonnen.

Als den vrant sach op dat pas/
Dat hy de Contrepunct quyt was/
Doch hy om t'accojderen/
Wees mare wert al metter spoet
Ghedraghen aen Graef Mauritz goet/
Diet niet wou refuseren/
T'accoijt dat wert befloten saen/
Het Garnisoen soude upgaen/
Maet haerliken zyd ghezwere/
Maer seshien hendelen seer schoon/
Die moesten sy booz haren loon/
Oock altemael ontbeeren.

In Junio twintich en vier/
Zyn de den dach ten auont schier
Is de stadt opgegeven/
Maer eerst des anderdaechs daer aen
Zyn de Soldaten uitgegheuen/
Maer dyp zyn der ghebleuen/
Die den Berch meed hadden vercocht
Twelck hun heeft aen een galg ghebracht/
Ten Berch zynse ghehanghen/
Dus siemen dat sulcken volck sel/
Die haer oberhept zyn rebel/
Noch al hun loon ontfanghen.

Binnen t'belech ist oock gheschiet
Dat Graef van Hohenlo subiet/
Marckte een loos allarme/
Des stadt Gouverneur toen en fier/
Ghenaemt de heere van Maller/
Hy was doen alsoo warme/
Om tontset te sien comen aen/

Is hy op den Tozen ghegaen/
 Syn Capellaen oock mede/
 Alwaer ſp quamen inden noot/
 Want ſp zyn daer gheſchoten doot/
 De Schiltwacht oock ter fiede.

Ons volck heeft oock cloetk ende flout
 Wigheballen ſo menichfout/
 Teghen t'hep; der vanden/
 hebben malcanderen gheſlaen/
 Ons volck vachter dickwils ghebaen/
 Den vbandt zyn der ſchanden:
 Tot Turnhout en elders liet/
 Daer den vpant quam int berdyet/
 Heeft er veel volcx ghelaten/
 Ghelofte ſp God ghebenedijt/
 Die ons nu langhe heeft bebyjt/
 Door de gheen die ons haten.

Wozlof ghy Inwoonders alſaem/
 Van Hollant en Zeelant bequaem/
 Laet ons doch den heer bzeſen/
 Die ons nu wel int ſefte Jaer/
 In al onſe benautheyt ſwaer/
 Syn vplant heeft bewezen:
 Soo wy leven nae ſyn ghebode/
 Hy ſal ons vyz (dit is het ſlot)
 Syn ghenade bewyzen/
 Gheduerichlyck tot alder flout/
 Dus laet ons hem iyt ſherten gront
 Door ſyn weldaden pryzen.

Een Liedeken, certijts gefongen by de Came-
 riſten der Violieren tot Antwerpen.

Hoe ſalich zyn die Landen/
 Daer de Wyſheyt regeert:
 Alle cloetke van verſtanden
 Hou ſp ongherocrumpeert:
 Daerom draecht ſp de Croone/

Geuse Liedekens.

Woben den Goude schoone/
Al uyt des hemels throone/ Is sp gedescendeert:

Sp was vroz allen tijden/
Met God sonder beghin/
D'afgronden om bezigden/
Leed' sp na haren sin/
Wt God is sp ghebozen/
Daerom heeft sp te vozen/
De waerheyt uytvercozen/
Ghebracht ter werelt in.

Ghyp Regeerders op Aerden/
Van God daer toe ghesielt/
Wilt de Wghs hept aenbaerden/
Schout Jonste en ghewelt/
Soo false u berclorcken/
Dus wilt wel ondersoecken/
Haer Goddelijcke Soecken/
Eer u de Waerheyt mekt.

Idu dan ghyp Onderfaten/
Leest naer' s Wghs hepts vermaen/
Want in quacwillighe vaten
En sal sp niet ingaen:
Dus wilt dan obedieren
Die u wel gouberneren/
Soo sulop prospereren/
En t' Rnck sal blijven staen.

O Wghs hept edel vrouwe/
Bleef in ons princen raet:
Wat hy u is ghecouwe/
Gherust blyft synen staet:
Maer wilese niet ghelouwen/
Dies Lants welbaert berooven/
Sp souden u verdooven/
En al om eppen baet.

¶ Per haeght.

Nieu Liedeken, vervatende int corte dē gant-
schen handel der Nederlanden. Op de wij-
fe:

se Schenct my te drincken na mijnē doilt.

1566.
3. April. **A**l sinen een duysent vyf hondert Jaer/
En sessentsticht heeft gheschreven/
Versocht Nlanders Adel allegaer/
(Om dat niet veel bzocht om het leven)
Want straffe ghebodt upt ghegheven/
Binnen Brussel te syn bezigt/
4. Julij. En in hopenaent begostmen eben/
Gods Woort te prediken mit blijt.
Int openbaer/ begostmen daer
20. Augu. De Seelden alghemeyn/ seer repn/
Van steen en hout/ silver en goud/
Te bzeken/ groot en cleyn.
1567.
21. April. **M**it Antwerpen loogh op dat pas
Den Edelen Wzine van Spaengien/
Duck dalve binnen Brussel was:
10. Augu. Graef Lodowijck quam upt Almaengien:
1568. Dus den Hertogh al van Albaengien
5. Junij. Eginont en hoozne heeft onthalt/
10. septēb. Des Wzincen soon gheboert na Spaengien
En Nlanders bygheden alsoo verbaelt.
1569.
72. **C**lant was verneert/ by heeft begeert/
Van als den penning' thien/ te sijn/
Maer syn opset/ werde belet/
Twelck menich dede blien.
1572.
9 April **I**n Aprilis den eersten dagh/
Daghmen iume inden Ziel comen:
Den neghenden den Spaenschen dagh
Wert binnen Rotterdam vernomen
1573. Daer na soo werden vele bzoemen
13. Julij. Binnen Haerlem deertlyck vermoozt/
Maer den hant moest weer met ighomen
11. Octob. Van Almaer met schanden boozt.
2. Octob. Den Grave nu/ al van Boffu/
Werde ter selver ste/ op Zee
Doo; langhe daen/ lustich ghebaen/
Ghe

Gense Liedekens,

Ghebrucht tot hoopne me.

1574. Als den Trian na Spaengien toogh/
24 Janu Daer menigh Spaenglaere henen vloogh/
arius. Crupf-heeren en veel Edet lieden/
Doen meeste Dragon daer oock bleden/

9. februa. De stadt van Middelborgh den Wyng:
Twelck coys daer na t'ontset bedieden/

3. Octob. Van Lepden/dooz veel storm en wints.
Maer eer per lang//wert dooz bedwang

1575. Duwater veel int sant//verbzant:
8. August Maer int Solwerck//te Krimperkerck
haelden sy weder seyant.

1576. Antwerpen die maer wel vernam/
21. februa Dooz roof/moozt/bzant brouwe schoffier/
4. Novemb Daer na Don Jan te Brussel quam/

1577. Toonde coys syn quade manteren/
2. Dec. De lieden s Lants in het Regieren
1578/ 79/ Namen tot hulp den Franschen heer/
80/81/82/ Daer na wert den Wyng goedertieren

4 Janua. Int hooft gheschoten/ighenas west.
21. Meert Doen werde Lier//dooz swert en bter
23 septemb Ghewonnen met verract//seer quaet/
Daer teghen oock//Lochum seer cloeck
Ontset tot onser baet.

1583. Daer den Wyng op hadde ghestelt
17. Janu. Syn hoep en [na God] syn betrouwen/
Dilboort. Meende Antwerpen met gewelt
Derinot. C'oberballen/en te benouwen:
dypnkerck Maer veel quamen daer dooz in routwen/
Dirnupé. Die wel meynoden te zyn verbligt:
Duc d'A. Den Hertogh (somen moecht aenschouwen)
lenfon. Maecte ons doen veel lieden quyt.

1584. Den Prince Cel werde gheheel
10. Julij. Tot Delft dooz eenen schoot//ghedoot/
Van een godloos//berrader boos/
Twelck menich mensch verdoot.

Een nieu liedeken, opde doot ende begraeffe-
nisse van zijn Excellentie, Hoochloflijcker
Memorien, Na de wijse: Eradi Majo.

N E R O Moordadich/
Zgt ghy noch int leven?
Judas verradich/

Wat hebt ghy nu bedreven?
N A S S O V t' Edele Bloet/
Hebt ghy doen sneben/
Die ons de Heere goet/
Hadde ghegheben.

P R I N S fter van moede/
O Gheemeente u beclaghen/
Edel van bloede/
Tsal u bpandt ghewaghen
Dat ghy door Moordets daet/
Nu zgt verclaghen/
O boosen Spaenschen Raet
Het zyn u laghen.

T'jaer vier-en-tachtich/
Den chienden Julp/eylact/
Dermoozt warachtich/
De Heer die geef ons gract/
Te Welf binnen der Re
Met grooter flact/
Begroefmen hem met vye
Van alle Nact.

Goep accordanc
Maer Edelheys hanteren/
Met Ordinanc
Sachmen Schutters passerem/
De Dienaers quamen daer nae/
Van al de Heeren/
Men sach vroeck ende spae
Deer Lamenteren.

Lackaeyen, Pagiën,

Officieren

Officieren by namen/
 Met droebe Cozagie/
 Volchden altesamen/
 D'Edele van ſyn hups/
 Oock daer na quamen/
 Den Raet ſonder ghedups/
 Sachmen verſamen,
 Trompetters weemoedich/
 En daer na om ſien deerlyck
 Sachmen ſeer goedich/
 Een paert bereyt ſeer eerlyck
 Ghecleet met Schoten wijt
 Waer toe begeerlyck
 Het Wapen droecht ſubijt/
 Van Breda heerlyck.

Deerſte Banier
 Van Breda vol bloemen/
 Met goep maniere/
 Is doen daer boorts ghetomen/
 Den Heer van Dircklaudt
 Heeft men vernomen
 Met i' Standaert inde hant
 Al ſonder ſchynen.

Sonder Ceſſeren/
 Een Paert ghedeckt als boeren/
 Al vander Veere,
 Droecht wapen vercoeren/
 Roules en Delft by
 Soo ghy meucht hoeren/
 Leptſlupden waren ſp/
 Al ſonder thoeren.

Met droeben ſinnen/
 De Banier ſeer crachtich/
 Sachmen in minnen/
 Draghende wel bedachtich/
 Van Egmont de Heer/
 Met ſinnen ſachtich/

D Burghers bander Deet/
 Ziet nu doch clachtich.
 Van Chalon i' wapen/
 Heeft d'ander peert ghedraghen/
 Men sacht verkapen/
 Doestun en Spranghen verflaghen:
 E'banter van Chalon fier/
 Jent int behaghen
 Boetstaer met goet bestier/
 Diemen daer saghen.

Ter selver stonden
 Hoo quam daer oock ghereden/
 Seer jent ghebonden
 Na die voozgaende seden/
 i' Wapen van Dieft rosiert/
 En diet paert leede
 Was Rosue goederster/
 Floris Serelais mede.

Iasper ghepzen
 Van Poelgeelt seer onblide
 D'oebich van wesen/
 Een Bantere ter zyden/
 D'oech yp tot s'Princen ter
 Ten seiden tyden:
 Terstont sachmen daer weer/
 Men comen tyden.

Epaert dat vermelden
 Het Wapen van Vanden
 Twee byome helden/
 Die waren daer by handen/
 Raephorst, Almonde goet/
 Wet onsen Lande
 Lepden het paert seer soet
 Tot s'Viant's schande.

Tot Lofs vermeeren
 Van Holland hooch van waerden/
 Ginck presenteren/

Geuse Liebekens.

**De Banier repn van aerden/
Gerit al vander A
Den onberbaerden:
Doen sachmen strack daer na/
Noch dese paerden.**

**Catzenelleboghe,
De Wapenen seer Edelyck/
Niet om verhooghe
Die dzoech het paert seer sedelyck/
Linden ende Vvijnngaert,
Mannen seer sedelyck/
Leptlupden van goeder aert/
Waren seer bzedelyck.**

**Men ginck verthoonen/
Terstont na dese dinghen
Niet om verschoonen/
Die Banier sonderlinghen/
Heer Lancelot seer cloeck
Sachmense byinghen/
Daer na met goet verfoeck
Sachmen boozbyinghen.**

**Van NASSOVVE
(O Edel generacp/
O PRINS ghetrouwe)
Quam daer alsdoen ter staep
T'paert ledden excellent
Vtenhorst met gracp/
Philips vander A seer jent
Met Lamentacp.**

**t'Prinschap d'Oraenge
Seer heerlyck booz ooghen/
Tot spijt van Spaengle/
Sachmen daer wie verzooghen/
Duvenvoorde end' Bax
Al sonder loghen/
Noch sachmen daer strack
Na eere pooghen/**

T'was

T'was de Marquette,
Le Guydon sachmen d'zeghen/
Niet om vernetten/
Van Mansert repn int plegghen
Rijhoven de **S T A N D A E R T**,
Soo was te doghen /
Naeltwijck d'roech goet van aert
A P E N O N met segghen.

T'swaert inder scheede/
Van der wacht Capiteyne
Duyt d'roecht met vrede
Door heeren groot en clepne
De **V** Vapenrock seer eel
Bredenroede repne:
Droeflijck quam t Paert geheel
Eplaes allepne.

De vier Quartieren/
Deel Edelluy van crachte/
T'schilt sachmen regieren
Met den Hellem van machte
Jacques van Egmont
Die hier op achte/
Droech den helm t' d' d'rochs berbont/
Merwe op wachte.

Het paert van Droeffenis
Waer af waren die Lepelieden/
Maldereede als hoere fris/
En Brecht die men rieden/
Terstont daer na seer repn
Sachmen gheschieden/
T'swaert bloot d'roech Ouersteyn
Van **A l t g h e b i e d e n**.

Het en p'doone
Die Hofmeesters seer waerdich
Grauge de **C R o o n e**,
De Helbaerdiers seer aerdich/
Beneben t' **L Y C K** seer schoon/
M i s

Singhen

Genſe Liedekens.

**Ginghen ſo vaerdich
De heer die ſo haer loen
Haets dienſts erpaerdich.**

**Twaelſ Edelluyden/
Des Huysen van Naſſouwe,
Niet ſonder beringden/
Baernolde, Aernhem vol rouwe/
Haerngael, Schoonhouen jens
Heere de Bouwen,
Extri Riboven int ent
De Bye ghelrouwe.**

**Noch in preſenti/
Den Heeraut na t'betamen
Van zyn Excellenci
Droech t'wapenrock eerſame
Die Commellaris Roſſel
Was ſynen name/
Daer na ſonder ghequel
Dees Heeren quamen.**

**De Graet Maurici.
Twee Heeren hem ghelepden/
Een Forſt van Mallet
Van Ceulen hem verbepden/
Van Hohenlo de Graet,
Niet af en ſchepden/
De heer: geeft ſyn gaef/
Onder haer bepden.**

**Noch ander veel Graben/
Heeren en daer toe knechten/
De Staten ſachmen dzaben
Om dat wel te beſlechren:
De heer gheeft haer ghenia/
Wat zyt uptrechten/
Wat ſo helpen droech en ſpa/
Ons Arme ſlechten.**

P R I N C E

Prince Almachtiſch

Heer

Heer sout ghy ons nu gheben
 Een/die ons crachtich
 Soude byenghen in sneben?
 Ick hoep een beter liet/
 O heer verheben/
 Straft na verdiensten niet/
 Hier in dit leven.

Een nieu Liedekē, vande seven Hoofden ofte
 Gouverneurs, die dese Landen gheregeert
 hebben, van wegen den Coninc van Spaen-
 gien, ende hare na gelaten vruchten, tegen
 de ghene die haer lieten duncken, datter
 eenen goeden Peys soude connen spruyten
 vande Spaēsche guytē. Door A.V. Bisdom.

Op de wijze: Op u betrou ick Heere,
 weest doch mijn toeverlaet.

D En Peys die was boozhanden/
 Riep heel volck onwys bedacht/
 Hier in dees Nederlanden/
 Van Albertus mede ghebracht:
 Sulc niet en wacht
 Met Spanien ofte van Roemen/
 En ghelooft dat prangers niet/
 Want van daer comt ons verdriet/
 T'en zijn boozwaer maer vdel droomen.
 Aluts en Mamon listich
 Schicken ons upt e'ghelse Hof/
 Subtyle Gheesten twistich/
 Die hier comen tot clepnen Lof/
 Door daden grof/
 Daer sp de Christenen me quellen/
 Hier ghesonden in die Landt/
 Door den Paus/of Spaensch eyzant/
 Niet goets en comt ons upt dec hellen.

Geuse Liedekens:

Can hem pemande verblijden/
In dees nieuwe Gouverneurs
Die ons tot allen tijden/
Niet en doen dan veel ghetreurs
Spaensche Seigneurs/
Die moet ick haer natuer vermanen/
Om dat sy sulcken mooyt/
Desghelycken noyt ghehooyt/
Beschiben aen de Indianen.

Dus hoor die nae Peps crachten/
Van dat boose Cairns zaet/
Oft van Heros gheslachte/
Twelck sy toonen inder daet:
Bedenckt wel i' quaet
Wat up ten valscgen idyos can spruyten:
Want van haer wort niet ghedacht/
Van roof mooyt/brant/brouwen cracht/
Mer boosheit dan ick can ontsuyten.

T'gheboort is beelderhande/
Die hier i' Landt bederben gants/
Volck sonder breef of schande/
Bougers/Spaens Walsch/Fisch en Frans/
Bourgoens/Almans/
Dit ynse die het Landt benouwen/
Al dit Goddeloos ghediert/
Heeft ontschaeckt en gheschoffiert/
Maeghdiken ende eerbaer vrouwen.

Madam is eerst ghecomen
Int Merlandt als een Regent:
Wy hebben haest vernomen
Wat een deught haer was ontrent/
Sy heeft gheschent
Verbont/Lant/en Adel berraepen:
Hadde God ons niet bewaert/
Hier waer langh gheopenbaert
En mooyt van des Werps weergaepen.
Doen quam Duc d'Alf mooydadigh

Als een Leeu woert en seer fel/
 Hy was dit Landt seer schadigh:
 Want hy achten al t'volck rebel/
 In syn boortstel
 Proefden wy oock ter stont syn vruchten/
 Den Adeldom ghedopt/
 En de Christenen verstroyt/
 Met duysenden doen suchten en bluchten.

Grouwelyck was syn leven/
 Als een Dupbel in menschen schijn:
 Tegheen dat hy heft bedreven
 Salt Neerlandt ghedachtich zyn/
 Met balschen Wyn
 Ginck hy t'berjaeght volck Wardoen schencken:
 Waer van syn ghenadicheyt/
 Die hy hadde toegheseyt/
 Nach Haerlem, Zutphen, Maerden ghedencken.

Don Lowijs cost soet wieghen/
 Daer me Woorden met soeten clap/
 Om hun soo te bedzieghen/
 Ghelyck Judas en Joap/
 Door sulcken snap
 Hooft men de brome te vermanen/
 Want de Inquisicyt seyt
 Teghens syne Mapestept/
 Lieber gheen Landt dan Luthyanen.

Don Ian vol balsche treken/
 Die quam als een Wolsken tarm/
 Syn schalcheyt ghinc uitbyrken/
 Doen hy ontrent Namen quam/
 En t' Slot innam/
 Naer peys ginck hy weert crēch verwecken/
 Met een Bloemken in de hant/
 Quam hy voor den Tuyn plaisant:
 Waer toeghesloten vrom hy t'breken.

Parma hadd' oock gheseghen/
 Wi syns moeders Gozzen t'fenghen/

Hy was

Seuse Liedekens.

Hy was dobbel doorgoghen/
Nochtans eenen goeden schijn/
Den valschen Wijn
Eplaes! moest onsen Prins ghenieten/
Dooz Balthazar Geraerts/
En moorder met wepnich Saerts/
Die hem binnen Delft ginc doorszieten.

Ernestus was de feste/
Tsheen den Idens stont in sijn macht/
Maer hy slach:en de tefte/
Vanden Wyde was noyt ghedacht/
Hy heeft ghetracht
Om sijn sijn oock upt te spouwen/
En te brengen om den hals/
Dooz Michiel Kenichlon bals
Den Helt Graef Mauritz van Nassouwen.

Albertus hoogh' van name/
Is het lebende hooft seer net/
Dees Landen onbequame/
Met sijn biercante Bonet/
Bloedigh' besmet/
Woxt hy als d'ander oock behonden/
Doch hy is Cardinael/
Best/ en lef/ van altemael/
De doot heeft d'ander ses verflonden.

T' hert ginck hem openbaren/
Die men Sijn Heylicheyt beet/
Doen hy in s' d'ots beswaren
Blacht een dochter/ soe elck wel weet/
Sijn roode Cleet
Dat is bloet doofstich van sich selven/
Die int Landt ootmoedig' quam
Hy heeft een bloem Christen Lam
Tot Brussel lebendigh doen deiven.

Den Ghesalfden des Heeren/
Is worden een Erghman bloem/
Om te Exanniseren/

Dat consent creegh' by van Room/
 Ten is maer droom/
 Die op sulcken hoofden wilt bouwen:
 Spruyt dan vpt den Boom geen goet/
 Daermen sich booz knielen moet/
 Wie salmen dan moghen betrouwen?
 Wat hebben dese seben
 Hoofden/ seght my met verstant/
 Weertich Jaer lanck bedreven?
 Yet goets in dit Nederlant?
 Van roof/ mooght/ byant/
 Verjaeght/ verholght/ ontschaeckt/ ontfolen:
 Dese Gheestelicken Man/
 Comt oock alsoo achter-an/
 Sulck ampt en is hem niet gebolen.
 Gheunierde Landen/
 Die de hoere niet en breeft/
 Welck droncken sit vol schanden/
 Op dat seben-hoofdigh' Breeft:
 Let op den Gheest/
 Vergiftrich zijn de Spaensche blieghe:
 Wilt ghy seker zyn bezyht/
 Respice Finem altit?
 Hout oogh' int Zepl al booz (bedrieghen,
 Och Nederlant ghepzen/
 Seer beclaeght meughdy wel zijn:
 Ghy pleeght een Bloem te wesen/
 Boven alle Bloemkens sijn/
 Schier ten ruwijn/
 So gaet ghy nu Belgica schoone:
 Och wat deede ghy reyn Wreel
 Grooten cost int Landt- Juweel/
 Vernielingh' gheestmen u tot loone,
 Was den Kysser verlegen/
 Om een somme ghelts/ of schadt?
 Die heeft hy haest ghecreghen/
 Wat dets Landen verstaet wel dat/

Apoca. 13.

In elke Stadt/
 Dont hy t' volck als getrouwe blinden/
 Mach dan desen potentat/
 Sulcke Landen menschen quaet?
 Hoe can hyt in syn herte binden?
 Carolus groot van machte
 Heeft het Nederlant verclaert/
 Rijck/ Edel oan ghelachte/
 Was hy te enich tyt beswaert/
 Egaf onghespaert:
 Waerom ginck hyt een mele-koe noemen
 Maer Philips syn eenich Zoon/
 Gheeft het daer door sulcken loon/
 Waert in syn macht hy sout verdoemen.
 O Continck hoog verheben/
 En wilt ghy noch niet afstaen
 Van u Afgodisch leuen?
 Zoo Manasses heeft ghedaen
 Door bidden saen/
 Heeft hy ghenade door God vonden/
 Waerom u gheheel ontlaet/
 Den verdoemelycken Raet/
 Der Papen/menschen bals van gronden.
 O Afgoderp wilt schouwen/
 Ghelyck doodelyck sijn/
 En wilt voortaan vertrouwen/
 Op des Heeren woort debyn/
 Merckt wie sy sijn/
 Die t'Christen volck alcht vernielen/
 Dock hun bleesch en bloet verteer/
 T'sijn diemen de Cruynen scheert/
 De Schrift noemtse Moorders der Zielen.
 Hollandt Zeelandt hoort spaedich/
 Neemt des Heeren Woort doch waer/
 Ghy hebt dat overblaedich/
 Tis der Zielen spys dierbaer/
 Schickter u naer:

Op u Nabuers treuren de bloemen/
Om dat 's Heeren claren glans/
Hun ghenomen is vpcans/
Deurt mis vupcken ist meest gheromen.

Dorlof mijn Heeren Staten/
Hout u vroom als Leeuwen coen
En wilt God niet verlaten/
Maer dient hem abont en Doen/
Tot gheen sapsoen/
En ghedoocht gheen afgoderijen/
Roep de Heer in uwen Raedt/
Dae syn Woort te wercke gaet/
D vooznemen sal wel ghedgen.

¶ Niet meer soo dom.

Slagh-liet, Vanden Slach voor Nieupoort, in
Vlaenderen, Op de wijle; Het Nachtegael-
ken cleyne.

T Gulde Jaer Bestienhondert/
Julp den tweeden dagh/
Heeft God syn cracht ghetoonst/
Welck mensch menich verwondert:
Want in desen belc slagh/
Wert niemant niet verschoont/
Hoe Edel ghepersoont/
Yder moest de kop bieden/
Lustich ballende an/
Geen moest aen weer-3p bieden/
Elck street als een Crighsman.

Graef Mauritz van Nassouwen/
Rydend' als een vroom helt/
Gaf de Soldaten moet/
Segghende dat sp souwen
Haer cloeck quiten int helt/
Want icofte lpf en goet/
En sprack/ op staende voet
Stet hier de plaets om bechten/

De Zee hebbe aldaer/
 Sergt kinderen als Lantsknechten/
 Ick wil u zijn een vaer.

Volck is moedich en rustich
 Tot den opant ghecreen/
 Die hem de deysen wat/
 Graef Lodowijck cręchtste lustich/
 Hem op d'oude plaetse deen/
 Wederom keeren radt/
 Graef Ernsts volck stont pradt/
 De nieu Geusen niet weken/
 Heemt moet Monsieur Deer riep/
 Gent quain ter zijd' ghestreken/
 Wiens Knip'ep niet en slep.

Sijn Excellentie vrome/
 Stelden i Casquet opt hoest/
 En sprack mannen tis tijt/
 Datmen geen doot moet seghomen/
 God almachtich gheloofte/
 Sal ons helpen met blit
 Elck Troep vtel aen den strijte
 En gebbense so gheslaghen/
 Den vpant inde blucht/
 Die hem van dees neerlaghe/
 Grootelghe vint beducht.

Dact en op ander plaetsen/
 Schier tien duysent man bleef/
 Wel twee duysen aen ons zijde/
 Soo ginckter op een caetsen/
 Elck booz ander aendreef
 Om den buyt en spoght/
 Spyt Paep Jan dier benijde
 Albertus Aerts hertoghen
 Van Oostentijck doen sach/
 Syn doot daer schier booz ooghen
 Was booz hem een hert ghelach.
 Veel Edelen en Heeren/

Mer danmen noemen mach/
 Zinder ghebleden doot/
 So ginckt op een schaepschren
 Tbleeffter meest aen de pan/
 Men hieu men stack/men schoot/
 Den Admirant hem boot/
 Ghebanghen die dick smaelden/
 Op den Hollantschen kaes/
 Die hy wel dier betalden/
 Want t was van nieuwe graes.

Comt eens Jant gien van spaengie
 Alst u lust wederum/
 En deckt den Geus wat op/
 Hoe smaecten u d' Ojaengien/
 Seigneur weest willekom/
 Proeft Nederlants sopperlop
 Wapou die creech den clöp:
 D'ontrou is daer vergolden/
 Men die Schotten ghedaen/
 Die ghy Coldenborgh scholden/
 En Moortlick had verraden.

Wynse heer God almachtich/
 Syn Excellentie gheeft/
 Wysheyt en goet verstant/
 Dat hy wel en eendrachtich/
 Regheert soo langh hy leeft/
 Tot rust vant Vaderlant/
 Verknoot Lis/ Wyl en bant/
 Der Edeler herren Staten
 Met een ghemeen spreekwoort/
 Op God wy ons verloten/
 De Eer hem alleen toebehoort.

Hier is het eynde,
 Vanden slach in Vlaenderen,
 Soo ick wel meynde,
 Daermen hout vallen Spaenderen,

Nieu Lof-fang, over de Victorien vercregen,
By sijn Excellentie, zedert Augusti negen.

Anno 1597. in 15, weken tijts.

Op de wijse: Den tijt is hier, datmen sal, &c.

Gods goetheidt groot/
Die dooz t'bloet van Nassouwen/
Wp alnu aenschouwen/

Wilt melden openbaer:

s' Lants Diant snoot/

Die't Heerlant tracht benouwen/

Doet God verhouwen/

Tot onsen troost boozwaer:

t'Opstet seer swaer/

En des Tpjans ghedacht.

De heer niet lyden// wil

Maer selve booz ons stryden// wil

En ons bedyden// wil

Dooz een diemen cleyn acht.

Amtens sterck/

Was listich inghenomen

t'Welck scheen te brouwen/

Den Cardinael Aelbrecht/

Doch strace nae't werck/

De Coningh sonder schyamen

Te Veld is ghecomen/

Zyn Stadt weder belecht:

Die hy bebecht/

En niet accoort krijcht weet/

End deed behalen// so

Groot schand'/den Cardinalen// sno

Spaenjaerts en Walen// blo

Aldaer oock weken veer.

Der Staten-helt/

Ginek doe dooz Gods ghenaden

Hem cloeck beraden/

Alsmen dact minst op docht/

Doeghd'

Boeghd' hem te beldt/
 Als kuyghsman cloeck in daden/
 Dies onbeladen
 De stadt Berck hy besochte
 Die hy oock vloecht/
 In thien daghen aent Lant/
 Daer hy wt trecken//sach
 t' Volck dat hem te begecken//plach/
 t' Welck men ontdecken//mach/
 t' Gods eer/en thaerder schant.

Dooz Meurs seer coyt/
 Ginc hem Graef Mauritz boughen/
 t' Welck haer beloeghen/
 Spaenjaerts noch Walen prāt:
 Die hem oock t' Fort/
 In vijf daghen op droughen
 t' Zyn der ghenoeghen/
 t' Casteel en oock die stadt:
 Meest elck byes hadt/
 Dooz dees Graef op dat pas:
 Wees bittere quanten/doe
 Mochten na de viercanten//toe/
 En hem inplanten hoe
 haer glas verlopen was.

Fluck over Rhyn:
 Dooz Grol/ging t' Paert volck draben/
 t' Doet-volck haer gaben/
 Seer cloeck om dees Stadts best:
 Veel kuyghs volck syn/
 Sachmen daer willich daben/
 pioniers graven/
 En Boots volck doen haer best/
 Dies al de rest/
 In daghen seventien/
 Dooz ons vierballen//beel/
 haer moet bestont te vallen//beel
 Sonder te kallen//beel

Was de stadt oock ons lien.

Bijdoord men sagh

Des moighens refuseren/

¶ parlementeren/

Seer trots/spijgh/en fier/

¶ Dien epgen dagh

Dochten sp t'accozderen/

Gheuaed' begheeren

Van dees Graef goedertiet/

Wiens Krijghs volck hier

Siende de Bzess niet quaed/

Zijn opghestegghen//fel/

Die oock in daghen negghen//snel/

Die stadt in cregghen//wel

En tlot op syn ghenaed.

Enschede roock

¶ Verloop al vander saken/

Men sagh haer raken

Verbaest/en inden dut:

Dies Dormaers oock

Accoozt met ons quaa maken/

Alst hoozde craken

¶ Beghin van ons gheschut/

Tente noch hut

En was daer schier ghestelt:

Maer Godes hant crachtelijck/

Haer selfs verbaest onachtelijck/

En doet watachtelijck/

Wat supants cracht versmelt.

Oldenzeel drepghd'

Oock wederstant te doene/

Doozt Garnisoene/

Daert mede was belept/

Maer thoofst haest nepghd'

Onder Graef Mauritz soene/

Alst gingh beboene/

Wat booz haer was berept/

Dooz Gods goetheyt
 Wast ons den vyfden dagh
 Met hert en sinnen// vroet:
 Loest God/ die ons spel winnen// doet/
 Waer dooz t' Spaens spinnen-vroet/
 Men Twent vertaten sagh.

Prince. Linghen gaf Godt
 Desen prins in twee weken/
 Theeft claer ghebleken
 Dat Gods hant met hem wrocht:
 Hier hebt ghy t' slot
 Dat ons noch gingh' ontbreken/
 Wie soud vol-spoken
 Tproffyt van dees krieghs tocht:
 Be goft, volbrocht
 In dyp maenden ontrent:
 Wilt God Lof linghen// nou
 Die den Spaenjaert verdzinghen// sou/
 En Linghen/ dwinghen// wou/
 Dooz Mauritz excellent.

Hier volghen de Geuse Refereynen/
 ten selven propooste dienende / waer van het eerste
 Refereyn is gemaect op een taster-ghe dicht/ twelck
 binnen Antwerwerpen is upighegaen.

Om dat Babels dienaren Gods volc niet sult te schelden/
 Maer dichten leughen Refereynen/ als Hypocriten:
 So moet intense (straffende) haers selfs quaet vermelden/
 En heertick metter Dchz: ft/ haer boosheyt vermelden.

Ghy Cairns ghebzoetsle/ ghy Aderen ghesachte/
 Ghy Baals dienaren/ die den Antichrist wachte
 Ghy Judas zaet ghy Triomphische ghesellen/
 Ghy Babels boeleerders/ die de hoere vercrachte/
 Ghy Satans beschermfel/ die Franciscus verdachte/
 M y Ghy

Gruse Diefereyden.

**Ghy Afgodendieners/ ghy Daken der Hallen/
Schroomt/ beest/ d'aecht rou/ weent en hupit begint
te tellen/**

**De graden was vals/ O ghy Nigromantenen/
Want tis seer na by/ dat u de Heer wil quellen
hem walcht u Offerhanden en Tooberi met eenen/
Den tyt is haest gier dat hy wil vercleenen (ghen
O Ryck met menschen handē/ door groutwelycke pla-
Want soo segt de Propheet: Laet rusten die sy meenen
Met haet heyzcracht te worghen/ die God behagen/
Ter laetster tyt suldyt Lant in cryghen met laghen/
Ghy sult haer t Swert byngghen/ en God verstueltie
verbaert/**

**Hier met d'eycht hy u boofe/ ick moet u ghewagen:
Babels scharlupnē// d'ect u Crupnē// gy Judas Aert/
Verboecht u nu/ d'aecht byp rou/ laet groept dē baert.**

**Op Pharaos succedentē/ die ons beschuldicht met
Op Achilophels plegers/ d' moet syn gehoort (moort
Ons ontschult (van u) maer u moordadigen segghen/
Roepi waeck inden hemel/ hoe gy d' onnooselen ver-
schoort/**

**Koemt byp op den Coninck/ en u Antichrist gestoot/
Wp hopen op den lebendigē God: Hangt met gepyn
Moort worgh: gy verlepders/ en wascht u handē syn
In bloet der gherechtier/ so ghy oock doet Certejn/
Eschaet niet/ tis God al bekēt/ t' sal haest vergoldē zyn
Want tgeschrey is booz Gods ooren gecomē gemeyn
Ten glinck Coze/ Dat hā noch Abiron noyt so oncreyn
Als u gy Dodomitische Epicureen quaet/
Die tegen natuere sondicht ooc uyt boochmoet vileyn
Wel wetende wat recht is dan om eyghen baet/
Derraet en verjaecht ghy/ op dat u schandelic ghelaet/
Niet kienlyck wort: maer God hebet de syne berclaert
Was wacht u op Jhesabels hulp/ maer ick geef u rael
Babels scharlupnē// d'ect u Crupnē// gy Judas aert/
Verboecht u nou/ d'aecht byp rou/ etc.**

**Deckt u Crupnen/ d'aecht rou/ en laet groepen den
Baert niet/**

Ghy

Seuse Prefereynen.

Ghy ghebeynsde/ Mepneevige en ongeschoren met/
Die daer vyede belofte hadt: Maer is weert opgeheben
Ghy roept wraeck over ons/maer verderben ongelet
Met ewich knaghen der Conscientien besmet
Coemt snel over ons/soet claer is beseben/
Ghy pharaos gelijcke die vyede belofte te gheben/
Als Gods thoren over u is:maer dan wert verwoet/
God noemt u Dieban/ Moorders/mepneedtge teben/
Ja wilt niet datmen vrede voer sulc verstockte bloet/
Es schacmt u der sonden dat ghyse opschryben doet/
Wie uwen stinckende God melis/daer in gy vertrouet
Niet eeren/en treedt soet met Doeten/ibloet Christi soet
Tot tecken d'gns hooftepts/ O gy huichelare stous
Daer is doch gheen salicheyt/ dan in (t Bloedt me-
nichfout)

Christi Jesu/ghy Vipren/hoer ghy daer tegen haert/
Dus volcht raet: Want gy ontcommes niet met gelt/
oft gout/

Babels scharlunen/der tu Cruppen/gy Judas aere
Verboecht u nu//draecht v'rou/etc.

Prince.

Schaemt u ghy dwase / die op Princen hoert vol-
heerdich

Schaet u gy boose/die steelt Christi genade weerdich
Schaemt u Coopliden/die hercoopt uwen God mit
desen/

Schaemt u hoereerders/berbiedende thoutwelijck ex-
peerdich/

Schaet u die daer dwalscht het doopsellichebeerdich

Schaemt u die verbiet Gods woort: te singe oft lesen/

Schaet u gy die den Paus eert voer Christu gepreke/

Schaet u gy stomme houtse beelden houereerders/

Schaemt u die den Antichrist u hoort laet wesen/

Sō na schaet/schijct/beeft/al gy boose Ohebierders/

Die daer consenteert dat de Spaensche voeleerders

Met u wijden en dochters hoereeren eenpaer/

Deckt u neusen/ghy Gods ghemeynte verneerders/

Diens

Gense Refereynen.

Dien ende snel als een Walstrick te comē sonst vaer/
 Ghy sult Weduwe weese op eenen dach worden/daer
 Hooft ghy Leuzenaers u val/die ons met last beswaert
 Dus hoorst oft ghy wilt/Of achtet byp lichte/maer/
 Babels scharlupnē/deet u Crupnen/ ghy Judas aert
 Verborght u nou/draecht byp rou/et.

Refereyn.

Geslachte der maechde van Antwerpe vercozen/
 Weent roept/laet hoozen//als nu ten tgen/
 O suster wort verracht/die ghy hebt gheswozen
 Sult ghy den tgozen//noch langhe loen/
 Dat sy sal moeten leven in Lombardgee/
 Waer door sy onteert wort en coemt in schanden/
 Midts de loose schalcken die haer comen bestren/
 Sy willen haer secreten hebben in handen/
 Ten is noyt ghesien hier in dese Nederlanden/
 Wat andere vreemde haer souden regeeren/
 Haer rechte Mombers syn wech/en somige in bandē
 Die haer wel plachten te Gouverneren/
 Doen sachmense blijdelijck triumpheren/
 Maer nu sitse in druckighen verseece/
 Om dat haer dees vreemde/mombers willē bloetē/
 Eplacen dees maecht verliest schier gantsch haer eere
 Dese vreemde Mombers wilt hier wel op letten/
 Onteeren en verpletten die Maechdeken minjoot
 Sy ontsupberen haer cleet//niet onrepne smetten/
 Alre sy haer seiten metten bozsten bloot.
 Sy hebben haer ghenomen de Croone vant hooft
 Dat noyt de keiser en dede noch Coninck reene
 Sy graben haer een ghebanckenisse groot/
 Daer sy haer gheslachte in wil'en brenghen gemeene/
 Om datse souden regeeren haer goet alleene/
 Denckt hoe datse met dees maecht nu leven
 Sept daer pemant teghen sy comt in weene/
 Dus werdt haer den vreemden ten besten ghegheven/
 Haer marchschap wort hier upten land verdreven/
 Wonder bedrighen dese twee vreemde in elcken heere/
 Ten

Geuse Refereynen.

Ten was geen noot/haddet eendracht ghebleven
 Eplacen dees Maecht verliest schier gātsch haer eere.
 Verliest sy niet haer eere/en lydt toyment onfachte/
 Niet min haer geslachte//wozt gedreycht en ghequeelt/
 Sy beginnē schier te byengē/groot en clpn vā macht
 Dese gheachte/tegheweert in hen ghewelt/
 Ja boven dien noch een groote somme gelt/
 Op alle tgene datmen ter merckt sou mogen halen/
 Sal worden Acchse en Impost ghesteelt/
 Antwerpia Maecht/hoe siemen u nu dalen/
 Ghy die vermaert waert in Werelts palen/
 Woz de schoonste/Ryckste/sonder blamatts
 Dus ghy subjeckt onder die u doen dwalen/
 En veraghen van u schier elcke Matie/
 Suldy noch langh lyden dese temtatie/
 Ick hope neen al wort u cracht seer teere/
 Dies ick beclage u perturbatie
 Eplacen dees Maecht verliest schier gātsch haer eere.

Prince

Princersselghe maecht/ Maech delicke karrouwe /
 Ick hope uwen rouwe/sal haest wesen volent
 Ghy wort vertroost als Susanne d'eerbaer Vrouwe/
 Die Baniel ghetrouwe//inden noot was present/
 Hoewel sy ver vesen was tot doots toyment
 Denckt oft ghy oock tot sterbens waert verwesen/
 Den selben God leeft noch omnipotent/
 Hy sal uwen druck dooz eenen Daniel ghenesen/
 Teghewelt der byemder repn maecht uptghelcse
 Wozt u versoet dooz u byenden voozwaer/
 En comen u ter hulpe/ en noch by desen/
 Sult ghy hebben en hoozen d' Euangelie claer/
 Al tgene dat u ghenomen is tboozleden Jaer/
 Can u wedergeven den Almogenden Heere/
 Vertrout dat bastelgck/repn maecht eerbaer/
 Soo blijft ghy als voze vernieut in de ere.

Refereyn.

O Brabant moozdadich/bol bloetgierighe honden/
 A. lig

A. lig

Schout.

Schout/ Schepens/ Burgheemeesters en Raden van
desen

Bloetdorstige Dapisten zyt ghy noch niet sat bebonde
Is uwen Kop noch niet vol van weduwen en weesen/
Het armen bloet dat ghy ghestort hebt is geseen/
Inden hemel/en is costelyck door den Heere
Roepende/ als wy in Apocalypsi lesen
Wanner sult ghy weeten ons onnossele bloet teeren/
En hebt ghy noch geen bresse als clopt God na beere
En bederft u inden gront met lancsamet hant?
Oft weet ghy niet dat Gods leuckmoedicheit seere/
Roepet tot penitencie/ u te trecken upt den brant
Twær cēs oft dat ghy v bekeerde tot den Heere/ māt
Men spreekt een spreekwoort/ ons handen Ouden
geleert

Dit selve neemt ter herten/en secht in desen stant/
Tis beter ten halven gewent/ als heel onteert
Hoe wel ghy u Borgers niet schelmen en dieben/
Moordenaers/ Hoerleeders/en Overspeelders quaet/
Door valsche ghetuyghenissen/ valsche segels en brie-
ven/

Tyrannich hebt omghelacht/ isp u lees daet:
Weduwen en Weesen gemaecte/ door singuliere haet/
Aepneedich/ trouwloos / en bondelbekingh gheworden
zyt/

Overteert Gods woort meest by den hoogsten raet
En begeert u tot den dienst der Afgoden nu ter tijt/
Daer door ghy de broene witte Land wert quijt;
Want elck bresde te wonen by sulcke Tyrannen/
Niemand mocht by v leven/dien ghy hadt benijt/
Daerom hebt ghy de broemste Borgers ghedannen/
Met galleghet beschuldicht als verraderlycke mannen
Om dat sy u moorden langh hadden gesurceert
Nochmans coemt tot beken/ segt met die die deucht by
spannen/

Tis beter ten halven gewent dan geheel onteert
Al hebt ghy u Coninc landen so seer bedorven/

Wat

Geuse Referenten.

Dat Landen en steden comen tot ruïne/
 Merckt nu eens wat ghy hebt verworpen/
 En dinct ghy niet selve het bitterste fengne?
 Waer sijn u preblijgden op dit termijn?
 Waer is u rijkdom/waer is u Schat?
 Hollant meynde ghy te brengen in pijn/
 Maer selve maect ghy een veropde stadt:
 Waer is u Rering? waer sijn u schepen/legt my dat?
 Waer dooz u alle werelt is toeghecomen/
 Maer nu sijt ghy eensam/end handen Crijgh mat/
 Waer mede ghy meynde te overballen de Ozomen/
 Siet God heeft sijn ghenade ghenomen/
 Om dat ghy sijn Zone hebt geresisteert/
 Daerom bekeert u/ om te schouwen overdoemen
 'Tis beter ten halven ghewent/als heel onteert,
 Al sijt ghy gheheel van alle grouwelen vol/
 Van ontephicheyt/hoererij en over spel
 In schandelijcke Afgoderij/versopen gantsch dol/
 In twist/nijt/toorn/en vranschap snel/
 In donckeschap/brasser/en met sijn te moordē sel
 Ja al hebt ghy u weerheyt int moorden ghetoont
 Afgodekens ghemaect tegens Gods bevel/
 Geen daet so schendē die gy niet en hebt verschoont
 Die met valscheit meest bloet vergoot/werdē gecroōt
 Ende die meest boosheyt loonden/dat hy geen Geus
 en scheen/

Mees hebt ghy met gaben/zijn schenderij gheloont
 En des Nachten wist te schenden/was by u ghemeen
 Nochtans bekeert u tot den Heere coen/
 Roepende met die/die ghenade begzert/
 Tot God en totten menschen/met betrou niet cleen/
 'Tis beter ten halven ghewent/als heel onteert.

Prince

Tot den Prince alder Princen wilt u bekeerē/ras/
 Dewyl noch heden is en sijt van gracy/
 Want den tijt can lichtelijck passeren/ras/
 Watet tot bekeringe booz u en is geen spacy

Genſe Refereynen.

Hebt berou doet boere/ met ootmoedighe oratie/
 Wilt God door Chriſtum hp is ghenadich/
 Geen ſonde ſoo ſwaer/ geen miſdaet geen blamatie/
 Soo ſchelmachtich ſo boos hp ver geeft die geſtadie/
 Bekeert u tot den pynce uwe ſtat houder goetdadic/
 Welcken ghp ſo veel oneeren hebt aengedaen/
 Heeft Gods woort rupme/ ſyt niet meer ſchadich/
 Die Chriſtum volghen end zyn leere cleben aen/
 Laet baren bloetdoſt wilt u met deucht verſaen/
 Op dat ghp namaels met Chriſto glozeert/
 Seght als die die met ſonden zyn belacn/
 Tis beter ten halven ghewent/ dan heel onteert.

Refereyn, tot waerſchouwinghe vande Heeren Sta-
 ten, ende Burgeren des Nederlants,

Ghy Doefterheeren des lants wilt toch betooghen/
 Dat ghp Gods ere en ſants welbaren bemint/
 Ekent ver berderffenis laet niet langhet ſooghen/
 Want gy meucht als Argus ſien met hondert oogen/
 Dat u ſyn eppen Doefter/ te verraden begint/
 Hoe wilt ghp dan opbrengghen ſulck een ſchadelijc kint/
 En laet u van achter en boze beſchuyten:
 Ja iſt dat ghyt niet en volcht ſoot is ghesint/
 Sal u al ſuyghende den Boefem afuyten/
 Schepter af in rits/ laet e hoere kint kryten/
 Want waert opt geboeftert is/ daer en was geen ruſte/
 Hebben ſyt in Schotlant niet moeten upſmyten/
 Dat ſoo lagh en tierde bloetgierich van durſte/
 Om dat Coningh Mary oock vyf Jaren caſte/
 Heeftet niet gheſtelt heel Enghelant in roere/
 Wilt ghp dan u Lant ſien in breedſamen luſte/
 Maect u kint quijte vande Babelſche hoere.
 Blijft ghyt houwende/ ten ſal u niet ghelucken/
 Maer ſult met ellen den u ſelven bederben/
 Ja ſal u ſoo met ſtabarnen berdzucken/
 Dat ghp creupel en manck ſult ſpringen op krucken/
 Roepende om hulpe/ en gheen hulpe verwerben/

Wense Gefeeynen

Soo dat ghy int eynde hulpeloos sult sterben/
Dit dan ghewaetschout Doesterheeren en Vrouwen
Want laet ghyt opwassen en zyn rijcke beerben/
Want wert gheregeert van eenen hoop Rabouwen/
Dooz u Doesteren salmen u den Cop afhouden/
Soo wort ghy int eynde noch gherecompenseert/
Ten heeft vant begin noyt anders ghebrouten/
Ja gheveel Landen en Steden gheperturbeert/
Om dit te bewysen en dient niet langhe ghestudeert
Want mē hoort dē slich noch vāde Spaēsche Cam-
Wilt ghy voort hier af zyn ghepreseerdeert/ (voort)

Maect u iktint quyte vande Babelsche Hoere.

Wilt ghy claer sien zynen Judasschen aert/
Siet de moort van Paris aen boven al verradich/
Sijnde als vrienden toter bruploft vergaert/
Ten heeft mannen vrouwen noch kinderen gespaert/
En noch na die moort blybende onbersadich/
Hoe dat in Duplant gheweest is schadich/
Maer meer ander Landen/leest de hystorie:
Van syn daet in Nederlant ghedaen moordadich/
Hebben hollant en Zeelant noch in memorie/
Maer tis daer berouwen met kelck en Ciborie/
Soo dat sy nu zyn in eenicheyt Constant/
Al heeft Antwerpen met iktint ghemaecte veel glozie/
Hebet niet tot loon/defructie/moort en brant/
Mechelen Aelst/ Maestricht/ Na tgantische Lant/
Werdet niet allomme gheware zyn buyl boere/
Al wildemen u t Doestergelt geven op de hant/
Maect u iktint quyte vande Babelsche Hoere.

Ghy moecht u flatteren/en segghen al bozen/
Ten sal over ons niet comen/so ghy verhaelt/
Maer werden hochlyc tot Staten vercozen/
Want wy s en veel Kyseren hebben trou ghestwozen
Doch geeft Philippus den Coninck dat hem faelt
Dies en t wiffelen wy niet/wy werden wel betaelt/
Al schickt ghyt ons qualijck/wy hopen betere/
En willen wy voortcomen int geslachte daert paelt/

Den

Geuse Refereynen.

Den Coninck van Brancryck is Couzijn en Petere/
Carolus Quintus den Plus Oultre vermetere/
Gebet oock beschermt/ gheholpen met crachte/
Maer dat ghy soo doen sult/ houde ick u discretere:
Want ghy weet dat: comen is van Cains gheslachte/
Wilt ghy dan ruste hebben by dag by nacht/
Al waert dat sy u trouwe thien duysentmael swoere/
Ghelooft geen sijn: maer met wissen bedachte/
Maect u t'kint ghyte vande Babelsche Hoere.

P R I N C E.

Prinslycke Doesterheeren van God ghedaecht
Bedient doch u Ampt wel in alle steden/
Schept van dit hoerekind/ en met vpericheyt vzaecht/
Maer tkint dat ghebozen is van een repne Maeght
Ut den gheslachte Davids/ vol heerlyckheden/
Den Hertoghe der salicheyt// den Dorst vol vreden/
Een sone des alderhoogsten naer Schyft oorzonden
Die niet alleen moet gheert zyn en aenghebeden
Dit kint lept te Berpleem in doetkens gewonden/
Een blode tgdinge den herders ghesonden/
Verhecht u dan en soecht dit kindeken cleene/
Dat ghy trouwe Doester heeren meucht sijn bevonde
Tot grootmaeckinge zyns rijcken zyns Maes alleene
Van dit kindeken en rade ick u niet te schene/
Al waert dat men u hier in u hooft vsschoere
Sydy niet verblint met een hert van steene/
Maect u tkint ghyte vande Babelsche Hoere.

F I N I S.

Hier eyndet Geuse Liedtboeck.

Register/aller Liedekens/ ghestelt op de
maniere vanden A. B. C.

A.

A Enhoozt ghy menschen seet bailliant.	7
A ls wy aende riviere Oostwaerts saten.	14
Als men schreef dupsent vyf hondert/ vande Graef Egmont/ Hooft/ ende Barenborgh	18
Menhoozt ghy Nederlanden/ van Lepden.	58
Menhoozt een Liet van Ziericzee.	64
Als men een dupsent vyf hondert Jaer	66

C

Comt al ghy Geuskenz hier ontrent, van Berghen in Henegouwe.	32
---	----

D

De Wyne van Oxaengien is te belde ghecomen.	5
Duckdalve ben ick gheheten	30
Den dertichsten Mey op sinte fierdag	53
De stercke God/ een wylch en sonder ent/ van de spaen- sche Bloot.	72
Den Peps die was boozhanden.	90

E

Een Liet sal ick u singhen/ van Boffu.	41
Eplacen ick mach wel claghen	45
Een nieu Liet soo wil ick singhen.	60

G

Ghy Chriстенen allegare/ de Prince vertreckt.	12
Ghy Hoederen/ Epnden en Cupben	25
Ghy Brusselaers met Couragie.	64
Gods goetheyt groot/ die doozt bloet van Mas.	94

H.

Hoe veel volck/ O Paus heet?	2
Hest op u hooft/ sterckt op u ooren	6
Helpt nu u iels/ soo helpt u God.	25
Hoozt toe ghy menschen nu ter ijs	40
Hoozt toe ghy mannen en Wyonwen.	42
Hoozt alle gaet, int openbaer, van Berghen.	47

Hoozt

Register.

Hooft toe ghy mannen en togben/van fliffingen.	58
Hollant/Zeelant/wilt ghy u nu bekeeren?	59
Hebby niet ter Misse gheweest?	68
Hooft Daus ghy grooten Antichrist.	70
Hoe salich zyn de Landen,	85

I

Ick hoep dat den ijt noch comen sal.	4
Ick neem adieu myn Schaepkens al.	14
Ick wil te Land' uyt ryden.	44
Ick wil u singhen een goet nieu Liet	60
Int Jaer negentich sesse van Calis Malis.	79

K

Ke Marville/ Ke Diablos.	2
--------------------------	---

M

Madam de Barina die is ghelegghen	9
Mijn Ziel verblift haer inden Heer	16
Met recht mach ick wel suchien.	35
Marcellianus de Bossu.	42
Met Wilhelmus van Nass. van Middelborgh.	49

N

Nero moordadigh. Princen begraeffenis.	87
--	----

O

Ontwaecht ghy Christen alle.	8
Och wie sal myn dogben nu ter ijt.	11
O werelt listich lieflick mit ooybajen.	22
O God van hemelrycke/van yaclem.	39
Och God wilt doch vertroosten/van Bommene.	62

R

Ras seventhien pjobincen.	34
Requiem moghen wy singhen.	63

S

Seght ghy Berghsche Soldaten.	75
Schaemt u nu Brabandt seere.	76

T

Tfn u ghy Afgodisten/banden Graef van Lumme.	54
Tyulde Jaer seftienhondert. Vlaemischen slag.	93

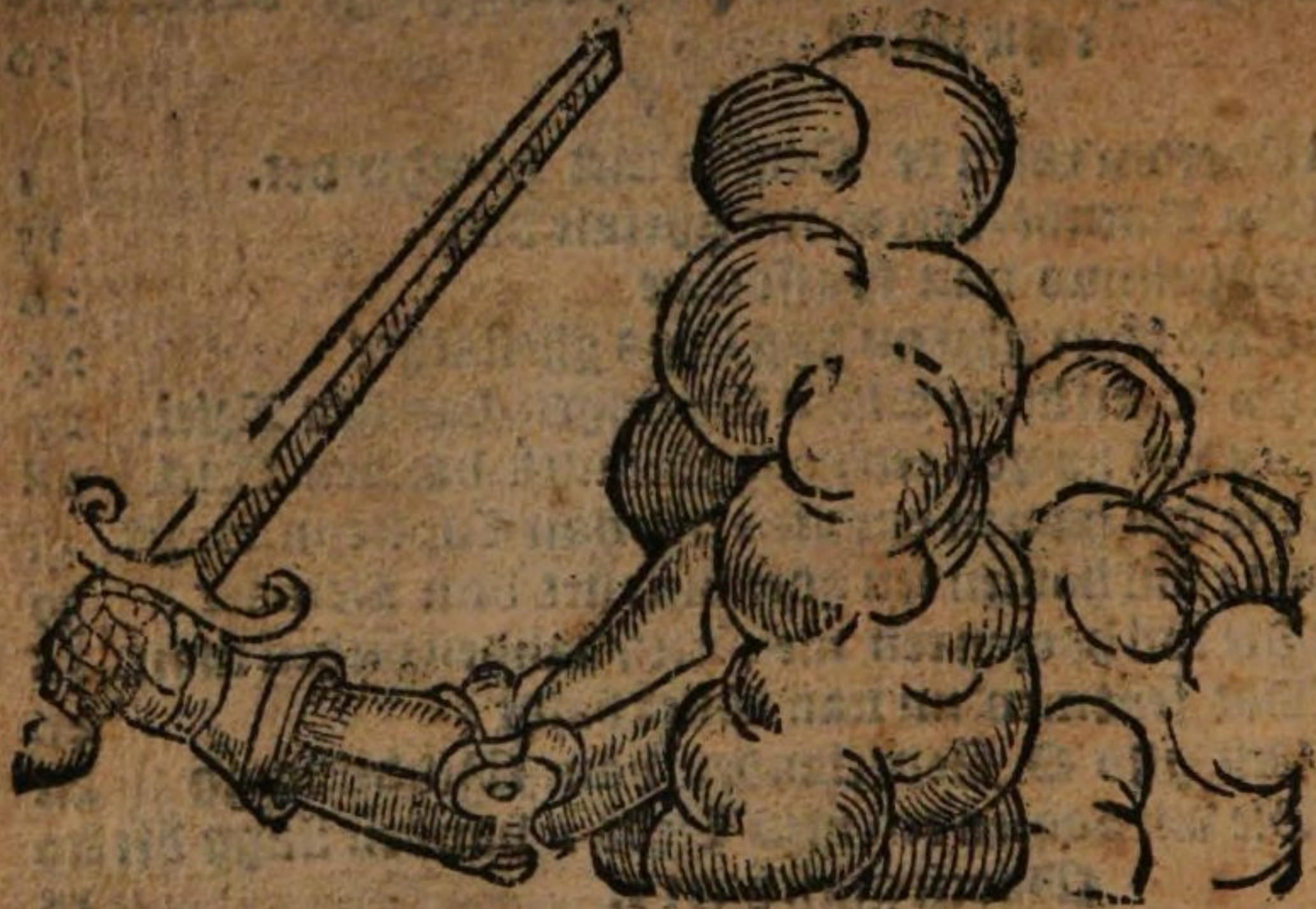
V

Vermaledicht / is die upz en die tigt. 1
 Verheught u nu / van bzeught ontspringt / bande Dic-
 toze van Lepden. 56

V V

Waerom rasen de Geusen met hoochmoet.	1
Wp Baenderheeren int ghetale deel.	15
Wilhelmus van Nassouwe	20
Waer blijft ghp nu ghp boos gheslacht?	24
Wp Geuskens willen wp singen / van den Bziel.	27
Wie wil hoozen een nieu ghesanck / banden Bziel.	28
Wie wil hoozen een nieu liet / van Capiteyn woest.	31
Wie wil hoozen een goet nieu liet / van Nicmaer.	39
Wie wil hoozen een nieu Lier / banden ouden man.	46
Wat sept men nu van Duckdalbe?	46
Wilt ghp O Nederlanden / van Middelborgh	42
Wie wil hoozen een nieu Liedt / banden slaggh die bp Moock gheschiet is.	52
Wie wil hoozen een goet nieu Liedt / banden aenlaggh op Noortthollant.	54
Wilt nu bzeucht bedryben / Princesse incommst.	61
Wel op / wel op / Spaenglaerden.	65
Wel op dupbel / ghp die in Westerlande	66
Maecht op ghp Nederlanden / Antwerpia moort	66
Weest nu verheught ende verblijt / van Breda.	77
Weest al verblijt / ende verheught / bant overgaen van de stadt Gheertrupdenbergh.	83

Eynde des Registers.

Den stercken Arm des Heeren
 Helpyt ons den vpant upt Hollant keeren.

TOT DORDRECHT,
 Gedrukt by Meeter Verhaghen / woon-
 nende inde Druckerij/ teghen over de Wijnbrug-
 ghe. Int Jaer M.D.C. ende 73.

funter 2
 palmet 5
 swijger 4
 vuytflag 5
 flayfandy 3
 dachin 6
 luyndel 4

5

Ee[n] nieu Geusen Lieden-boecxke[n] Waer in begrepen is den gantsche[n]
handel der Nederlande[n], in voorleden Jaren tot noch toe gheschiet ...

Dordrecht 1611

Rar. 145

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10857400-8